

The Voice of Cambodia Reformed Faith Institute

Published Date December 01 2022

Number 202201

Edited by Dr. White Young Jeon/ Dr. Hang Rock Kim

co-workers- Sokhen Chea, Charany Yoeun, Sreyeak Kohn, KakaDa Un, Kimeng Tuy

Editing Team – Dr. White Young Jeon, Dr. Paul Han, Dr. Grace Oh, Dr. Hang Rock Kim

*CEMF Bailin Salakrou Peniel Presbyterian Church Christmas Worship (pastor Rithy Chim)
After Bailin was opened out of the lockdown for Covid-19 issue, CEMF visited there for
Christmas Circuit Worship and glorified the the birst of Christ Jesus with 130 members.
We remembered Christmas message, Why did the wise men visit to Baby Jesus? (Mat. 2:2)*

This bulletin aims on sharing the sound doctrine to encourage Cambodia Christians and to make them obeyed to go to evangelism in order to occupy 14000 villagers in 26 Cambodia provinces.

CEMF

[Letter of the Editor]

លិខិតរបស់អ្នកនិពន្ធ

ជំរាបសួរនៅក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ។

ខ្ញុំរីករាយក្នុងការចែកចាយការបង្រៀននៃសេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងគោលលទ្ធិកំណែទម្រង់ដែលសរសេរដោយលោកបណ្ឌិត Louise Berkohf នៅក្នុងទំព័រអ្នកនិពន្ធ។ ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៦០:១-៣ បង្ហាញពីព័ន្ធកិច្ចបម្រើព្រះ របស់យើងក្នុងឆ្នាំថ្មី ២០២២នេះ។ យើងចង់ក្រោកឡើង ហើយបញ្ចេញពន្លឺទៅកាន់តំបន់មួយចំនួន។ បញ្ហាជំងឺកូវីត១៩ មិនអាចយកឈ្នះលើព័ន្ធកិច្ចដ៏ស្មោះត្រង់របស់យើងបានទេ។ ជាពិសេសនៅក្នុងពេលមានបញ្ហា ជាជាងសកម្មភាពព័ន្ធកិច្ចត្រូវបានកើតឡើងវិញច្រើនជាងមុន។ CRFI បានបោះពុម្ពសៀវភៅជាច្រើន; អ្វីដែលគួរឲ្យរំភើបចិត្តជាងនេះគឺយើងនឹងបញ្ចប់គម្រោងបកប្រែសៀវភៅខាល់វីន(Calvin) នៅក្នុងឆ្នាំនេះ។ ឥឡូវនេះ សៀវភៅមួយក្បាលមាន១៤ ភាគ ហើយឆាប់ៗនេះ សៀវភៅ ៣ ក្បាលអាចនឹងត្រូវបានបោះពុម្ពដោយការខំប្រឹងប្រែងនៃក្រុមបកប្រែរបស់ CRFI ។ នៅពេលដែលអ្នកអាន អានសំឡេងកំណែទម្រង់ ពួកគេនឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណជាច្រើន ដើម្បីយល់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ សូមអោយព្រះគុណនិងការកំសាន្តចិត្តរបស់ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ អ្នកនិពន្ធធានាអះអាងថា ក្រុមជំនុំនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជានឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើការបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមរយៈអត្ថបទទាំងនេះ។ ចលនាអក្សររបស់យើងគឺដើរលើវិធីស្ងប់ស្ងាត់ ប៉ុន្តែជាវិធីដ៏មានអានុភាពខ្លាំងដើម្បីដាំសេចក្តីពិតទៅពេលអនាគត និងនៅក្នុងព្រលឹងដ៏ជ្រៅ។ ជាការពិតណាស់ក្រុមជំនុំនៅកម្ពុជាត្រូវការដាំការអនុវត្តន៍នៃសេចក្តីពិតនេះនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេឲ្យបានច្រើនជាងនេះ។

នៅក្នុងអង្គព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

កែសម្រួលដោយ: លោកគ្រូបណ្ឌិត វ៉ាយ យ៉ុង ចុន

មេរៀនទី ២១ ការរាប់ជាសុចរិត

ចំណុចសំខាន់

១. ការរាប់ជាសុចរិតគឺជាសកម្មភាពផ្លូវច្បាប់របស់ព្រះដើម្បីប្រកាសថាមនុស្សមានបាបត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតនៅលើមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសុចរិតពេញលេញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

២. លក្ខណៈនៃការរាប់ជាសុចរិត

ក) ការរាប់ជាសុចរិតត្រូវបានផ្តល់ឱ្យគ្រីស្ទបរិស័ទអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងផែនការប្រោសលោះរបស់ព្រះ។

ខ) ការរាប់ជាសុចរិតគឺបានពឹងផ្អែកលើការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

គ) មធ្យោបាយនៃការរាប់ជាសុចរិតនិងមុខងារដ៏ល្អបំផុតគឺសេចក្តីជំនឿ

ឃ) ការរាប់ជាសុចរិតធ្វើឱ្យយើងទទួលបានភាពសុចរិតជាសាធារណៈនៅបល័ង្កនៃការជំនុំជំរះចុងក្រោយ។

៣. ធាតុពីរនៃការរាប់ជាសុចរិត

ក) ការលើកលែងទោសដែលពឹងផ្អែកលើសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ខ) ជ្រើសរើសយើងជាកូនរបស់ព្រះ

ការរាប់ជាសុចរិត

១. និយមន័យនៃការរាប់ជាសុចរិត

ការរាប់ជាសុចរិតគឺជាសកម្មភាពផ្លូវច្បាប់ដើម្បីប្រកាសថាមនុស្សមានបាបគឺសុចរិតដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃភាពសុចរិតពេញលេញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នេះមិនមែនជាសកម្មភាពនៃការបន្ត និងដំណើរការដូចជាការកើតជាថ្មី ការប្រែចិត្តជឿ និងការរាប់ជាបរិសុទ្ធនោះទេ ប៉ុន្តែទោះបីជាវាមិនមានឥទ្ធិពលលើស្ថានភាពនៃមនុស្សមានបាបក៏ដោយ ប៉ុន្តែនៅលើការកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ ការនេះត្រូវបានបំបែកចេញពីការរាប់ជាបរិសុទ្ធនៅចំណុចជាច្រើន។ ការរាប់ជាសុចរិតគឺបានកើតឡើងនៅខាងក្រៅនៃតុលាការ រួចដកអំពើបាប និងការកាត់ទោសទោសរបស់ខ្លួនចេញ ហើយវាក៏ជាកិច្ចការដែលបានសម្រេចក្នុងខណៈនេះ ប៉ុន្តែកើតឡើងក្នុងមនុស្សហើយ ហើយបានដកបាប សេចក្តីសៅហ្មងចេញ រួចហើយនឹងត្រូវបន្តជាជីវិតនៃដំណើរការបន្តទៀត។ យើងបែងចែកការរាប់ជាសុចរិតជាពីរផ្នែក។

រ៉ូម ៣:២៤ តែដោយពឹងដល់ព្រះគុណទ្រង់ នោះបានរាប់ជាសុចរិតទេ ដោយសារសេចក្តីប្រោសលោះដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

២កូរិនថូស៥:២១ ដ្បិតអែព្រះអង្គដែលមិនបានស្គាល់បាបសោះ នោះទ្រង់បានធ្វើអោយត្រលប់ជាតូបាប ជំនួសយើងរាល់គ្នាវិញ ដើម្បីអោយយើងរាល់គ្នាបានត្រឡប់ទៅជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះដោយនូវព្រះអង្គនោះឯង។

ក) ការលើកលែងទោសដែលពឹងផ្អែកលើភាពសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ការលើកលែងទោសនេះ មិនត្រូវធ្វើដដែលៗ ដោយអនុវត្តន៍រាល់អំពើបាបអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល មិនកើតឡើងដដែលៗទេ ដូច្នេះគឺធ្វើតែមួយដងប៉ុណ្ណោះ។ (ទំនុកដំកើង ១០៣:១២, អេសាយ ៤៤:២២, រ៉ូម ៥:២១ ៨:១, ៣២-៣៤ ហេព្រើ១០:១៤) នេះមិនមែនមានន័យថាយើងមិនត្រូវ

ការការសុំការអភ័យទោសទេ ព្រោះអារម្មណ៍សៅហ្មងដែលនៅសល់ធ្វើឲ្យអារម្មណ៍ដាច់ចេញពីព្រះ។ ; យើងត្រូវតែស្វែងរកការធានានៃការលើកលែងទោសម្តងហើយម្តងទៀត។ (ទំនុកដំកើង ២៥:៧, ៣២: ៥ ៥១:១, ម៉ាថាយ៦:១២, យ៉ាកុប៥:១៥, ១យ៉ូហាន១:៩)

ខ) ការជ្រើសរើសជាកូនរបស់ព្រះ

នៅក្នុងការរាប់ជាសុចរិត ព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសកូនរបស់ទ្រង់ ដោយបានដាក់ពួកគេនៅលើតំណែង នៃកូនរបស់ទ្រង់ ហើយប្រទានរាល់ទាំងសិទ្ធិអំណាចជាកូនរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងអភ័យអែលសិទ្ធិដើម្បី ទទួលបានមរតកដ៏អស់កល្បជានិច្ច (រ៉ូម ៨:១៧ ១ពេត្រុស១:៤)។ ការទាំងពីរនេះត្រូវបានបង្រៀនដោយ ធ្វើតាមអតីតបទព្រះគម្ពីរដោយដាក់ស្តែង។ (យ៉ូហាន ១:១២, ១៣ រ៉ូម ៨:១៥-១៦ កាឡាទី ៤:៥-៦)

២. ពេលវេលានៃការរាប់ជាសុចរិត

ពាក្យ ការរាប់ជាសុចរិត តែងតែមិនត្រូវបានប្រើជាអត្ថន័យជ្រុល។ មនុស្សសំខាន់ម្នាក់គិតអំពីការ រាប់ជាសុចរិតជាបួនផ្នែកមាន៖ ការរាប់ជាសុចរិតចេញពីភាពអស់កល្ប ដែលជាការរស់ឡើងវិញរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ និងការរាប់ជាសុចរិតជាសាធារណៈនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។

ក) ការរាប់ជាសុចរិត ចេញពីភាពខ្លាំងសត្រូវនៅក្នុងការពន្យល់នេះ អត្ថន័យដ៏ល្អបំផុតគឺការ ផ្តល់សេចក្តីសុចរិតដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះគ្រីស្ទដល់គ្រីស្ទបរិស័ទ។ ប៉ុន្តែវាមិនមែនមានន័យថាបទគម្ពីរ ចែងអំពីការរាប់ជាសុចរិត ដល់មនុស្សមានបាបនោះទេ។ យើងគួរតែបែងចែករវាងយើងត្រូវបាន កំណត់ទុកជាមុននៅក្នុងគំរោងដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ និងការសំរេចបំពេញនៅក្នុងដំណើរការនៃប្រវត្តិ សាស្ត្រគ្នា។

ខ) ការរាប់ជាសុចរិត ចេញពីការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ - ហើយវាមាន ហេតុផលដែលយើងហៅការរាប់ជាសុចរិតនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ នៅក្នុងអត្ថន័យ ជាក់លាក់មួយ ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញគឺអាចហៅថាការរាប់ជាសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយ បន្ទាប់មកគ្រប់ផ្នែកនៃព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត។ ប៉ុន្តែនេះចង្អុលបង្ហាញពីពេលវេលាអន្តរកាល ដ៏បរិសុទ្ធ ជាទូទៅ។ យើងមិនគួរប្រឡងនឹងការរាប់ជាសុចរិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មនុស្សមានបាបឡើយ។

គ) ការរាប់ជាសុចរិតតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ - (គោលលទ្ធិពិតនៃការរាប់ជាសុចរិតដោយ ស្មោះ) - នៅពេលដែលបទគម្ពីរនិយាយអំពីការរាប់ជាសុចរិតដល់មនុស្សមានបាប ជាទូទៅវាបង្ហាញ ថាការដែលបានសុចរិតដោយព្រះគុណរបស់ព្រះដោយប្រធាន និងកម្មបទ។ នៅក្នុងការបញ្ចេញមតិ ទូទៅ វាបានកើតឡើងនៅក្នុងយើង ដូចដែលយើងទទួលយកព្រះគ្រីស្ទដោយសេចក្តីជំនឿ។ ជំនឿត្រូវ បានហៅសម្រាប់ការទាមទារនៃការរាប់ជាសុចរិត, សរីរាង្គដ៏ល្អបំផុត។ ដោយជំនឿ មនុស្សទទួល សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទចំពោះខ្លួនគាត់ ដោយផ្អែកលើការពិតថាគាត់បានរាប់ជាសុចរិតនៅ

ចំពោះព្រះ។ ពីព្រោះសេចក្តីជំនឿជាកម្មសីទូររបស់ព្រះគ្រីស្ទ នោះគាត់បានរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ (រ៉ូម ៤:៥ កាឡាទី ២:១៦)។ យើងប្រឆាំងនឹងទស្សនៈខុសនៃរូបមាត់កាតូលិក និងអាមេរិកាំង ថាយើងទទួលបានភាពសុចរិតនៃកំណើតរបស់យើង និងជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។ ភាពសុចរិតរបស់មនុស្សនៅក្នុងខ្លួនគាត់ និងជំនឿរបស់គាត់មិនអាចទៅដល់ការរាប់ជាសុចរិតរបស់គាត់បានទេ។ វាគួរតែត្រូវបានស្វែងរកនៅក្នុងសេចក្តីសុចរិតពេញលេញនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទវិញ ។ (រ៉ូម ៣:២៣, ១០:៤; ២កូរិនថូស៥:២១; ភីលីព ៣:៩)។

៣. ទស្សនៈផ្ទុយទៅនឹងការរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ

ក) មានទស្សនៈជាច្រើននៃគោលលទ្ធិនេះ។ ប្រសិនបើមនុស្សនោះទទួលបានការរាប់ជាសុចរិតដោយសារគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នោះគាត់មិនបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណទេ។ ប៉ុន្តែការរាប់ជាសុចរិតរួមបញ្ចូលធាតុទាំងអស់គឺចេញពីកិច្ចការដ៏សប្បុរសរបស់ព្រះទាំងស្រុង។ អំណោយទានរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់រាប់បញ្ចូលសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាប់រាប់ខ្ញុំ ទ្រង់ចាត់ទុកមនុស្សមានបាបថាជាមនុស្សសុចរិតតាំងពីដើមដល់ចប់។

ខ) ការប្រកាសថាមនុស្សមានបាបបានរាប់ជាសុចរិតច្រើនតែមិនសក្តិសមនឹងព្រះ។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់មិនបានប្រកាសថា ពួកគេខ្លួនឯងគ្មានសេចក្តីសុចរិតទេ ប៉ុន្តែពួកគេបានទទួលសេចក្តីសុចរិតដោយសារសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

គ) ទីបំផុតគោលលទ្ធិនេះត្រូវបានគេយល់ខុសព្រោះវាងាយនឹងទំនោរទៅរកជីវិតសីលធម៌របស់មនុស្សមិនមានចំណុចខុសគ្នាទេ។ ប្រសិនបើគ្មានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងសកម្មភាពទទួលបានការរាប់ជាសុចរិតរបស់ពួកគេ ហេតុអ្វីពួកគេគួរព្យាយាមទទួលយកជីវិតស្ងៀមស្ងាត់? ប៉ុន្តែការរាប់ជាសុចរិតគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដើម្បីទទួលយកការប្រកបជាមួយព្រះគ្រីស្ទ និងសុវត្ថិភាពដែលធានាបំផុតនៃការលះបង់ បុរសដែលរួបរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ដែលមិនអាចរក្សាភាពដូចគ្នាបានទេ។ (រ៉ូម ៣:៥-៨)

រ៉ូម ៣:២១, ២២ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ក្រៅពីក្រឹត្យវិន័យ សេចក្តីសុចរិតផងព្រះដែលមានទាំងក្រឹត្យវិន័យ និងពួកហោរាធ្វើជាបន្ទាល់អោយផងនោះបានលេចចេញមកហើយ សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះតាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក៏សម្រាប់អស់អ្នកដែលជឿផង។ ដ្បិតគ្មានខុសអំពីគ្នាទេ។

រ៉ូម ៥:១៨ ដូច្នេះ ដែលមនុស្សទាំងអស់ត្រូវទោស ដោយព្រះអំពើរំលងតែមួយ នោះមនុស្សទាំងអស់ក៏បានរាប់ជាសុចរិតអោយបានជីវិតវិញ ដោយសារអំពើសុចរិតតែ១បែបដូច្នេះដែរ។

ថ្ងៃទី១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២១

នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

ដោយលោកគ្រូបណ្ឌិត: វ៉ាយ យ៉ុង ចុន

[Editor Page]

ផែនដីថ្មីដ៏អស់កល្បជានិច្ច (វិវរណៈ ២១:៩-២៧)

និពន្ធដោយលោកបណ្ឌិត Yune Sun Park បកប្រែដោយ White Young Jeon

វាជាការអធិប្បាយដែលអ្នកនិពន្ធបានជ្រើសរើសចេញពីសេចក្តីអធិប្បាយចំនួន 68 របស់គាត់ក្នុង ចំណោមសៀវភៅរបស់គាត់ដែលមានចំណងជើងថា *The Commentary of Revelation*។ គាត់គឺជាអ្នក អត្ថាធិប្បាយនៃបទគម្ពីរទាំងអស់ដែលត្រូវបានសរសេរជាភាសាកូដ ហើយក៏ជាអ្នកអធិប្បាយរស់ឡើង វិញផងដែរ ដើម្បីមានឥទ្ធិពលលើគ្រូគង្វាលកូដខាងត្បូង និងព្រះវិហារ។

1. ដូចដែលយើងឃើញថាព្រះបន្ទូលនៃបទគម្ពីរបង្រៀនពិភពលោកខាងមុខជាមួយនឹងពាក្យប្រៀប ធៀប យើងដឹងថាពិភពលោកខាងមុខគឺជាវត្ថុបំណង។

យើងអាចដឹងថាពិភពដ៏រុងរឿងដែលបទគម្ពីរគ្រិស្តានគឺជាការបំបែកផ្ទុយគ្នាដូចជាភាពខុសគ្នានៃស្ថាន សួគ៌និងផែនដីទៅកាន់ពិភពលោកខាងមុខដែលសាសនាដទៃនិយាយ។ ពិភពខាងមុខនៃអសុរកាយគឺ ការស្រមៃស្រមៃតាមកម្មវត្ថុដែលហូរចូលទៅក្នុងការពិពណ៌នាផ្ទាល់ (មិនមែនជាពាក្យប្រៀបធៀប) ហើយមានពណ៌ខាងសាច់ឈាមសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែបទគម្ពីររបស់យើងចែងអំពីលក្ខណៈគោលបំណងក្នុងការ ពិពណ៌នាអំពីស្ថានសួគ៌ក្នុងន័យប្រៀបធៀប។ ដោយសារតែវាមានលក្ខណៈខុសប្រក្រតី បុរសនោះមិន អាចស្រមៃឃើញឡើយ។ អត្ថបទរបស់យើងនិយាយថា “មានសិរីល្អនៃព្រះ ស្មើរបស់វាដូចជាត្បូងដ៏ កម្រ ដូចជាផ្កាម្លិះ ច្បាស់ដូចគ្រីស្តាល់។” (១១) ។ ដូចនេះហើយទើបដឹងច្បាស់ថាវត្ថុនេះបានពោលថា ស្ថានសួគ៌ជាពាក្យប្រៀបធៀប។ ដូចរ៉ូម 3:23 “ឬទាំងអស់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយខ្វះសិរីរុងរឿង របស់ព្រះ” បាននិយាយថា នៅក្នុងលោកិយនេះ មនុស្សមិនពោរពេញទៅដោយសិរីល្អរបស់ព្រះទេ។ ដូច្នេះហើយ ក្នុងលោកនេះ ដូចដែលយើងនិយាយថា ស្ថានសួគ៌ យើងអាចនិយាយពាក្យប្រៀបធៀប ជាចំបង ប៉ុន្តែយើងមិនអាចនិយាយដោយផ្ទាល់បានទេ។ ព្រោះការមកដល់មិនមែនជាការល្អបំផុតក្នុង

លោកនេះទេ។ ដោយសារអ្វីៗទាំងអស់ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់លោកីយ៍នេះ គឺជាអ្នកបម្រើដើម្បី «រួចពី ចំណងនៃការពុករលួយ» ដោយសារអំពើបាប។ (រ៉ូម ៨:២១) ដូចជាអ្នកណានិយាយអំពីពិភពនៃសិរី ល្អនេះ ពិបាកនឹងនិយាយចំណាស់។ ប្រសិនបើអ្នកណាពិពណ៌នាអំពីពិភពលោកខាងមុខដោយ ផ្ទាល់មានន័យថាច្រឡំទម្លាក់ពិភពលោកខាងមុខទៅក្នុងកម្រិតនៃពិភពលោក។ ដូច្នេះហើយ ព្រះគម្ពីរ ក្នុងការនិយាយពិភពលោកខាងមុខបានពិពណ៌នាជាចម្បងជាមួយនឹងពាក្យប្រៀបធៀបជាមួយនឹងអ្វី ដែលល្អបំផុតនៃពិភពលោកនេះ។ លោក Herman Bavinck បាននិយាយទៅកាន់វិវរណៈជំពូកទី 21 និង 22 ថា «នៅក្នុងកំណត់ត្រានៃក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីនៅក្នុងវិវរណៈជំពូកទី 21 និង 22 មិនគួរត្រូវបាន បកប្រែតាមព្យញ្ជនៈដូចអ្នកផ្សេងទៀតជាប់លាប់នោះទេ។ ឯសម្រុះសម្រួលនូវពាក្យប្រៀបធៀបនៃវិវរ ណៈទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីដូចតទៅ៖ «ក្នុងចំណោមសត្វទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី អ្វីក៏ដោយដែលជាប់រស់ពិត របស់ដ៏មានតម្លៃ របស់ត្រឹមត្រូវ របស់បរិសុទ្ធ របស់ដែលគួរឱ្យស្រឡាញ់ និងរបស់ដែលសុខដុមរមនាត្រូវបានកើតឡើងជាថ្មី រស់ឡើងវិញ។ ហើយសិរីល្អត្រូវបានបើកសម្តែង ក្នុងពិភពលោកខាងមុខ»។ ហេតុនេះហើយបានជាបទគម្ពីរធ្វើឱ្យយើងជឿលើអត្ថិភាពនៃពិភពលោក ខាងមុខ វាធ្វើឱ្យយើងមិនបានឃើញវាដោយផ្ទាល់ ប៉ុន្តែបានប្រកាសវាបន្ទាប់មកវាធ្វើឱ្យយើងជឿ។ យើងមានព្រះបន្ទូលនៃស្ថានសួគ៌នៅក្នុងដៃរបស់យើង; វាគឺជាកស្ថានដ៏អស្ចារ្យដល់ពិភពលោកខាង មុខ។ វាជាបទគម្ពីរ។ ពាក្យនេះគឺជាសេចក្តីពិតដ៏អស់កល្បដែលមិនប្រែប្រួល។ សៀវភៅណាមួយក្នុង ពិភពលោកមិនអាចប្រៀបធៀបទៅនឹងបទគម្ពីរបានទេ។ នៅចំពោះមុខបទគម្ពីរ ពួកគេត្រូវអាម៉ាស់។ ពាក្យនេះប្រកាសអំពីស្ថានសួគ៌ ហើយនិយាយអំពីអត្ថិភាព និងខ្លឹមសារ។

2. ពិភពនៃគ្រីស្ទបរិស័ទនាពេលខាងមុខគឺស្ថិតនៅក្រោមភាពផ្ទុយគ្នាដ៏បរិសុទ្ធ។

នៅក្នុងវិវរណៈ 21:11, 22:5 ការតុបតែងទាំងអស់ជាមួយនឹងមាស គ្រឿងអលង្ការ និងគុដ គឺជារតុពិត ក្នុងពេលតែមួយវាមានអត្ថន័យជានិមិត្តរូប។ (ខ១១)។ ពួកគេបានចង្អុលបង្ហាញសិរីល្អរបស់ព្រះ។ សិរី ល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានសាយភាយពេញពិភពលោកទាំងមូល។ ដូច្នេះហើយ កន្លែងនោះគឺជា ពិភពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ និងពិភពលោកដែលមានពរតាមរយៈភាពខុសធម្មតាដ៏បរិសុទ្ធ។ ពាក្យថា « មានសិរីល្អនៃព្រះ រស្មីរបស់វាដូចជាក្បូងដ៏កម្រ ដូចក្បូងពពែ ផ្កាដូចគ្រីស្ទាល់ ។ » (ខ១១) គឺជាពាក្យ ប្រៀបធៀបនៃពិភពលោកខាងមុខ។ នៃពាក្យដូចជាគ្រឿងអលង្ការមានតម្លៃខ្ពស់មើលទៅ "ដូចជា" ។ វាច្បាស់ណាស់ថាការពិពណ៌នាទាំងអស់កើតឡើងដោយចំណងជើងនៃសិរីល្អរបស់ព្រះ។ ការ ពិពណ៌នាគឺជាពាក្យប្រៀបធៀប និងការពិតដែលមានគោលបំណង។ បន្ទាប់មក សិរីល្អរបស់ព្រះជា ម្ចាស់ មានន័យថា សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ (និក្ខ. ៤០:៣៤, ជនគណនា ៩:១៥-២៣, ស្តេចទី១ ៨:១១) កាលដែលមនុស្សជាតិនៅតែជាមួយនឹងព្រះដែលទទួលបានសុភមង្គល។

3. ផែនដីថ្មីមានប្រព័ន្ធបរិសុទ្ធទាំងស្រុង។

នៅក្នុងវិវរណៈជំពូកទី 21 ទ្វារបានកត់ត្រាល្មោះនៃកុលសម្ព័ន្ធទាំង 12 ដែលជាគ្រឹះដែលបានបង្កើតឡើងជាមួយនឹងថ្មចំនួន 12 ទីក្រុងត្រូវបានសាងសង់ឡើងដោយប្រវែងទទឹងកម្ពស់ជាមួយនឹង 1000 ដងនៃ 12 ស្ថានីយ៍ (1 ស្ថានីយ៍ = 606 ជើងខាងវិញ្ញាណ) ជញ្ជាំងមាន។ នៃ 12 ហត្ថការ (1 ហត្ថ = 18 អ៊ីញ) ។ល។ សមាសភាព និងប្រព័ន្ធនៃពិភពលោកខាងមុខគឺបរិសុទ្ធទាំងស្រុង ហើយមិនមែនជាអ្វីដែលល្អបំផុតទៀតទេ។ ហើយឈ្មោះរបស់ពួកសាវ័ក 12 នាក់ត្រូវបានកត់ត្រានៅលើថ្មគោលទាំង 12 វាចង្អុលបង្ហាញថាការសង្គ្រោះនៃពិភពលោកខាងមុខនេះត្រូវបានសម្រេចទាំងស្រុងដោយការពិតនៃដំណឹងល្អដែលសាវ័ក 12 នាក់បានប្រកាស។ សេចក្តីពិតដែលពួកសាវ័កបានប្រកាស គឺជាសេចក្តីពិតជាមូលដ្ឋានក្នុងលោកិយ និងលោកិយខាងមុខ។ ដូច្នេះហើយ ដំណឹងល្អត្រូវបានហៅសម្រាប់សេចក្តីពិត។ យើងដែលចូលទៅរកពិភពលោកដ៏បរិសុទ្ធជារៀងរាល់ថ្ងៃគួរមានអារម្មណ៍អាម៉ាស់ចំពោះស្ថានភាពមិនពេញលេញរបស់យើង ហើយគួរតែពាក់នឹងព្រះគ្រីស្ទ។ ទោះជាគាត់ជាមនុស្សមានបាបក៏ដោយ បើគាត់ស្លៀកពាក់ដោយព្រះគ្រីស្ទ គាត់អាចចូលទៅទីនោះបាន។ ដោយពឹងលើព្រះគ្រីស្ទតែមួយគត់ ការមិនទុកចិត្តលើខ្លួនឯងពិតជាមានន័យថាត្រូវពាក់នឹងព្រះគ្រីស្ទ។

4. ផែនដីថ្មីក៏បរិសុទ្ធ និងសុចរិតទាំងស្រុង

ដោយសារពិភពលោកដ៏បរិសុទ្ធទាំងស្រុង ពួកគេមិនត្រូវការប្រព័ន្ធយេនឌ័រទេ។ ព្រោះវាបរិសុទ្ធទាំងស្រុង កន្លែងណាក៏ដោយ សម្រាប់តែព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ។ ដូចកូនក្រមុំបានតុបតែងខ្លួនសម្រាប់កូនកំលោះដែរ (វិវរណៈ ២១:២) អ្វីៗទាំងអស់ និងសកម្មភាពទាំងអស់នៅក្នុងពិភពលោកខាងមុខ មានគោលបំណងចង់ផ្តាច់ចិត្តព្រះទេ? នៅក្នុងលក្ខណៈបុគ្គលនៃពិភពសត្វគឺគ្មានប្រយោជន៍។ ព្រោះប្រព័ន្ធនៃការញែកជាបរិសុទ្ធមានគោលបំណងរក្សាភាពបរិសុទ្ធ និងការចិញ្ចឹមបីបាច់។ មិនមែនត្រឹមតែថា។ ផែនដីថ្មីកំពុងបំពេញដោយសុចរិត។ មានភាពសុចរិតដែលត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរភាពងងឹតពីភាពភ្លឺនៅក្នុងពិភពលោក ប៉ុន្តែនៅក្នុងពិភពលោកខាងមុខនេះ សេចក្តីសុចរិតពេញលេញនៃព្រះ និងព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបំពេញជានិច្ច។ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ព្រះ និងព្រះគ្រីស្ទគ្រប់គ្រងលើវាទាំងស្រុង។ ដោយសារពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គោរពតាមការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង នោះសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះ និងព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបើកសម្តែងដោយផ្ទាល់។ ដូច្នេះ វិវរណៈជំពូកទី 21 និង 22 បាននិយាយថា “ហើយទ្វារទាំងដប់ពីរមានគុជដប់ពីរ ទ្វារនីមួយៗធ្វើពីគុជមួយ ហើយផ្លូវនៃទីក្រុងគឺមានសុទ្ធ ដូចជាកញ្ចក់ថ្លា។ ហើយខ្ញុំមិនបានឃើញព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅក្នុងទីក្រុងនោះទេ ដ្បិតព្រះវិហាររបស់វាគឺព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃពិភពទាំងមូល និងជាកូនចៀម។ វិវរណៈ 21:27 បានមានប្រសាសន៍ថា “ប៉ុន្តែគ្មានអ្វីដែលមិនបរិសុទ្ធ

នឹងចូលទៅក្នុងវា ហើយអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើគួរស្អប់ខ្ពើម ឬមិនពិត នោះមានតែអ្នកដែលត្រូវសរសេរក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀមប៉ុណ្ណោះ។ “នៅទីនេះ “មិនស្អាត” មានន័យថារបស់ដែលមិនមែនសម្រាប់ព្រះ ពោលគឺមិនបរិសុទ្ធ វាចង្អុលទៅមនុស្សដែលបំបែកបញ្ញត្តិទីមួយ និងបញ្ញត្តិទីពីរ។ ដូចបាននិយាយខាងលើ ពិភពថ្មីគឺពិភពបរិសុទ្ធ ដូច្នេះគ្មានរបស់បរិសុទ្ធណាមិនអាចចូលរួមបានឡើយ។ ហើយ«គួរឲ្យស្អប់ខ្ពើម»មានន័យថាអំពើទុច្ចរិតចំពោះមនុស្ស ពោលគឺវាជាមនុស្សដែលត្រូវបំបែកចេញពីបញ្ញត្តិទីប្រាំដល់បញ្ញត្តិទីដប់។ នៅខាងក្រោមពាក្យ «មិនពិត» គឺជាពាក្យសរុបរបស់មនុស្សមានបាបទាំងអស់ ដើម្បីធ្វើតាមបញ្ញត្តិទាំងអស់។

[CRFI's Voice] What is Reformed Faith? (5)

យើងមានទំនោរទៅរកជីវិតបច្ចុប្បន្ននេះខ្លាំងណាស់។

written by John Calvin from True Christian Life Chapter IV

III. ពរនៃជីវិតបច្ចុប្បន្នមិនគួរត្រូវបានគេមើលងាយទេ

1. ទោះយ៉ាងណាការប្រឹងប្រែងឥតឈប់ឈរដើម្បីបន្ទាបការប៉ាន់ស្មានរបស់យើងអំពីពិភពលោកបច្ចុប្បន្នមិនគួរនាំឱ្យយើងស្អប់ជីវិតឬមិនចេះដឹងគុណចំពោះព្រះឡើយ។ សម្រាប់ជីវិតនេះទោះបីវាពោរពេញទៅដោយទុក្ខវេទនារាប់មិនអស់ក៏ដោយសមនឹងទទួលបានការរាប់បញ្ចូលក្នុងចំណោមព្រះពររបស់ព្រះដែលមិនគួរត្រូវបានគេមើលងាយ។ ដូច្នេះប្រសិនបើយើងមិនបានរកឃើញភាពល្អរបស់ព្រះនៅក្នុងព្រះទេនោះយើងមានកំហុសរួចទៅហើយដោយភាពអកតញ្ញ។ ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកជឿជាពិសេសជីវិតនេះគួរតែជាសក្ខីភាពនៃសេចក្តីសប្បុរសរបស់ព្រះព្រោះវាមានគោលបំណងដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេ។
2. មុនពេលដែលទ្រង់បង្ហាញដល់យើងនូវមរតកនៃសិរីល្អអស់កល្បជានិច្ចទ្រង់មានបំណងបង្ហាញអង្គទ្រង់ជាព្រះវរបិតារបស់យើងក្នុងរឿងតូចតាចហើយនេះជាព្រះពរដែលព្រះអង្គប្រទានមកយើងរាល់ថ្ងៃ។

តើចាប់តាំងពីមានជីវិតនេះមកដើម្បីបង្រៀនយើងអំពីព្រះគុណតើយើងគួរហ៊ានមើលងាយព្រះទេ? ដូច្នេះយើងត្រូវតែមានការយល់ដឹងនិងការដឹងព្រះគុណគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចាត់ថ្នាក់នៅក្នុងអំណោយនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះដែលមិនគួរត្រូវបានគេបោះចោល។ ត្បិតប្រសិនបើភ័ស្តុតាងខាងព្រះគម្ពីរបានដែលមានច្រើនហើយច្បាស់។

3. សូម្បីតែលើសពីនេះទៅទៀតយើងមានហេតុផលជាច្រើនដែលត្រូវអរគុណប្រសិនបើយើងពិចារណាថាជីវិតនេះជួយរៀបចំយើងសម្រាប់សិរីល្អនៃនគរស្ថានសួគ៌។ ត្បិតព្រះអម្ចាស់បានតែងតាំងថាអស់អ្នកដែលនឹងឡើងគ្រងរាជ្យនៅលើមេឃជាដំបូងគេត្រូវប្រយុទ្ធនឹងការប្រយុទ្ធដ៏ល្អនៅលើផែនដីដើម្បីកុំអោយពួកគេអបអរជ័យជំនះរបស់ខ្លួនដោយមិនបានឆ្លងកាត់ការលំបាកនៃសង្គ្រាមហើយបានទទួលជ័យជំនះ។ នៅលើផែនដីនេះយើងអាចនឹងដឹងអំពីសេចក្តីសប្បុរសរបស់ព្រះដូច្នេះសេចក្តីសង្ឃឹមនិងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់យើងអាចត្រូវបានដុតសម្រាប់ការបើកសម្តែង។

4. នៅពេលដែលយើងបានសន្និដ្ឋានថាជីវិតរបស់យើងនៅក្នុងពិភពលោកនេះគឺជាអំណោយទាននៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះដែលយើងគួរតែចងចាំដោយការដឹងគុណពីព្រោះយើងជំពាក់ព្រះគុណហើយពេលនោះដល់ពេលដែលយើងត្រូវគិតពិចារណាពីភាពទុក្ខវេទនារបស់ទ្រង់។ មានតែតាមរបៀបនេះទេដែលយើងនឹងត្រូវបានពីសេចក្តីអំណរនៃជីវិតដែលយើងមានដោយធម្មជាតិដែលយើងបានសង្កេតឃើញពីមុន។

[ត្រឡប់ទៅជ្រុងព្រះគម្ពីរ]
"អ្នកគឺជាអំបិលនៃលោកកិយ។"
លោកបណ្ឌិត ហាង រ៉ុកគីម នាយក CEMF CRPLS   គាត់បានបម្រើការជាបេសកជននៅអាហ្វ្រិកម៉ារីកខ្លួនអស់រយៈពេល 5 ឆ្នាំ ហើយមាន PH D នៃឱសថបូព៌ានៅអាមេរិក ហើយបានបញ្ចប់ការសិក្សាពីវិទ្យាស្ថានព្រះគម្ពីរ ម៉ិឌី និង Westminster Theological Seminary M. Div.

"អ្នកគឺជាអំបិលនៃលោកកិយ។"

នៅក្នុងពិភពលោកដែលខូចនេះ អ្នកជឿត្រូវថែរក្សា រសជាតិ និងជាអំបិល ព្យាបាលសម្រាប់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងភាពងងឹត។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សទ្រង់ ទ្រង់បានហៅពួកគេថា "អំបិលនៃដែនដី" (ម៉ាថាយ 5:13) ។ នៅសម័យនោះ អំបិលគឺជាមធ្យោបាយតែមួយគត់ដើម្បីរក្សាអាហារ។ ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទបរិស័ទ យើងក៏មានឥទ្ធិពលក្នុងការថែរក្សាដែនដីផងដែរ ព្រោះយើងមានសារតែមួយគត់ដែលអាចរំដោះមនុស្សពីអំពើពុករលួយនៃអំពើបាប ហើយផ្តល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់ពួកគេ។

នេះមានន័យថា យើងត្រូវធ្វើជាឥទ្ធិពលខាងវិញ្ញាណក្នុងជីវិតមនុស្សជុំវិញខ្លួនយើង។ ដូចជាអំបិលជួយបង្កើនរសជាតិអាហារ ដូច្នេះចរិតលក្ខណៈឲ្យដូចព្រះគ្រីស្ទ និងរបៀបរស់នៅដែលគោរពតាមព្រះអាចជាគំរូដែលទាក់ទាញអ្នកដទៃមករកព្រះអង្គសង្គ្រោះ។

ពួកគេនឹងសម្គាល់ឃើញនូវអំណរ និងការស្តាប់ស្តល់របស់យើង ហើយប្រហែលជាចង់មានគុណសម្បត្តិទាំងនោះ ដែលមានតែតាមរយៈទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។

អំបិលក៏មានលក្ខណៈពិសេសក្នុងការព្យាបាលដែរ ដូចជាដំណឹងល្អដែរ។ ប្រសិនបើយើងចំណាយពេលបន្តិចដើម្បីស្តាប់ការឈឺចុកចាប់របស់មនុស្ស នោះយើងនឹងមានឱកាសមួយដើម្បីផ្តល់សេចក្តីពិតដែលនាំមកនូវការព្យាបាលខាងវិញ្ញាណដល់អ្នកដែលជាប់នៅក្នុងភាពងងឹត និងការអស់សង្ឃឹមនៃអំពើបាប។

ប៉ុន្តែសូមចាំថា ព្រះយេស៊ូវក៏បានព្រមានយើងកុំឲ្យបាត់បង់ជាតិប្រៃដែរ។ បើយើងអត់ទ្រាំនឹងអំពើបាបក្នុងជីវិតរបស់យើង នោះយើងនឹងបានដូចពិភពលោក។ ដើម្បីជាឥទ្ធិពលវិជ្ជមានសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ យើងត្រូវតែការពារពីការធ្លាក់ចូលទៅក្នុងការល្ងង់។

"ចូរឲ្យដឹងខ្លួន ហើយចាំយាមចុះ ព្រោះអារក្សដែលជាខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា វាតែងដើរក្រវែលទាំងគ្រហឹមដូចជាសិង្ហ ដើម្បីនឹងរកអ្នកណាដែលវានឹងត្របាក់លេបបាន ៩ ចូរតស៊ូនឹងវា ដោយមានចិត្តជឿមាំមួន ទាំងដឹងថា ពួកបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ គេកំពុងតែរងទុក្ខលំបាកដូចគ្នាដែរ។" (ពេត្រុសទី១ ៥:៨,៩)

[Professor Lecture 1]
សិក្សាអត្ថបទ ការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្មោះរបស់ព្រះនឹងសេចក្តីជំនឿ
បង្រៀនដោយលោកបណ្ឌិតវ៉ាយ យ៉ុងជុន (Dr. White Young Jeon)
<i>អត្ថបទនេះបង្ហាញពីសាសនៈវិទ្យានៃសេចក្តីជំនឿ ដោយលោកបណ្ឌិតវ៉ាយ យ៉ុងជុន</i>
<i>ការបោះពុម្ពទី ១</i>

IV. របាយត្រួតទី 1

សេចក្តីផ្តើម

ការអធិស្ឋានរបស់យ៉ាបេស (4:8-10) បានក្លាយជាចំណងជើងមួយដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននៅក្នុងពិភពរបស់គ្រីស្ទានពេលនេះ។ លោក Wilkerson ដែលជាគ្រូគង្វាលនៅក្នុងរដ្ឋ Chicago នៅសហរដ្ឋអាមេរិកបានសរសេរសៀវភៅតូចមួយ “សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់យ៉ាបេស” ហើយបានបោះពុម្ពទៅកាន់គ្រីស្ទាននៅលើពិភពលោក។ ខ្លឹមសារផ្ទុកទៅដោយការដែលសមហេតុផលទ្រឹស្តីនៃភាពចម្រុះចម្រើននិងសម្ភារៈនិយម។ វាមានសំដៅធ្វើឱ្យគ្រីស្ទានដេញតាមរបស់របរខាងក្រៅនិងមានទំនោរទៅកាន់ពេលបច្ចុប្បន្ន ទាំងនោះមាន ៖ ការគិតវិជ្ជមាន ការដែលគិតថាអាចធ្វើបាបជាដើម។ ខ្ញុំចង់ចាំថាខ្ញុំបានអនុវត្តការអធិស្ឋានរបស់គាត់ (ការព្យាបាលជម្ងឺ ការរកលុយ ទ្រព្យសម្បត្តិកិត្តិយសជាដើម) ដូចដែលយ៉ាបេសអធិស្ឋានជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ជាចុងក្រោយព្រះអម្ចាស់បានឆ្លើយតបមកគាត់។ ដូច្នេះគាត់បានអះអាងថាអ្នកណាដែលដើរតាមគោលការណ៍នៃការអធិស្ឋានរបស់យ៉ាបេសនឹងទទួលបានជោគជ័យ ចម្រុះចម្រើន និងមានសុខភាពដ៏អស្ចារ្យ និងទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើនជាដើម។ តើអ្នកគិតយ៉ាងណាដែរពីការនេះ? តើព្រះគម្ពីរពិតជាបានបង្រៀនថានឹងរក្សាយើងខាងសុខភាពខាងរូបកាយ កេរ្ត៍ឈ្មោះដែលគេគោរព និងទំនាក់ទំនងដែលល្អបំផុត? តើយ៉ាបេសដើរតាមការយល់បែបនោះនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ឬទេ? មិនមែនឡើយ ការអធិស្ឋានរបស់យ៉ាបេសជាការផ្ដោតលើព្រះអម្ចាស់ជាចំណុចកណ្តាលនៃការអធិស្ឋានរបស់ព្រះ ដូចជាការអធិស្ឋានរបស់អាតឺដែរ (សូភាសិត 30:7-8) និងការអធិស្ឋានរបស់ព្រះអម្ចាស់។

ជាទូទៅយ៉ាបេសដែលឈ្មោះនេះមានន័យថា “ការឈឺចាប់” បានលេចមកនៅតែនៅក្នុង របាយត្រួតទី 1

4:9-10។ ជាពិសេសសៀវភៅទីមួយនៃរបាយការណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រចាប់ពីរាជរបស់ស្តេចសូលនិងការវិនាសរបស់អ៊ីស្រាអែលទាំងនោះមាន សូល ដាវីឌ សាឡូម៉ូន និងយេរូបោមដែលជាអ្នកបំបែកអ៊ីស្រាអែលជាពីរផ្នែក ខាងជើងជាអ៊ីស្រាអែលនិងខាងត្បូងជាយូដា។ អ្នកនិពន្ធបានសរសេរពីប្រវត្តិរបស់យ៉ាបេសនៅក្នុងជំពូកទី 4 ហើយបានបង្ហាញពីរូបភាពនៅក្នុងរាជស្តេចដាវីឌ។ ខ 8-9 បង្ហាញពីប្រវត្តិរបស់យ៉ាបេស ហើយខ 10 បានបិទជាមួយព្រឹត្តិការណ៍អស្ចារ្យមួយនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យអ្នកអានអាចផ្ដោតលើសារៈសំខាន់នៃសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ដែលមានសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់។

ទីមួយ តើយ៉ាបេសជានរណា? (8-9) – Keil បានគិតថាគាត់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលដែលគេឱ្យតម្លៃ ពីព្រោះជាឈ្មោះមួយនៅក្នុងយូដា (2:55) ដោយផ្អែកលើឈ្មោះរបស់គាត់ ហើយគាត់បានពន្យល់ថាយ៉ាបេសជាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមកូនៗរបស់ ខូស (អានុប សូប៊ីបា និងអាហាហេល 4:8 ខូសជាឪពុករបស់អានុប សូប៊ីបា និងកុលសម្ព័ន្ធហារម) ម្តាយរបស់គាត់ហាក់បីដូចជាមិនទទួលបានការគោរពអ្វីឡើយ ហើយអាចជាមានទុក្ខលំបាកជាច្រើននៅក្នុងជីវិតរបស់នាង។ ប្រៀបបីដូចជាឈ្មោះរបស់ស៊ីម៉ូននិងលេវីដែរ ដែលបង្ហាញពីការលំបាកនៅក្នុងចិត្តដែល លេអានិងវ៉ាដែលបានគិតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយយ៉ាកុប។ នៅទីនេះមនុស្សគួរឱ្យគោរពមានន័យថាជាម្នាក់ដែលមានសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់និងប្រាជ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលគាត់មានពិសោធន៍នៅក្នុងសេចក្តីទុក្ខលំបាកនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ (សូភាសិត 3:8-9 នោះនឹងបានជាសេចក្តីសុខស្រួលដល់សរសៃឯង ហើយជាធាតុស៊ីមដល់ឆ្អឹងឯង។ ចូរថ្វាយកិត្តិនាមដល់ព្រះយេហូវ៉ា ដោយទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយនឹងផលដ៏បូរណ៍ ពីសេចក្តីចម្រើនរបស់ឯងទាំងអំបាលម៉ានចុះ។)

នៅទីនេះ យើងឃើញឧទាហរណ៍នៃជំនឿដែលមានការកោតខ្លាចដល់ព្រះរបស់យ៉ាបេសដែលនៅក្នុងសេចក្តីទុក្ខលំបាកជាខ្លាំង។ មនុស្សជាច្រើនតែងអ្វីទៅពីជីវិតបច្ចុប្បន្នរបស់គេ សេចក្តីទុក្ខលំបាករបស់គេ គ្រួសាររបស់គេ សញ្ជាតិរបស់គេ ហើយនឹងព្រះ ពីព្រោះដោយសារសេចក្តីទុក្ខលំបាកនាពេលបច្ចុប្បន្នរបស់គេ។ ហើយពួកគេមានការបាក់ខកចិត្តដោយបញ្ហាមួយចំនួន សុខភាព ទ្រព្យសម្បត្តិ គ្រួសារនិងការវេទនាដែល។ នៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទានរបស់ពួកយើង យើងបានជួបបញ្ហាលំបាកជាច្រើន ហើយបន្ទាប់មកយើងអាចចង់ចាំពីព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងយ៉ាបេស ដែលជាអ្នកមានទុក្ខលំបាកម្នាក់។ បើទោះជាគាត់បានរស់នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដ៏អាក្រក់ក៏ដោយ ជីវិតរបស់គាត់ខុសពីអ្នកដែលមានជីវិតដែលល្អ។ តើមានន័យយ៉ាងណាដែរ? ដូចអ្វីដែលប៉ូលបានសង្កត់ធ្ងន់មកយើងថា យើងអាចធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់បាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នៅក្នុងការអត់ឃ្លាន និងនៅក្នុងភាពបរិបូរណ៍។ តើអ្នកជឿលើការនេះឬទេ? ជាពិសេសនៅពេលដែលយើងសង្ឃឹមគិតជីវិតរបស់គាត់ យើងគិតពីទុក្ខលំបាករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះអម្ចាស់របស់យើង។ ហេតុអ្វី? ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានយាងមកនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ

មួយដែលអាក្រក់នៅក្នុងលោកិយ ប៉ុន្តែទ្រង់បានសម្រេចការប្រោសលោះសម្រាប់យើងដោយការសុគតរបស់ទ្រង់និងការរស់ឡើងវិញ។ ដូច្នេះយើងគួរតែមើលទៅព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈជីវិតរបស់យ៉ាសេស។

ទីពីរ តើអ្វីទៅជាព្រះពរដ៏មានកិត្តិយសរបស់គាត់? - យើងអាចរកឃើញចំណងជើងបីនៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់គាត់។ “ឱបើទ្រង់នឹងប្រទានពរមកទូលបង្គំទៅអេះ ព្រមទាំងភាគព្រំដែនរបស់ទូលបង្គំឱ្យទូលាយឡើង ហើយឱ្យព្រះហស្តទ្រង់បាននៅជាមួយនឹងទូលបង្គំ ដើម្បីនឹងរក្សាទូលបង្គំ មិនឱ្យប្រព្រឹត្តអាក្រក់ឡើយ ប្រយោជន៍មិនឱ្យទូលបង្គំកើតចិត្តព្រួយ” (10)។ ការអធិស្ឋានទីមួយជាព្រះពរដែលត្រូវបានពង្រីកឡើង “ឱបើទ្រង់នឹងប្រទានពរមកទូលបង្គំទៅអេះ ព្រមទាំងភាគព្រំដែនរបស់ទូលបង្គំឱ្យទូលាយឡើង- គាត់បានសុំឱ្យទឹកដីរបស់គាត់បានធំឡើងដោយសារព្រះអម្ចាស់។ ដូចដែលយ៉ូសែបបានទទួលទឹកដីយ៉ាងធំកាលដែលដើមទំពាំងបាយជូរបានវាឡើងលើជញ្ជាំង គាត់ចង់បានទឹកដីដែលជោគជ័យនិងចម្រុងចម្រើន។ ព្រះពររបស់អំប្រាហាំរាប់បញ្ចូលទាំងព្រះពរនេះដែរ។ ដូចដែលយើងបានដឹងហើយថាអំប្រាហាំមានទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន ស្តេចដាវីឌមានភាពជាស្តេច ហើយសាឡូម៉ូនមានជាបរិបូណ៌ (ប្រាជ្ញា និងសម្ភារៈ) បើទោះជាសាវ័កប៉ូលមិនមានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ និងសុខភាពក៏ដោយ គាត់បានអះអាងថាគាត់អាចធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់បាននៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់សម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ។ តើអ្វីទៅជាអាថ៌កំបាំងរបស់គាត់? វាជាការនៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ។

ដូច្នេះយើងត្រូវការសូមការដែលចាំបាច់នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះទៅកាន់ព្រះ ហើយតាមបំណងរបស់ទ្រង់។ យើងត្រូវសុំដល់ព្រះនូវប្រាជ្ញា ជំនាញ លុយ និងសុខភាពដើម្បីថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះអម្ចាស់។ យើងត្រូវអនុវត្តគោលការណ៍នេះនៅក្នុងការត្រាស់ហៅរបស់យើង ការផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុងប្រទេសយើង គ្រួសារយើង និងភូមិរបស់យើង ដោយការស្វែងរកព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយមាត់បើកធំ។ ហេតុអ្វី? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងតាមរយៈប្រាជ្ញាដែលបរិសុទ្ធ (គីលី៣ 2:12-13)។ បានជាឱពួកស្វ័នភ្លាមើយ ចូរបង្ហើយសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ្នករាល់គ្នា ដោយកោតខ្លាចហើយញាប់ញ័រចុះ ដូចជាបានស្តាប់បង្គាប់ខ្ញុំជាដរាបរៀងមកដែរ មិនមែនតែកាលខ្ញុំនៅជាមួយនោះទេ សូម្បីតែឡូវនេះដែលខ្ញុំមិននៅជាមួយ នោះក៏ចូរខំប្រឹងលើសទៅទៀតផង។ ដ្បិតគឺជាព្រះហើយ ដែលបណ្តាលចិត្តអ្នករាល់គ្នាឱ្យមានទាំងចំណង់ចង់ធ្វើ ហើយឱ្យបានប្រព្រឹត្តតាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់ដែរ។

តើអ្វីទៅជាក្តីស្រមៃរបស់អ្នក? តើអ្វីទៅជានិមិត្តរបស់អ្នក? តើអ្វីទៅជាគោលបំណងសម្រាប់ជំនួញរបស់អ្នក? ដោយមិនមាននិមិត្តសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងត្រូវវិនាស។ យើងត្រូវតែត្រួតពិនិត្យនិមិត្តរបស់យើង វិញ្ញាណរបស់យើងនៅក្នុងចិត្ត។ ខ្ញុំជម្រុញថាអ្នកគួរតែមានក្តីស្រមៃដូចតទៅ ប្រាជ្ញាដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងការប្រកាសដំណឹងល្អនៅកម្ពុជា ជាគំរូដ៏ល្អនៅក្នុងការគោរពកោតខ្លាចដល់ព្រះនៅក្នុងក្រុម

ជំនុំ និងវិធីសាស្ត្រនៅក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុងការបំបែកសាសនាជាច្រើននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ការអធិស្ឋានទីពីរជាព្រះពរដែលបានផ្តល់មកពីទុក្ខលំបាកដែលគាត់កំពុងមាន-“ដើម្បីនឹងរក្សាទូលបង្គំ មិនឱ្យប្រព្រឹត្តអាក្រក់ឡើយ ប្រយោជន៍មិនឱ្យទូលបង្គំកើតចិត្តព្រួយ” គាត់អាចជាជួបសេចក្តីទុក្ខវេទនា មួយចំនួនខាងសុខភាព បញ្ហាលុយកាក់ បញ្ហាទំនាក់ទំនង និងបញ្ហាកូនៗរបស់គាត់ជាដើម។ ពួកគេ និយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកទទួលបានការដែលខ្លួនពេញចិត្ត នោះត្រូវតែសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែ បើអ្នកមានទុក្ខលំបាកវិញ នោះគួរតែអធិស្ឋានដល់ទ្រង់” ព្រះអម្ចាស់នឹងឆ្លើយតបនូវការយ៉ាងអស្ចារ្យ ដល់អ្នក។”

យ៉ាកុប 1: 5-6 មានបន្ទូលថា “តែបើអ្នកណាមួយខ្វះប្រាជ្ញា មានតែសូមដល់ព្រះ ដែលទ្រង់ប្រទានដល់ មនុស្សទាំងអស់ដោយសេរី ឥតបន្ទោសផង នោះទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យ តែត្រូវឱ្យអ្នកនោះសូមដោយចិត្ត ជឿ ឥតសង្ស័យអ្វីសោះ ដ្បិតអ្នកណាដែលសង្ស័យ នោះប្រៀបដូចជាអ្នកសម្រុះដែលត្រូវដាត់ ដោយខ្យល់ ទាំងរំពើកចុះឡើង។” ប្រសិនបើយើងមានការលំបាកនៅពេលនេះ ការឈឺចាប់នៅក្នុង ជីវិតរបស់យើង នោះយើងអាចសូមការនោះដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដូចជាយ៉ាបេសបានសូមដែរ។ ពីឆ្នាំមុខ ខ្ញុំបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងបញ្ហានៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានចង់ចាំទុក្ខលំបាក ការឈឺចាប់នៅក្នុង ចិត្តរបស់ខ្ញុំនិងនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានការលំបាកអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ។ ដាក់ស្បែកពេល នេះខ្ញុំអាចសារភាពថាព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់ព្រះគុណរបស់ទ្រង់ដល់ខ្ញុំនិងក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ ប្រាកដថាព្រះអម្ចាស់បានឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើងជាប្រាកដ ហើយបានផ្គត់ផ្គង់ព្រះគុណដ៏អ ស្ចារ្យដល់យើងតាមពេលកំណត់។ ប្រសិនបើអ្នកមានបញ្ហាដែលមិនអាចទៅរួចនៅក្នុងជីវិតពេលនេះ ចូរសូមពីការនោះ ចូរស្វែងរក និងគោះទ្វារផង។ ព្រះអម្ចាស់បានរៀបចំព្រះគុណយ៉ាងអស្ចារ្យដល់យើ ង។ ព្រះអម្ចាស់នឹងឆ្លើយតបដោយព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យដល់យើង។ បើទោះជាអ្នកមិនអាចមើលឃើញ ការនោះ ហើយអ្នកមិនអាចស្តាប់ទៅកាន់ដ៏អស្ចារ្យបានក៏ដោយ តែចូរជឿថាព្រះអម្ចាស់កំពុងរង់ចាំស្តា ប័ការអធិស្ឋានរបស់អ្នក។

ការអធិស្ឋានទីបីជាព្រះពរដែលរីករាយនៅក្នុងសេចក្តីសុខសាន្តនៅក្នុងព្រលឹង - “ហើយព្រះហស្តទ្រង់ នឹងនៅជាមួយនឹងទូលបង្គំ” សូលនៃគ្រប់បញ្ហាទាំងអស់ជាបញ្ហារបស់ព្រលឹងរបស់យើង។ យើងត្រូវ តែស្វែងរកដើម្បីធ្វើឱ្យព្រលឹងរបស់យើងបានល្អ។ យ៉ូហានទី3 1:2 មានបន្ទូលថា “អ្នកសួនភ្លាមើយ ខ្ញុំ ប្រាថ្នាចង់ឱ្យអ្នកបានចម្រើនឡើងគ្រប់ជំពូក ហើយឱ្យបានសុខសប្បាយខាងរូបសាច់ ដូចជាព្រលឹងអ្នក បានចម្រើនឡើងដែរ”។ អត្ថបទនេះបានផ្តោតលើការរស់នៅល្អខាងព្រលឹង។ តើមានន័យដូចម្តេច? តើការរស់នៅល្អខាងព្រលឹងជាអ្វី? និយាយដោយខ្លី វាជាភាពពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅ ក្នុងព្រលឹងរបស់យើង។ នៅពេលដែលយើងពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះព្រលឹងរបស់យើង នឹងបានល្អឡើង។ (អេភេសូ 5:18) “កុំឱ្យស្រវឹងស្រា ដែលនាំឱ្យព្រើលចិត្តឡើយ តែចូរឱ្យមានពេញ

ដោយព្រះវិញ្ញាណវិញ។ វាជាប្រភពនៃព្រះពររបស់យើង។ ដូច្នេះយើងគួរតែស្រែកឃ្លានសម្រាប់ការនោះគ្រប់ពេលនៅក្នុងជីវិតយើងនេះ ដូចជាអេលីសេបានធ្វើនៅក្នុងសញ្ញាចាស់។ យោងតាមពង្សាវតារក្សត្រី 2:2: ហេតុអ្វីបានជាអេលីយ៉ាស្វែងរកចំណែកនៃការបើកសម្តែងពីអេលីយ៉ា? និយាយដោយខ្លី គឺដើម្បីនឹងរក្សាគោលលិខិតដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់គាត់នៅក្នុងពេលមានទុក្ខលំបាក គាត់បានសូមព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ ចូរក្រលេកមើលបំណងរបស់គាត់និងការស្វិតស្វាញរបស់គាត់ដើម្បីទទួលបានព្រះគុណមកពីព្រះ។ តើអ្នកចង់បានអ្វី? គាត់បានឆ្លើយថាខ្ញុំត្រូវការចំណែកទ្វេរដងនៃការបើកសម្តែងរបស់អ្នក។ ខ្ញុំគិតថាយើងត្រូវតែយល់ហេតុផលបីយ៉ាង នៅក្នុងការស្វែងរកភាពពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីនឹងទ្រទ្រង់ដល់សេចក្តីជំនឿដែលត្រឹមត្រូវនៅក្នុងពេលដែលមានទុក្ខលំបាក។ ហើយយើងត្រូវការសុខភាពតាមរយៈព្រះគុណទូទៅ។ ហើយយើងត្រូវតែថ្វាយខ្លួនដើម្បីនឹងធ្វើតាមការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះអម្ចាស់។ អ្នកដែលនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគួរតែជាអ្នកដែលអធិស្ឋាន។ ជាការពិតណាស់ សភាពនៃការអធិស្ឋាននៅក្នុងព្រលឹងគឺជាព្រះពរ។ ដូច្នេះព្រះអម្ចាស់បានថវាយតម្លៃការអធិស្ឋានរបស់យ៉ាបេសថាជាមនុស្សដែលមានគេគោរព ពីព្រោះព្រលឹងរបស់គាត់បង្ហាញពីរូបឆ្លុះយ៉ាងស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្តា និងភាពបរិសុទ្ធ។

ទីបី តើព្រះអម្ចាស់បានឆ្លើយតបទៅនឹងយ៉ាបេសដោយរបៀបណា? - ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលដោយសាមញ្ញថា “ហើយព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់អ្វីៗដែលគាត់បានសូម”។ ព្រះអម្ចាស់របស់អ៊ីស្រាអែលបានអនុញ្ញាតអ្វីៗដែលគាត់បានសូម។ អ្វីដែលសំខាន់ដែលគាត់មិនបានក្លាយជាមនុស្សខាងវប្បធម៌មនុស្សដែលស្រឡាញ់លុយ និងមនុស្សតាមសុខភាពឡើយ ប៉ុន្តែជាមនុស្សដែលពេញដោយការអធិស្ឋាន។ គាត់ស្គាល់ពីពិភពនៃការអធិស្ឋានយ៉ាងល្អ។ ហើយគាត់បានប្រាកដថាព្រះពរដ៏សំខាន់បំផុតជាទំនាក់ទំនងដ៏រស់ជាមួយព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ គាត់បានដេញតាមគម្រូនៃការអធិស្ឋានរបស់យ៉ាកុបនៅបេតអែល។ កាលដែលព្រះពររបស់ព្រះបានឆ្លើយតបដល់យ៉ាកុប នោះយ៉ាបេសក៏បានទទួលព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យ ការចម្រុងចម្រើន និងសុខភាពរូបរាងកាយ ព្រះទាំងមានសុខភាពល្អខាងព្រលឹងផងដែរ។ នេះជាបុរសដែលពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយក៏ជាបុរសដែលពេញដោយព្រះបន្ទូលដែរ ហើយជាបុរសដែលត្រូវបានស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះនៅក្នុងជីវិតបច្ចុប្បន្នរបស់គាត់។

ក បញ្ជីពង្សាវតារ (1:1-9:9)

1. ម្នាក់ដែលគ្រប់គ្រងនៅលើពិភពលោក (បាវក្សត្រី 1, 1:1-54)

រោក្សត្រីទី 1:1-9: សម្គាល់ពីបញ្ជីពង្សនុវង្សនិងជំពូក 10: - ទីបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែលពីស្តេចសូមមកដល់ដាវីឌ។ ជំពូក 1 បាននិយាយពីលំហូរនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សតាំងពីលោកអាដាម។ ហើយបានបង្ហាញពីចេស្ដាគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានដឹកនាំស្រុកនៃការតាំងសញ្ញា។ ទីមួយ វាត្រូវបានបង្ហាញដោយការដឹកនាំនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ តើប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែលបានលូតលាស់នៅក្នុងព្រះគុណទូទៅយ៉ាងដូចម្តេច? វាបង្ហាញថាវាបានលូតលាស់នៅក្នុងជាតិសាសន៍ខាងសាច់ឈាម។ យ៉ាងណាក៏ដោយការញែករវាងការល្អនិងការអាក្រក់ ត្រូវបានបង្ហាញមកយ៉ាងច្បាស់ កាលដែលគោលការណ៍រវាងពូជល្អនិងពូជអាក្រក់។ ទីពីរ វាត្រូវបានបង្ហាញដោយកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់។ នគរដែលប្រៀបបីដូចជាការលូតលាស់ចេញពីគ្រាប់ពូជដ៏ល្អិតបន្តិចម្តងៗ ហើយបានគ្របពាសពេញផែនដីដោយអំណាចនៃសេចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីសុខសាន្ត (អេសាយ 9:6)។ ដូច្នេះយើងគួរតែរស់នៅដោយមានបំណងដឹងខ្លួនជានិច្ចពីនគរដែលបានមកដល់រួចហើយ ប៉ុន្តែមិនទាន់នៅឡើយ ពីព្រោះគ្រីស្ទានគួរតែស្វែងរកជីវិតរបស់គេជាមុខសិន។ (ម៉ាថាយ 6:33)

2. ជីវិតដែលអនុវត្តសេចក្តីប្រោសលោះ (រោក្សត្រីទី 1, 2:1-17)

ការកត់ត្រាជំហ្លែកដែលនៅក្នុងខ 1-17 បង្ហាញថាបញ្ជីពង្សនុវង្សរបស់យូដា ដែលដោយសារព្រះមេស៊ីនឹងយាងមកតាមរយៈពង្សនុវង្សនេះមកក្នុងផែនដី។ តើការកត់ត្រានេះបង្ហាញពីអ្វីនៃសេចក្តីប្រោសលោះ?

ទីមួយ វាបង្ហាញកិច្ចការដែលព្រះជាបិតាដ៏ល្អដោយបង្ហាញពីការកាត់ទោសជាការសម្លាប់ដល់អើរដែលជាកូនទីមួយរបស់យូដា ដោយសារទង្វើអាក្រក់របស់គាត់នៅចំពោះព្រះ។ ទង្វើដែលទាស់នឹងការញែកចិត្តនិងឥរិយាបថនៃសេចក្តីប្រោសលោះ ដែលជាថ្មដំបូងទាស់នឹងផ្លូវរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ទីពីរ ការពង្រាយពូជពង្សរបស់យូដាដែលផ្ដោតលើសេចក្តីប្រោសលោះ(4) យើងរៀនថាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសេចក្តីប្រោសលោះមិនបានពឹងផ្អែកលើចំណុចល្អរបស់មនុស្សតាមរយៈការពង្រាយពូជរបស់ថាម៉ានោះឡើយ។ បើទោះជាស្រ្តីសាសន៍សាម៉ារីនិងមារីម៉ាក់ដាលីនមានអារម្មណ៍មិនល្អដែលធ្លាក់នៅក្នុងសភាពមួយដែលមិនស្អាតក៏ដោយ តែកាលដែលគេរស់នៅតាមសេចក្តីប្រោសលោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទនោះពួកគេត្រូវបានប្រើជាចរន្តសម្រាប់សេចក្តីប្រោសលោះ។ ចូរយើងផ្ដោតជីវិតរបស់យើងនៅលើសេចក្តីប្រោសលោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ។

3. ពូជពង្សនៃសេចក្តីជំនឿ(រោក្សត្រីទី 1, 2:18-55)

តើរូបភាពប្រភេទណាដែលយើងរកឃើញនៅក្នុងពង្សាវតារ?

ទីមួយ សេចក្តីជំនឿរបស់ស៊ូសាន (34) - ស៊ូសានដែលជាពូជពង្សរបស់ យ៉េរ៉ាមូល ដែលត្រូវជាកូនប្រុសច្បងរបស់ហាសរូន ដែលមានតែកូនស្រីតែម្នាក់គត់ ហើយបានឱ្យកូនស្រីនោះទៅអ្នកបម្រើជនជាតិអេស៊ីបទៅធ្វើជាប្រពន្ធដែលជាលំនាំដាក់លាក់របស់ក្រុមគ្រួសារ។ គ្រួសារនៃសេចក្តីជំនឿមិនពឹងផ្អែកលើឈាមរបស់មនុស្សនិងកិត្តិយសរបស់ក្រុមគ្រួសារនោះទេ ប៉ុន្តែជាព្រះគុណរបស់ព្រះវិញ។ ប្រសិនបើអំណើចមានបូកបញ្ចូលទាំងពូជពង្សរបស់គ្រួសារនិងកិត្តិយស នោះវាមិនតាមបទគម្ពីរនោះឡើយ។ កិច្ចការដែលមានព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាកណ្តាលនោះនឹងស្ថិតស្ថេរអស់កល្ប ពីព្រោះវាជាលក្ខខណ្ឌចម្បងដែលព្រះអម្ចាស់ប្រើ។

ទីពីរ សេចក្តីជំនឿរបស់កាលេប (55) - កាលេបត្រូវបានព្រះអម្ចាស់ប្រើជាបុរសរបស់ព្រះយ៉ាងមានប្រយោជន៍ គាត់មានប្រពន្ធពីរ (46, 48) ចាប់ពីពង្សាវតារនេះកាលេបដែលមានសេចក្តីជំនឿដែលល្អនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ ពួកគេមិនមានចម្ការទំពាំងបាយជូរឬផ្ទះសំបែងដើម្បីនឹងស្នាក់នៅនោះទេ ហើយបានរស់នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធហើយមិនបានដឹងស្រាទំពាំងបាយជូរសោះ (Rem 35:5-11)។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រើពួកគេដែលមានសេចក្តីជំនឿពេញដោយការកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់។ ចូរយើងរស់នៅចំណុចកណ្តាលនៃព្រះគុណនិងសេចក្តីពិត។ ដើម្បីក្លាយជាសម្ភារៈរបស់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

4. ពូជពង្សរបស់ដាវីឌ (រេបាកា 1, 3:1-24)

តាមរយៈពូជពង្សរបស់ស្តេចដាវីឌ យើងអាចរកឃើញព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានដឹកនាំប្រវត្តិសាស្ត្រ ដោយគ្មានការពាក់ព័ន្ធនឹងចំណុចល្អរបស់មនុស្ស។ ការនេះបានចង្អុលបង្ហាញមកកាន់យើងអ្វីទៅ?

ទីមួយ ដាវីឌមានភាពល្បីល្បាញយ៉ាងខ្លាំង តែជីវិតគ្រួសាររបស់គាត់មានភាពស្មុគស្មាញណាស់។ ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញពីព្រះគុណនៃសេចក្តីប្រោសលោះ បោះទោះជាដាវីឌបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងការប្រព្រឹត្តសាហាយស្មន់និងការសម្លាប់ក៏ដោយ។ តាមរយៈកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទ្រង់បានសម្លឹងមើលកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងសញ្ញាថ្មី ហើយបានរីករាយនឹងសេចក្តីពិតនៅក្នុងដំណឹងល្អ។ យើងមានព្រះគុណនៃមការអត់ទោសបាបនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង (រ៉ូម 4:7-8)។

ទីពីរ សាឡូម៉ូនក៏ជាស្តេចដ៏អស្ចារ្យដែលមានប្រាជ្ញា ប៉ុន្តែបានបរាជ័យនៅក្នុងជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍ ហើយបានធ្វើឱ្យនគរនិងជាតិសាសន៍ទៅជាគោរពព្រះក្លែងក្លាយ។ ប៉ុន្តែការទាមទាររបស់ទ្រង់នោះជាការថ្វាយខ្លួនរបស់ទ្រង់ដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយស្វែងរកប្រាជ្ញាដែលបញ្ជាក់ថាគាត់មានសេចក្តីជំនឿដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់។ ការនេះបង្ហាញពីដំណឹងល្អនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មីដល់យើង ដោយការមើលថាអ្នកដែលគោរពព្រះក្លែងក្លាយត្រលប់មករកព្រះអម្ចាស់។ ការតាំងសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់នឹង

ត្រូវបានសម្រេចដោយមិនមានការយោគយល់ជាមួយមនុស្សសម្រាប់ទ្រង់នោះឡើយ។

5.ការអធិស្ឋានរបស់យ៉ាហ្វេស(រូបភាពទី១, 4:1-23)

យ៉ាហ្វេសជាបុរសម្នាក់មកពីកុលសម្ព័ន្ធយូដា ជាអ្នកដែលបានបង្ហាញពីគម្រោងមានតម្លៃនៃការអធិស្ឋាន។ រូបភាពនៃការអធិស្ឋានបែបណាដែលគាត់មាន?

ទីមួយ គាត់ស្គាល់ពីអ្នកដែលគាត់អធិស្ឋានទៅយ៉ាងច្បាស់។ បើទោះជាគាត់បានកើតមកនៅក្នុងសភាពមួយដែលពេញដោយសេចក្តីឈឺចាប់ក៏ដោយ គាត់នៅតែអាចដឹងថា គាត់អាចអធិស្ឋានទៅព្រះរបស់អ៊ីស្រាអែល។ ដែលទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់របស់សហគមន៍និងគាត់ប្រាកដថាព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់របស់គាត់ ហើយគាត់បានថ្វាយបញ្ជូនរបស់គាត់ដល់ព្រះ។ នៅពេលដែលយើងសំណូមពរការអធិស្ឋានរបស់យើងទៅដល់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងទីលាក់កំបាំង នោះព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់នឹងស្តាប់ការសុំរបស់យើង (9-10)។

ទីពីរ គាត់បានថ្វាយការអធិស្ឋានទៅដល់ព្រះបានយ៉ាងល្អ។ គាត់បានអធិស្ឋានថាទឹកដីរបស់គាត់នឹងបានរីកធំឡើង ហើយការលំបាករបស់គាត់និងការឈឺចាប់នឹងត្រូវរលាយបាត់ទៅ។ បើទោះជាគាត់មិនអាចស្តាប់ឮសំលេងដ៏តូចក៏ដោយ តែគាត់បានអធិស្ឋានការនោះទៅដល់ព្រះអម្ចាស់។ ការអធិស្ឋានដោយសេចក្តីជំនឿនឹងកើតឡើង (ហេប្រើរ 11:6)។

ទីបី ការអធិស្ឋានរបស់គាត់ត្រូវបានឆ្លើយតប ហើយគាត់ទទួលបានកិត្តិយស ពីព្រោះគាត់បានមានជ័យជម្នះនៅក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ ជាលទ្ធផលព្រះអម្ចាស់បានឆ្លើយតបការសូមរបស់គាត់ជាបរិបូណ៌។ ម្នាក់ដែលអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវតែក្លាយជាអ្នកដែលមានជ័យជម្នះ។

6.ពង្សាវតាររបស់ស៊ីម៉ូន(រូបភាពទី១, 4:24-43)

យោងតាមព្រះគម្ពីរយេរេមា 17:5-8 បុរសដែលទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់នឹងមានសេចក្តីចម្រុងចម្រើនយ៉ាងហួរហៀរ ដែលជាដើមឈើដែលបង្កើតផលផ្លែនៅក្បែរផ្លូវទឹក។ តើរូបភាពអ្វីដែលពង្សាវតាររបស់ស៊ីម៉ូនមាន?

ទីមួយ បើទោះជាពង្សាវតារនោះមានភាពចម្រុងចម្រើនខ្លាំងក៏ដោយ ពួកគេមិនមានមនុស្សដែលអស្ចារ្យឬទឹកដីដែលវិសេសអ្វីឡើយ។ ការខ្ចាត់ខ្ចាយពង្សាវតាររបស់ខ្លួនកើតឡើងដោយសារអំពើបាបយ៉ាងយោយៅដែលគាត់បានប្រព្រឹត្តជាមួយពួកលេវីនៅក្រុងសិខេម។ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 49:6-7 យើងរកឃើញថាពួកគេបានរងនៅក្នុងការស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ហើយបានបណ្តេញកុលសម្ព័ន្ធហាំចេញពីទឹកដី។ តាមភូមិវិទ្យាពួកគេបានទទួលមរតករបស់យូដា។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនមានមនុស្សដែលពិសេសនៅ

ក្នុងកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ។

ទីពីរ ពួកគេមិនមានផលផ្លែអ្វីសោះ ដោយសារពួកគេបានពឹងលើដាវ។ បើទោះជាពួកគេបានកាន់កាប់ លើពួកអាម៉ាលេកក៏ដោយ តែពួកគេបានបាត់បង់ជ័យជំនះខាងវិញ្ញាណពិតប្រាកដ។ យើងត្រូវតែក្លាយ ជាអ្នកដែលកាន់កាប់ ជាម្នាក់ដែលត្រូវតែទុកចិត្តនឹងព្រះអម្ចាស់និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បំណងព្រះ ហឫទ័យរបស់ព្រះនឹងនៅអស់កល្បជានិច្ច។

7. មរតករបស់កូនច្បង (រូបាគូប្រទី១, 5:1-17)

ក្រឹត្យវិន័យសង្កត់ធ្ងន់លើពូជពង្ស។

ទីមួយ កូនច្បងទទួលបានចំណែកមរតកទ្វេរ។ ប៉ុន្តែពូជពង្សរបស់រូបេនត្រូវបានបាត់បង់សិទ្ធិជាកូន ច្បង។ អ្នកដែលមើលទៅកាន់ព្រះនេត្ររបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលជាអង្គដែលអាចរាប់ជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់ យើងនឹងជាអ្នកដែលមានពរ។ នៅពេលដែលគាត់នៅម្នាក់ឯងនៅទីនោះ សកម្មភាពអាចកំបាំងរបស់ គេនឹងត្រូវពឹងផ្អែកលើរូបភាពនៃជីវិតដែលជោគជ័យរបស់គេ។

ទីពីរ គាត់បានបាត់បង់សិទ្ធិរបស់គាត់ហើយជាពិសេសអាកប្បកិរិយា និងសិទ្ធិអំណាចត្រូវបានផ្ទេរទៅ កុលសម្ព័ន្ធយូសែប។ យូដាបានក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រងនិងយូសែបបានក្លាយជាវីរមាំហើយបានទទួល មរតកនៃកូនច្បង។ ដូចជាអេលីសេបានសូមចំណែកទ្វេរដងរបស់អេលីយ៉ា នោះយើងគួរតែមាន បំណងចង់បានកិច្ចការរបស់ព្រះខ្លាំងថែមទៀត ដើម្បីឱ្យព្រះប្រើយើងយើងគួរតែរស់នៅជាអ្នកបម្រើ ដំណឹងល្អ។

8. ជីវិតនៃសេចក្តីជំនឿដែលស្មោះត្រង់ (រូបាគូប្រទី១, 5:18-26)

ព្រះអម្ចាស់របស់យើងសព្វព្រះទ័យនឹងមនុស្សដែលអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែអ្នកដែលមានសេចក្តីកំផិតខាង វិញ្ញាណនឹងត្រូវទទួលបានការកាត់ទោស។ តើអត្ថបទបានបង្ហាញអ្វីមកកាន់យើង?

ទីមួយ ជីវិតនៃការអធិស្ឋាន - នៅពេលដែលកុលសម្ព័ន្ធបីបានជួបការលំបាក ពួកគេបានអធិស្ឋានទៅ កាន់ព្រះ (20)។ បន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់បានជួយពួកគេ ហើយបានធ្វើឱ្យពួកគេឈ្នះលើពួកខ្មាំង។ ការ អធិស្ឋានរបស់គេជាចរន្តនៃព្រះគុណដើម្បីចូលទៅជិតព្រះអម្ចាស់បន្តិចម្តងៗនិងការពារចេញពីការ សរសើរដែលអាត្រក់ទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ (Calvin)។

ទីពីរ ជីវិតនៃភាពស្មោះត្រង់ បើទោះជាយើងបម្រើដល់ព្រះក្លែងក្លាយក៏ដោយ កាលដែលយើងយកជ័យ ជម្នះនិងមុខរបរ (25) ព្រះអម្ចាស់នឹងការទោសយើង។ វាជាព្រះពរដែលយើងមិនមានការស្តាប់ស្តល់ ដោយរបស់ដែលនៅតែមួយរយៈពេល ប៉ុន្តែយើងមានបំណងលូតលាស់នៅក្នុងព្រះគុណបន្តិចម្តងៗ។ ការក្លាយជាមនុស្សត្រូវបានប្រើបណ្តោះអាសន្ន ប៉ុន្តែបរិបូណ៌មិនមែនជាគោលបំណងរបស់អ្នកបរិសុទ្ធ

នោះទេ។ យើងត្រូវតែស្មោះត្រង់នៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ដូចដានីយ៉ែលបានធ្វើដើម្បីឱ្យព្រះអម្ចាស់ប្រើយើង។ ព្រះពរដ៏អស្ចារ្យត្រូវតែចេញមកពីព្រះអម្ចាស់។

9. ជីវិតដែលយកការថ្វាយបង្គំជាចំណុចកណ្តាល (រូបាភូត្រី 1:6:1-48)

អត្ថបទបានសង្កត់ធ្ងន់លើការថ្វាយបង្គំជាកណ្តាលរបស់ពួកលេវី។ នៅពេលដែលពួកលេវីបានធ្វើ អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គារបស់គ្រីស្ទាននឹងក្លាយជាការថ្វាយបង្គំ។ ដូចជាចាស់ទុំទាំង 24 នាក់នៅក្នុងវិវរណៈ 4:-5: និងស្រ្តីសាសន៍សាម៉ារីដែលបានថ្វាយបង្គំដល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយការថ្វាយបង្គំនេះគួរតែជាចំណុចកណ្តាលនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ តើយើងអាចថ្វាយការថ្វាយបង្គំពិតប្រាកដដល់ព្រះដោយរបៀបណា?

ទីមួយ យើងគួរតែថ្វាយបង្គំដោយវិញ្ញាណ។ “នៅក្នុងវិញ្ញាណ” មានន័យថាថ្វាយបង្គំដែលថ្វាយនៅក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ គ្រីស្ទានខាងវិញ្ញាណអាចថ្វាយការថ្វាយបង្គំនេះបានទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។

ទីពីរ យើងគួរតែថ្វាយបង្គំនៅក្នុងសេចក្តីពិតទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។ វាជាការថ្វាយបង្គំទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ដោយការដើរតាមការយល់ដឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ដូច្នេះការថ្វាយបង្គំរបស់យើងគួរតែនៅក្នុងចំណុចកណ្តាលនៃការបកស្រាយនិងព្រះបន្ទូលនិងការអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូល។

ទីបី យើងត្រូវតែថ្វាយបង្គំដោយការសរសើរដែលជាការបង្ហាញនូវសេចក្តីជំនឿ នោះជាការអរព្រះគុណនិងការសរសើរដ៏កើង។ យើងគួរតែថ្វាយការដែលល្អបំផុតទៅកាន់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត។ យើងគួរតែរស់នៅជាគ្រីស្ទានដ៏ពិតដោយការអនុវត្តការថ្វាយបង្គំខាងវិញ្ញាណតាមរយៈការសិក្សាការនោះដោយបន្ទាបខ្លួន។

10. ជីវិតដែលមានទំនួលខុសត្រូវ (រូបាភូត្រី 1, 6:49-81)

ទីក្រុងសម្រាប់ជ្រកកោនស្ថិតនៅកណ្តាលប្រទេសអ៊ីស្រាអែល ដែលជាស្រមោលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់ជាសេចក្តីពិតនៃទីជ្រកកោន។ គ្រប់គ្រីស្ទានទាំងអស់រស់នៅក្នុងទីជ្រកកោនពិតប្រាកដ។ នៅទីនេះ តើពួកគេបានរៀនអ្វីខ្លះអំពីជីវិតរបស់ពួកគេ?

ទីមួយ គ្រីស្ទានគួរតែរស់នៅក្នុងជីវិតនៃការថ្វាយបង្គំពិតប្រាកដ ដូចជាពួកលេវីដែលបានបម្រើដង្វាយគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់សម្រាប់ជាការប្រោសលោះដល់រាស្ត្ររបស់គេ។ ហើយរដ្ឋាភិបាលគួរតែការពារក្រុមជំនុំ ដើម្បីចូលទៅដល់គោលបំណងជោគជ័យជាមនុស្សទូទៅដែលត្រូវតែការពារផ្ទះនិងចម្ការនិងជីវិតរបស់គេ។ គ្រូគង្វាលជាសង្ឃនៃដំណឹងល្អ គួរតែថ្វាយខ្លួនគាត់ផ្សាយដំណឹងល្អនិងមនុស្សធម្មតាគួរតែផ្គត់ផ្គង់ដល់ការរស់នៅរបស់គាត់។

ទីពីរ យើងអាចមើលឃើញព្រះយ៉ាងលម្អិត។ អ្នកបម្រើគួរតែទទួលរងនូវពិតប្រាកដដោយសារការលះបង់របស់គេ ដូចដែលគេដែលធ្វើការនោះត្រូវបើកមាត់ឱ្យស៊ីដែរ។ ចូរយើងសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ ដែលជាផ្គត់ផ្គង់ដល់សេចក្តីត្រូវការរបស់យើងជាប្រសើរយ៉ាងបរិបូរណ៍។

11. គូសសេចក្តីសុបិននៃមរតក(រូបាភូត្រទី1, 7:20-40)

ការកាន់កាប់និងការរំខានដល់មរតករបស់កុលសម្ព័ន្ធទាំងប្រាំមួយត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយកុលសម្ព័ន្ធដែលសេសសល់បានធ្វើការប្រមូលជាបន្ត។ ព្រះគុណនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ (Mona) ជាការទូទៅ ប៉ុន្តែព្រះគុណនៃអំណោយទាន (gift) ជាការផ្ទាល់ៗខ្លួន ព្រះគម្ពីរបានទទួលស្គាល់រង្វាន់ខុសៗគ្នា។ តើយើងអាចរីករាយនឹងមរតកនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងបានយ៉ាងដូចម្តេច?

ទីមួយ យើងគួរតែមានបំណងចង់បានមរតក។ ក្តីស្រមៃរបស់អ្នកសង្កេតទាំងដប់នាក់និងក្តីស្រមៃរបស់កាលេបជាត្រឹមត្រូវចង់បានមរតក។ អំណាចនិងអំណោយទានដែលចេញមកពីខាងលើមកលើមនុស្សដែលនៅក្នុងបន្ទាត់ ដោយសារក្រឹត្យនៃយោងវិញ្ញាណ។

ទីពីរ យើងត្រូវតែគូរគម្រោងនៃមរតករបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះយ៉ូស៊ែបានបង្ហាត់ថាពួកគេគួរតែយកការកត់ត្រាគម្រោងរបស់ពួកគេចេញពីមរតកនោះមក។ ដូចដែលយើងបានស្គាល់ពីមរតកយ៉ាងលម្អិតនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង យើងផ្ដោតទៅលើភាពពិតជាក់ស្តែងនិងនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង។

ទីបី យើងត្រូវតែថ្វាយការនោះនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់និងអធិស្ឋានសម្រាប់ការនោះ។ សកម្មភាពនៃការខំនៅចំពោះស៊ីឡូមានន័យថាជាការអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះ។ នៅពេលដែលយើងទទួលបានការពិសោធន៍នៅចំពោះព្រះ នោះយើងអាចធ្វើជាភាគីដែលបរិសុទ្ធនិងស្មោះត្រង់បាន។

12. សារៈសំខាន់នៃការស្តាប់បង្គាប់ (រូបាភូត្រទី1, 8:1-40)

អនាគតរបស់កុលសម្ព័ន្ធបែនយ៉ាមីនមានទាក់ទងនឹងការស្តាប់របស់វ៉ាដេល។ ទំនាក់ទំនងដ៏សោកសៅរបស់វ៉ាដេលដែលនាងបានស្តាប់នៅក្នុងការដែលបង្កើតបែនយ៉ាមីនបានបង្ហាញដល់ពូជពង្សរបស់ពួកគេ។ ពួកគេមានអ្នកខ្លាំងៗអស្ចារ្យជាច្រើន ប៉ុន្តែពួកគេបានចាកចេញពីបន្ទាត់នៃក្រុមជំនុំនៅសញ្ញាចាស់ ហើយប្រឆាំងនឹងព្រះអម្ចាស់ ហើយក៏ត្រូវបានបំផ្លាញដោយការប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះអម្ចាស់បណ្តោះអាសន្ន។ យ៉ាងណាក៏ដោយអ្នកខ្លាំងៗក៏សូលបានចេញមកពីកុលសម្ព័ន្ធនោះ ប៉ុន្តែពួកគេបានបរាជ័យក្លាយទៅជាកុលសម្ព័ន្ធមួយតូច។ តើមេរៀនអ្វីដែលយើងបានរៀនតាមរយៈស្តេចសូលនៅក្នុងអត្ថបទ?

ទីមួយ នៅពេលដែលយើងបន្ទាបខ្លួន ព្រះអម្ចាស់នឹងផ្តល់ព្រះគុណដល់យើង។ ការបន្ទាបខ្លួនរបស់សូលជាភាគីនៃព្រះគុណរបស់ព្រះដើម្បីក្លាយជាស្តេចទីមួយរបស់អ៊ីស្រាអែល។ គោលការណ៍ដែលព្រះអម្ចាស់ផ្តល់ព្រះគុណដល់អ្នកដែលបន្ទាបខ្លួននោះមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានឡើយ។

ទីពីរ ការមិនស្តាប់បង្គាប់ម្តងបានធ្វើឱ្យគាត់បរាជ័យដល់ដី។ អ្នកដែលមើលងាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នឹងក្លាយជាទាសកររបស់កិត្តិយសនិងការលោភលន់ ហើយនឹងត្រូវឃ្លាតចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ជាជាប់លាប់ចូរយើងស្តាប់បង្គាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ខ.អាណាចក្រដែលរូបរួម(រេបាគូត្រីទី1:10:-IIChronicles.29:30)

1.នគរដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាអ្នកបង្កើតឡើង(រេបាគូត្រីទី1, 12:23-40)

តើអត្ថបទនិយាយពីសេចក្តីពិតអ្វីដែលរាជរបស់ស្តេចសូលបានដកទៅឱ្យស្តេចដាវីឌដោយកិច្ចការ របស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ?

ទីមួយ គ្រប់កុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់មានការរូបរួមដោយចិត្ត (33)។ គ្រប់កុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់យល់ស្របឱ្យ កុលសម្ព័ន្ធយូដាជាកណ្តាលឱ្យដាវីឌសោយរាជ្យជាស្តេចរបស់អ៊ីស្រាអែល ហើយអ្នកខ្លាំងពូកែរបស់ ទ្រង់បម្រើជាតិសាសន៍ដោយចិត្តតែមួយ។

ទីពីរ ទ្រង់បានបម្រើដោយចិត្តដែលស្មោះត្រង់ (38)។ ព្រះវិញ្ញាណបានធ្វើឱ្យមនុស្សដែលសេសសល់ មានចិត្តតែមួយ។ ទីបី ទ្រង់មានពេញទៅដោយអំណរ (40)។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានដឹកនាំឱ្យចូលរួម នៅក្នុងពិធីដប់លៀងយ៉ាងមានអំណរ។ នៅមុនពេលព្រះគ្រីស្ទយាងមកលើផែនដី ការនៅក្នុងនៅ ឡើង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្វើការរបស់ទ្រង់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់និងសេចក្តីពិត។ ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធបានធ្វើការជានិច្ចដើម្បីនឹងសម្រេចបំណងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយអំណរនៃការរូបរួម (អេភេសូ 4:1-3, កិច្ចការ 2:42-47)។ ចូរយើងដើរតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

2.ជីវិតដែលមានហិបសញ្ញាជាកណ្តាល(រេបាគូត្រីទី1, 13:1-14)

ហេតុអ្វីបានជាការបម្រើហិបសញ្ញាជាការដែលសំខាន់នៅក្នុងពួកអ៊ីស្រាអែលដែលជាសម្គាល់ថាជា អាណាចក្ររបស់ព្រះ?

ទីមួយ វាបញ្ជាក់ថាព្រះអម្ចាស់ជាស្តេចនៃនគរបស់ពួកគេ (2,6)។ ស្តេចដាវីឌដែលជឿថាមានតែស្តេច ដែលមើលមិនឃើញប៉ុណ្ណោះដែលជាអង្គុយនៅចន្លោះសេរ៉ាភីមដែលជាស្តេចពិតប្រាកដ នៅក្នុងរាជ របស់ទ្រង់ដែលបានព្យាយាមយកហិបសញ្ញាមកកាន់ហេប្រូនវិញ។

ទីពីរ វាប្រភពនៃអំណររបស់អ៊ីស្រាអែល (8)។ សេចក្តីពិតដែលទ្រង់មានអំណរដែលហិបសញ្ញាបាន មកដល់យេរូសាឡឹម មានន័យថាប្រភពអំណររបស់ពួកគេជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់(8)។

ទីបី វាប្រភពនៃព្រះពររបស់អ៊ីស្រាអែល។ ការស្តាប់របស់អ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងការលដែលកំពុងបញ្ជូនហិបនោះ បង្ហាញថា មានតែព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះដែលជាព្រះពរដោយការត្រឡប់មករកស្តេចកោតខ្លាចដល់ព្រះ អម្ចាស់ឡើងវិញ។ ជីវិតដែលមានព្រះបន្ទូលនៅចំណុចកណ្តាលជាព្រះពរដ៏ពិត។ ចូរយើងរីករាយនឹង

ព្រះពរនេះដោយស្តាប់ស្តាប់ចុះ។

3.ភាពជាម្ចាស់របស់ដាវីឌ(រូបាគូប្រតីទី1, 14:1-17)

ដាវីឌមានលក្ខណៈផ្ទុយពីស្តេចស្វល ដែលទ្រង់បានផ្ដោតលើភាពជាព្រះអម្ចាស់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ តើសេចក្តីជំនឿលើព្រះជាម្ចាស់របស់ទ្រង់បង្ហាញមកដោយរបៀបណា?

ទីមួយ ទ្រង់ប្រាកដថាព្រះអម្ចាស់នឹងផ្គត់ផ្គង់ភាពជាស្តេចដល់ទ្រង់ មិនមែនដោយសារភាពស្មោះត្រង់របស់គូរកន្លងនិងប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់ផ្ទាល់នោះទេ (2)។ សេចក្តីជំនឿនៅក្នុងពេលដែលអត់ឃ្លានបានក្លាយជាកម្លាំងថែមទៀតនៅក្នុងភាពចម្រុះចម្រើន។ ទ្រង់ដឹងថាអ្វីដែលទ្រង់មានជាព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់។

ទីពីរ ទ្រង់ស្តាប់បង្គាប់ព្រះដោយស្វ័យដល់ទ្រង់នៅក្នុងកាលវាយជាមួយពួកជាលេស្ទីន (10,14)។ ហើយទ្រង់ក៏បានរក្សាសេចក្តីជំនឿរបស់ទ្រង់ដែលថាការឈ្នះសង្គ្រាមជារបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានអះអាងការដែលទ្រង់នៅវ័យជំទង់។ កាលដែលទ្រង់ជួបបញ្ហាមួយចំនួន ទ្រង់បានទុកចិត្តដល់ព្រះអម្ចាស់ថែមទៀតហើយបានដើរតាមព្រះអម្ចាស់។

ទីបី ព្រះអម្ចាស់បានលើកទ្រង់ឡើងនិងអំណាចដល់ទ្រង់ (17)។ ហើយទ្រង់បានទទួលស្គាល់ថាកិត្តិយសរបស់លោកិយនិងផលផ្លែរបស់វាជាគោលបំណងដើម្បីថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះអម្ចាស់។ យើងគួរតែរស់នៅក្នុងសេចក្តីជំនឿដែលយកព្រះជាម្ចាស់ដូចដាវីឌមានដែរ (លោកុប្បត្តិ 12:3)។

4.ជីវិតដែលយកព្រះបន្ទូលជាកណ្តាល (រូបាគូប្រតីទី1,15:1-15)

ដាវីឌបានលាតត្រដាងអំពីជីវិតដែលមានព្រះបន្ទូលជាកណ្តាលដោយការផ្លាស់ប្តូរហិបទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹមបន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្កើតវិមានរបស់ទ្រង់ ហើយតែងតាំងសង្ឃដែលគ្រប់គ្រងច្បាប់អោយថែរក្សាហិប។

ទីមួយ ហិបសញ្ញាត្រូវបានគេដាក់នៅចំកណ្តាលវិមាន មានន័យថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាគ្រឹះនៃនគររបស់ព្រះអង្គ។ (1) ព្រះវិហារដែលជានិមិត្តរូបនៃអាណាចក្រដាវីឌបានចង្អុលបង្ហាញថាគ្រឹះគឺជាព្រះគម្ពីរ។ ផ្លូវដែលចេញពីព្រះបន្ទូលមិនមែនជាព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ។

ទីពីរ ការលើកវានៅលើស្មារបស់សង្ឃលើចង្អុលដើម្បីធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ(2)។ នៅថ្ងៃផ្សេងទៀតការសោយទិវង្គតរបស់អ្វីសាដែលជញ្ជូនហិបសញ្ញាបានប្តូរទៅជាទ្រនៅលើស្មារបស់បូជាចារ្យដើម្បីបង្ហាញវិធីសាស្ត្រនៃនគរ គឺព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វិធីសាស្ត្រណាមួយរបស់មនុស្សដែលផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នឹងមិនត្រូវបានទទួលយកនៅចំពោះព្រះឡើយ។

ទីបី ទ្រង់បានសង្កត់ធ្ងន់លើភាពបរិសុទ្ធ (12) ចំណុចកណ្តាលជាព្រះបន្ទូលនេះបានខិតជិតទៅរកភាពបរិសុទ្ធ។ ព្រះបន្ទូលខ្លួនឯងគឺជាសេចក្តីពិតនិងភាពបរិសុទ្ធ។ (យ៉ូហាន 17: 17) សូមឱ្យយើងរីករាយ

នឹងព្រះពរនៃការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនៃភាពមជ្ឈមណ្ឌលរបស់ព្រះបន្ទូល។

5. ទ្រង់សរសើរដល់ព្រះបន្ទូល (រូបាគូប្រទី១, 15:6-16:6)

ការរៀបចំក្រុមចម្រៀងនៅពេលពួកគេស្វាគមន៍ហិបសញ្ញាគឺជាការបង្ហាញការថ្លែងអំណរគុណនិង ចំណាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ពួកគេ។ នេះគឺជាជីវិតនិងការថ្វាយបង្គំព្រះពេញដោយព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ តើមានលទ្ធផលអ្វី?

ទីមួយ ការសរសើរត្រូវបានកើតឡើងនៅក្នុងនោះដែរ។ (4) ភាពពោរពេញនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹង កើតឡើងដោយសារការពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ហើយនឹងត្រូវសរសើរតម្កើងទំនុកតម្កើងពីធម្មជាតិ ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្វើឱ្យពួកគេបើកភ្នែករបស់ពួកគេដើម្បីមើលឃើញពិភពនៃសេចក្តីពិ ត។ ដូច្នេះពួកគេអាចច្រៀងចម្រៀងខាងវិញ្ញាណដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (អេភេសូ 5: 18-19)។

ទីពីរ ការអរព្រះគុណនឹងត្រូវកើតឡើង (1.4) នេះគឺជាផលដែលអាចមើលឃើញពីព្រះពររបស់ព្រះនៅ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈការបំភ្លឺនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (អេភេសូ 1: 3)។ នេះគឺជាការបង្ហាញពីជំនឿពិ ត។

ទីបី កិច្ចការដែលមានភាពរុងរឿងនឹងត្រូវកើតឡើង (1)។ ការអោយពរដល់អ្នកជិតខាងបានបង្ហាញពី ភាពចម្រុងចម្រើនរបស់ពួកគេ។ ហើយហេតុការណ៍ដែលដាវីឌបានប្រទានពរដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់និង ក្រុមគ្រួសាររបស់ទ្រង់ បង្ហាញពីព្រះពរដ៏បរិបូរណ៍របស់ទ្រង់។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយមីនែលបានបញ្ចប់ ការសើចចំអកឱ្យទ្រង់ ព្រោះនាងមិនស្គាល់ពិភពលោក(29)។ ចូរយើងស្វែងរកព្រះគុណដ៏បរិបូរណ៍ របស់ព្រះ។

6. ជីវិតដែលមានព្រះជាចំណុចកណ្តាល(រូបាគូប្រទី១, 16:7-36)

នៅក្នុងអត្ថបទដែលអង្គុយប្រោសលោះ ដែលជាអ្នកផ្គត់ផ្គង់ និងជាអ្នកបញ្ចប់ ដែលព្រះបានបង្ហាញ ឱ្យឃើញយើងជួបព្រះត្រីឯក។ តើយើងគួរអរគុណដល់ទ្រង់អ្វី?

ទីមួយ យើងគួរតែអរគុណទ្រង់ដោយស្វែងរកព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់ (11)។ យើងគួរតែថ្លែងអរគុណដល់ ទ្រង់ដោយបានឃើញព្រះអម្ចាស់ដែលនឹងផ្តល់ព្រះគុណសេចក្តីសុខសាន្ត និងការការពារដល់យើង។ ទោះបីយើងបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបក៏ដោយ យើងបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់យើងហើយបានចូល ទៅជិតព្រះ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់របស់យើងទទួលយកយើងដោយការពេញចិត្ត។

ទីពីរ យើងគួរតែថ្លែងអរគុណដល់ព្រះដោយស្មោះត្រង់ចំពោះសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់ (16-17)។ នៅ ពេលយើងស្មោះត្រង់ក្នុងទំនាក់ទំនងរវាងឪពុកនិងកូន រវាងស្តេចនិងអ្នកបម្រើ និងរវាងប្តីនិងប្រពន្ធទៅ

កាន់ព្រះអម្ចាស់យោងតាមការតាំងសញ្ញានៃព្រះគុណ។ នេះគឺជាយញ្ញបូជាដ៏ថ្លៃថ្លាដែលព្រះសព្វព្រះ ហឫទ័យ។

ទីបី យើងគួរតែថ្លែងអរគុណដោយថ្វាយខ្លួនរបស់យើងចំពោះទ្រង់ (29)។ យើងត្រូវបានកោតសរសើរ ចំពោះព្រះដោយថ្វាយរូបកាយដល់ព្រះហើយថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះអង្គ។ ចូរយើងរស់នៅក្នុងជីវិតដែលពោរពេញទៅដោយការអរព្រះគុណ។

7. ការសរសើរដែលនៅអស់កល្ប(រូបាក្សត្រទី1, 16:37-43)

អត្ថបទបង្ហាញពីឧទាហរណ៍នៃការថ្វាយបង្គំពិត ដោយបង្ហាញពីការបញ្ចប់ដោយទទួលយកហឫទ័យនៃសេចក្តីសញ្ញា ហើយចាត់ចែងជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងការសរសើរដំកើងនិងការថ្លែងការអរគុណ។

ទីមួយ ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេបម្រើព្រះជានិច្ច (41) ព្រះបានតែងតាំងមនុស្សដែលបានជ្រើសរើស គឺហឺម៉ាន ជេឌូឌុនដើម្បីសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ដែលលំដាប់លំដោយ។

ទីពីរ ព្រះបានបង្រៀនឱ្យរក្សាកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យទាំងអស់ (40)។ ពីព្រោះវាជាផ្លូវនៃជីវិត។ ពួកគេបម្រើព្រះដោយមិនលំអៀងចំពោះព្រះ ប៉ុន្តែមានរបៀបរៀបរយដើម្បីបម្រើទ្រង់។ ផ្លូវតូចចង្អៀតគឺរក្សាធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ មានជីវិត។ ទី៤ យើងត្រូវគ្រាប់តាមគំរូរបស់ដាវីឌដែលបានប្រទានពរដល់ក្រុមគ្រួសាររបស់ទ្រង់ (43)។ ជីវិតដើម្បីសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់និងប្រទានពរដល់រាស្ត្រ និងការវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់ទ្រង់វិញនិងប្រទានពរដល់ក្រុមគ្រួសារគឺជាឧទាហរណ៍មួយដែលយើងគួរតែដើរតាម ជីវិតដែលមានប្រព័ន្ធសណ្តាប់ធ្នាប់។ ឧទាហរណ៍នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រដែលពួកបរិសុទ្ធបានប្រតិបត្តិ គឺជាអំណាចដ៏សំខាន់ដើម្បីធ្វើឱ្យថ្ងៃនោះផ្លាស់ប្តូរ។ យើងដែលបានទទួលព្រះពរគួរតែធ្វើតាមគំរូរបស់ដាវីឌ។

8. អាណាចក្រដែលនៅអស់កល្ប(រូបាក្សត្រទី1, 17:1-15)

ជំនឿដែលមានព្រះជាបិតាមិនគួរត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងថ្ងៃលំបាកនិងថ្ងៃដែលរីកចំរើននោះទេ។ ដាវីឌមានសេចក្តីស្រឡាញ់យ៉ាងពេញលេញចំពោះព្រះដោយគិតដូចជាជំណាក់របស់ព្រះ។ តើវាត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងដូចម្តេច?

ទីមួយ ទ្រង់ដឹងថាព្រះអម្ចាស់ប្រគល់ខ្លួនឯងនៅពេលទ្រង់លះបង់ខ្លួនឯងចំពោះព្រះ (1-6) ។ ការធានារបស់ប៉ូលថានៅពេលយើងរស់នៅដើម្បីព្រះអម្ចាស់ព្រះអម្ចាស់នឹងទទួលយកសម្រាប់យើង។ ព្រះជាម្ចាស់គឺជាសេចក្តីសុចរិតដែលទ្រង់គោរពដល់ប្រជាជនដើម្បីគោរពខ្លួនឯងហើយគេបានមើលងាយរាស្ត្រ ដើម្បីនឹងមើលងាយព្រះជាម្ចាស់។

ទីពីរ ទ្រង់បានដឹងថាវាជាព្រះពររបស់ព្រះដែលព្រះអម្ចាស់បានជួយទ្រង់អោយរួចផុតពីស្ថានភាព

វេទនា ដែលចេញពីដីតដួ (7-8)។ ទ្រង់បានសន្យាថាព្រះនឹងគង់នៅជាមួយអ្នកហើយខ្ញុំនឹងដេញខ្លាំង សត្រូវទាំងអស់ចេញ ហើយទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យមានជ័យជំនះ។

ទីបី ការសន្យាថាព្រះនឹងបង្កើតព្រះវិហាររបស់ព្រះចង្អុលបង្ហាញក្រុមជំនុំដែលជាដំណាក់របស់ព្រះ (12-14)។ ផ្ទះនេះជាផ្ទះអស់កល្បជានិច្ចដែលបង្ហាញពីសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណ ដែលចង្អុលបង្ហាញ ថាព្រះជាឪពុករបស់គេហើយពួកគេជាកូនរបស់ព្រះ។ ទោះបីគ្រួសាររបស់ដាវីឌពូកែជាងគេនៅលើ ពិភពលោកក៏ដោយ ក៏វាអាចប្រៀបធៀបនឹងភាពរុងរឿងរបស់ក្រុមជំនុំដែរ។ ចូរយើងស្មោះត្រង់នៅក្នុង ដំណាក់របស់ស្តេចពិតគឺដែលជាព្រះគ្រីស្ទ។

9.ការធានាអះអាងរបស់ស្តេចដាវីឌ(រូបាគ្យត្រីទី1,17:16-27)

ការរីករាយរបស់អំប្រាហាំគឺជាអំណររបស់ដាវីឌដែរ។ តើសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ដាវីឌបង្ហាញពីអ្វីដែល ធ្វើឱ្យទ្រង់រីករាយ?

ទីមួយ ទ្រង់បានដឹងថាអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានសម្រេចដោយព្រះគុណ។ ទ្រង់ដឹងថាព្រះបានលើកទ្រង់ ឡើងជាមនុស្សមានកិត្តិយស ហើយបានធ្វើឱ្យក្លាយជាម្ចាស់នៅអ៊ីស្រាអែល។ ការស្គាល់ព្រះគុណបាន គ្រប់គ្រងលើចិត្តរបស់ទ្រង់ដូចប៉ុលដែរ។

ទីពីរ ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យនឹងអ្វីៗទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជ្យអស់កល្បជានិច្ច។ ការពង្រឹង ប្រទេសនៅខ 24 គឺជាប្រភេទនៃនគររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលចង្អុលបង្ហាញថាព្រះគ្រីស្ទគឺជាស្តេចនៃនគរ នោះ។

ទីបី ទ្រង់បានដឹងថាអ្នកឈ្លានពាននគរព្រះត្រូវបានប្រទានពរ។ គ្រីស្ទានគឺជាអ្នកដែលដឹកទឹកដែលនៅ អស់កល្បជានិច្ច ហើយគេស្វែងរកកំណប់នៃប្រាជ្ញានិងចំណេះដឹងជាខ្លាំង។ បញ្ហារបស់ក្រុមជំនុំនឹងត្រូវ បានព្យាបាលដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ យើងគួរតែមានស្មារតីដឹងគុណដូចដាវីឌដែរ។

10.ជ័យជម្នះរបស់ស្តេចដាវីឌ(រូបាគ្យត្រីទី1,18:1-17)

យើងគួរតែយល់ថារាជវង្សរបស់ដាវីឌ បានចង្អុលបង្ហាញជ័យជំនះនៃនគររបស់ព្រះ ពីព្រោះរជ្ជកាល របស់ទ្រង់គឺជាប្រភេទនៃអាណាចក្ររបស់ព្រះ។ តើអត្ថបទបង្ហាញពីជ័យជំនះយ៉ាងដូចម្តេច?

ទីមួយ ជ័យជំនះទាំងអស់ជារបស់ដាវីឌ ព្រះបានធ្វើឱ្យដាវីឌឈ្នះនៅគ្រប់កន្លែងដែលទ្រង់ទៅ។ យើង ដែលស្ថិតនៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទគួរតែទទួលជ័យជំនះជាដរាប។

ទីពីរ ព្រះអង្គបានបង្កើតអាណាចក្រដែលយុត្តិធម៌។ គោលដៅដែលគ្រីស្ទានប្រយុទ្ធ គឺដើម្បីបង្កើតនគរ យុត្តិធម៌ មានសេចក្តីមេត្តាករុណានិងមេត្តាធម៌។ និយាយម៉្យាងទៀត វាគឺជាអាណាចក្រដែលបាន បំពេញដោយរូបវន្តរបស់ព្រះ។ ឈើឆ្កាងនៃការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានសម្អាតអំពើបាបទាំង

អស់របស់វាស្រូវទ្រង់ ហើយត្រូវបានទទួលថាជាមនុស្សសុចរិត សេចក្តីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់ ដែល
ជាលក្ខណៈរបស់ព្រះ (ម៉ាថាយ 23:23) នៅក្នុងរាស្ត្ររបស់ពួកគេ។

11. ចរន្តនៃព្រះគុណ (រូបាភូត្រីទី1, 19:1-5)

ព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈដាវីឌគឺដើម្បីប្រកាសអំពីអាណាចក្ររបស់ព្រះនៅក្នុងពិភពលោក
ក៏។

ទីមួយ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ - ការសន្យាតែមួយដែលអំប្រាហាំបានទទួលពីព្រះដើម្បីឱ្យពិភពលោក ទទួល
បានព្រះពរពីព្រះតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងពិភពលោក ដែលជាសញ្ញាដំបូងនៃសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុ
ណ។ (លោកុប្បត្តិ 12: 1-2) ការសន្យានេះត្រូវបានបន្តនៅសម័យដាវីឌ ទីបំផុតវាត្រូវបានលេចចេញ
កាន់តែច្បាស់នៅក្នុងបញ្ញត្តិដំបូងរបស់ព្រះអម្ចាស់ (ម៉ាថាយ 28:19-20)។ បន្ទាប់ពីពួកគេបាន
ប្រកាសដំណឹងល្អពួកគេបានទទួលព្រះគុណនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (កាឡាទី 3:14) ។

ទីពីរ ការសម្រេចបំពេញ - គោលបំណងដែលម៉ាថាយបានប្រកាសនៅក្នុងគម្ពីរម៉ាថាយ 28: 18-20 គឺ
បង្កើតសិស្សនិងបង្កើតសហគមន៍អេម៉ាញែល។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការដើម្បីត្រាស់ហៅរាស្ត្រ
របស់ទ្រង់ចេញពីលោកិយនេះបើយោងតាមការព្យាករណ៍របស់អេសាយ។ ចូរយើងក្លាយជាអ្នកដែល
នាំអ្នកដំណឹងល្អទៅកាន់ពិភពលោក។

12. ជ័យជន្ទះយ៉ាងពេញលេញ(រូបាភូត្រីទី1,19:16-20:8)

អាវ៉ាមបានចាញ់សង្គ្រាមជាមួយប៉ាឡេស្ទីន ដើម្បីជួយជនជាតិអាំម៉ូន ប៉ុន្តែប៉ាឡេស្ទីនបានចាញ់
ដោយសារភាពក្រអឺតក្រទមរបស់ពួកគេ។ អត្ថបទបានធ្វើអោយយើងនឹកឃើញដល់ជ័យជំនះយ៉ាង
ពេញលេញ។

ទីមួយ សិទ្ធិអំណាចរបស់ស្ថាននរកមិនអាចយកឈ្នះក្រុមជំនុំបានទេ។ អ៊ីស្រាអែលគឺជាព្រះវិហារ អាវ៉ា
មគឺជាមេប្រឆាំងទាស់នឹងព្រះគ្រីស្ទគឺជាសេចក្តីស្លាប់និងអំណាចវា។ ខ្មាំងសត្រូវទាំងអស់នៅចំពោះ
ព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់នឹងត្រូវវិនាសជាមិនខាន។

ទីពីរ ដោយប្រើកូនសោរនៃព្រះបានធ្វើឱ្យអ្នកជិតខាងភ្ញាក់។ ព្រះវិហារមានកូនសោរនៃនគរព្រះ។ នេះ
គឺជាដំណឹងល្អ។ ទោះបីជាអារក្សបានវាយប្រហារមកលើយើងក៏ដោយយើងអាចយកឈ្នះវាបានបាន
ដោយសារដំណឹងល្អ។ យើងគួរតែរីករាយនឹងជ័យជម្នះដ៏អស្ចារ្យដោយប្រើកូនសោរនេះ។ នៅគ្រា
លំបាកដើម្បីនឹងស្តារឡើងវិញនូវគ្រួសារពិត យើងអាចសម្រេចកិច្ចការថ្មីដោយប្រើដំណឹងល្អ។

13. ការអស្ចារ្យតាមរយៈការលន់ក្លបាប(រូបាភូត្រីទី1, 21:1-17)

ការធ្វើជំរឿនដែលប្រកាន់ជំហររឹងមាំខាងនយោបាយតាមរយៈការរាប់កងទ័ព ធម្មតាគឺជាបញ្ហាប្រឈម

ចំពោះអាណាចក្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាជាងការប្រមូលពន្ធនៃដង្វាយធួន។ ដោយរឿងបែបនេះមនុស្ស 70.000 នាក់បានស្លាប់ដោយសារព្រះក្នុងមួយថ្ងៃ។ តើយើងរកឃើញសេចក្តីពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ យ៉ាងដូចម្តេច?

ទីមួយ ទ្រង់បានសង្កេតមើលបំណងចិត្ត (6)។ ទោះបីវាជាជំរឿនធម្មតាក៏ដោយ វាមកពីភាព ក្រអឺតក្រទមរបស់ទ្រង់។ ទោះបីជាមានការជម្រុញរបស់សាតាំង (1) និងដំបូន្មានរបស់យ៉ូអាប (3,6) បានបណ្តេញទ្រង់ក៏ដោយលោកលន់របស់ទ្រង់បានធ្វើកិច្ចការនេះដោយគ្មានទីពឹង។ គ្រីស្ទបរិស័ទរស់ នៅក្នុងពន្លឺនៃព្រះដែលបានមើលបំណងចិត្តរបស់ទ្រង់ជាជាងសកម្មភាពខាងក្រៅរបស់ទ្រង់។

ទីពីរ ទ្រង់ចូលចិត្តការប្រែចិត្ត (7)។ ក្នុងចំណោមកំហឹងដ៏ខ្លាំងរបស់ព្រះ ដាវីឌបានភ្ញាក់ដឹងខ្លួនដោយ ការលន់តូបាប។ ទោះបីជាទ្រង់មានគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងជីវិតរបស់ទ្រង់នៅពេលដែលទ្រង់បាន ធ្វើអំពើបាបម្តងទៀតក៏ដោយ នៅពេលនោះដែលព្រះបានស្តារទ្រង់យ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ព្រះគុណរបស់ ទ្រង់ពិតជាអស្ចារ្យណាស់។ នៅពេលដែលយើងសារភាពអំពើបាបរបស់យើងដោយដឹងពីទទួលខុស ត្រូវ និងជឿជាក់លើសេចក្តីមេត្តារបស់ទ្រង់ នោះការអស្ចារ្យនឹងកើតឡើង។ ចូរយើងរស់នៅដោយស្មោះ ត្រង់ចំពោះព្រះ(1យ៉ូហាន1:9)។

14.អ្នកជឿដែលរស់នៅដូចជាសង្ឃ(រូបាគូត្រីទី1, 23:1-23)

ដោយសារជីវិតដែលយកហិបសញ្ញាជាកណ្តាលនោះជាជីវិតរបស់ពួកគេ ព្រះបានទុកកុលសម្ព័ន្ធលេវី ពិសេស (1-3)។ តើយើងរៀនអ្វីខ្លះអំពីបេសកកម្មនេះ?

ទីមួយ គេគួរតែសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ (5)។ ដែលដាវីឌបានតែងតាំងអ្នកចម្រៀងចំនួនបួនពាន់នាក់ បានបង្ហាញពីសារៈសំខាន់នៃការសរសើរនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ មូលហេតុដែលពួកបរិសុទ្ធដើម្បី ទទួលដំណឹងល្អ ត្រូវតែរស់នៅដោយអរគុណនិងការសរសើរ គឺដើម្បីសម្រេចបាននូវសេចក្តីសង្ឃឹមនៃ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ (អេភេសូ 5:18, អេភ 1: 3)។ ពួកបរិសុទ្ធដែលបានត្រូវហៅជាសង្ឃក្នុងនាម ជាស្តេចគួរបម្រើព្រះដើម្បីសរសើរតម្កើងព្រះ (ពេត្រុសទី 1 2: 9)។

ទីពីរ ទ្រង់គួរតែរស់នៅក្នុងភាពបរិសុទ្ធ (13) ដើម្បីក្លាយជាមនុស្សបរិសុទ្ធជារៀងរហូត។ មានន័យថាគេ បានថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេគួរតែរក្សាភាពបរិសុទ្ធដើម្បីថ្វាយដង្វាយដល់ព្រះ។ ភាពបរិសុទ្ធ មានន័យថាគេរស់នៅក្នុងពិភពលោក ប៉ុន្តែគេត្រូវតែរស់នៅដោយដឹងខ្លួនថាជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះនៅ លើពិភពលោក។ នេះគឺជាភាពឯកជនដ៏អស្ចារ្យរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។ យើងគួរតែត្រូវបានបំពេញដោយ អំណាចនៃភាពបរិសុទ្ធ។

15.មេរៀនពីការថ្វាយបង្គំ(រូបាគូត្រីទី1, 24:1-31)

អត្ថបទដែលពន្យល់ពីមូលហេតុដែលអាយុរបស់ពួកគេត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរនៅត្រឹមតែអាយុ 25 ឆ្នាំ 23 ឆ្នាំ និង 20 ឆ្នាំ ហើយមានតែក្រុមគ្រួសារអឺរ៉ុនប៉ុណ្ណោះដែលគួរតែបម្រើតង្វាយ នោះបង្រៀនពីសារៈសំខាន់នៃការគោរពបូជាដល់យើង។ ហេតុអ្វីវាសំខាន់?

ទីមួយ ពីព្រោះការថ្វាយបង្គំគឺជាបញ្ហាដែលពឹងផ្អែកលើជីវិតនិងសេចក្តីស្លាប់ (1-2)។ មរណភាពរបស់ណាដាប់និងអ៊ីប៊ីហ្វីសម្រាប់ការថ្វាយតង្វាយមួយចំនួននៅក្នុងភាពស្រវឹងចំពោះព្រះហើយបានបង្អាតភ្លើងផ្សេងទៀតដល់ព្រះ។ បានបង្រៀនសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់រាស្ត្រនៃសេចក្តីសញ្ញា។ យើងគួរតែផ្តល់ការថ្វាយបង្គំរបស់យើងដោយវិញ្ញាណនិងសេចក្តីពិត ដើម្បីកុំឱ្យធ្លាក់ក្នុងសេចក្តីល្ងង់ដោយទម្លាប់ដែលមានការលាក់ពុត។

ទីពីរ ពីព្រោះវាជាការបម្រើបឋមនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង (5)។ ព្រះបានធ្វើឱ្យពួកគេមិនឱ្យ ដើរតាមការថ្វាយបង្គំ ប៉ុន្តែត្រូវបម្រើតាមអំណោយទានរបស់ពួកគេដោយការលះបង់។ គ្រីស្ទបរិស័ទគួរតែចូលរួមក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះពិត ទោះបីជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទទាំងអស់គឺជាការថ្វាយបង្គំ ការថ្វាយបង្គំគួរតែជាការចម្បងនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។

ទីបី ពីព្រោះពួកគេគួរតែធ្វើតាមសេចក្តីពិត (3)។ ការហូរឈាមរបស់សត្វជានិមិត្តរូបនៃការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ មិនគួរត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដើម្បីផ្តល់ការថ្វាយបង្គំដែលអាចទទួលយកបានទេ។ នៅទីបំផុតយើងអាចចូលទៅជិតព្រះដោយការជឿ តែកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលជាការពិតនៃនិមិត្តរូបនៃដង្វាយធូនបាបដ៏អស់កល្បជានិច្ច(ហេប្រើរ4:16)។

16.ការបម្រើដែលជាចម្រៀងខាងវិញ្ញាណ(រូបាក្សត្រទី1, 25:1-31)

ដារីឌបានតែងតាំងបុរសខាងវិញ្ញាណដែលជាកូនចៅរបស់អេសអេម ហេម៉ាន និងយូដូនហើយបានតែងតាំងពួកគេឱ្យបម្រើក្នុងការពន្យល់ផងដែរ។ តើចម្រៀងនេះមានចរិតលក្ខណៈអ្វី?

ទីមួយ វាគឺជាចម្រៀងដែលចេញមកពីភាពពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (3)។ បទចម្រៀងខាងវិញ្ញាណចេញពីដួងចិត្តដែលពោរពេញទៅដោយភាពពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (អេភេសូរ 5: 18-20)។ ភាពពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មានន័យថាភាពបរិបូរណ៍នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (កូល៉ុស 3: 16)។ ការអានព្រះគម្ពីរដោយឧស្សាហ៍ព្យាយាម ធ្វើសញ្ជឹងគិត ការអធិស្ឋាននិងថ្វាយបង្គំនោះយើងអាចស្គាល់ពិភពលោកបាន។

ទីពីរ វាជាបទចម្រៀងដែលបុរសនោះថ្វាយខ្លួនឯងចំពោះព្រះ (6)។ ក្រុមគ្រួសារនីមួយៗយកឧបករណ៍របស់ខ្លួនមកថ្វាយព្រះ។ សំខាន់បំផុតយើងគួរលះបង់រូបកាយរបស់យើង ដែលជាឧបករណ៍ធម្មជាតិដល់ព្រះអម្ចាស់តែមួយ។ ព្រះពេញចិត្តនឹងការសរសើរនោះដែលចិត្តរាបទាបដើម្បីទទួលព្រះគុណដែលព្រះបានផ្តល់។ យើងគួរតែច្រៀងចម្រៀងនៅស្ថានសួគ៌ដែលពោរពេញទៅដោយការទះដៃអបអរ

សាទររបស់មនុស្ស។ (វិវរណៈ 4:10)។ យើងគួរតែរីករាយនឹងបទចម្រៀងយ៉ាងអស្ចារ្យ ដែលយើងអាច
ច្រៀងនៅក្នុងលោកិយ៍ (វិវរណៈ 4:10)។

17. អ្នកយាមទ្វារនៃព្រះវិហារ (រូបាក្សត្រទី 1, 26:1-19)

ដូចដែលកំណាព្យបានសារភាពថាទ្រង់ចូលចិត្តមួយថ្ងៃបន្ថែមទៀតដើម្បីរស់នៅជាអ្នកថែរក្សាផ្ទះរបស់
ព្រះ ជាជាងមួយពាន់ថ្ងៃនៅកន្លែងផ្សេងទៀត (5) យើងយល់ពីសារៈសំខាន់នៃវត្ថុដែលទាក់ទងជាមួយ
ព្រះវិហារ ពីព្រោះយើងបានទទួលនូវព្រះគុណដ៏បរិបូណ៌។ (5) តាមរយៈកូនចៅរបស់អូបេតអេដុម
ដែលព្រះបានប្រើជាអ្នកថែរក្សាព្រះវិហារ។

ទីមួយ ព្រះពរពិតប្រាកដត្រូវតែមានតែព្រះប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះដើម្បីទទួលយកព្រះគឺជាពរពិត (រូបាក្សត្រ
ទី 2 13:14)។ អូបេតអេដុមដែលបានបម្រើហិបសេចក្តីសញ្ញាអស់រយៈពេលបីខែ បានថ្វាយភក្តីភាព
ចំពោះព្រះអស់ពីដួងចិត្ត។ អ្នកយាមទ្វារព្រះវិហារគួរតែការពារឧបករណ៍របស់ព្រះវិហារ។ ប្រសិនបើ
បំណងនឹងខូចយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ទ្រង់នឹងដួលនៅលើកន្លែងគ្រោះថ្នាក់ដូចជាឆ្នាំថែរក្សាត្រីដែរ។

ទីពីរ ព្រះពរពិតនឹងមកដល់យើងតាមរយៈព្រះ។ តាមរយៈសកម្មភាពរបស់អូបេតអេដុម ព្រះបាន
ប្រទានពរដ៏អស្ចារ្យដល់ទ្រព្យសម្បត្តិនិងកូនៗរបស់ទ្រង់។ នៅពេលដែលយើងបានបម្រើព្រះវិហារ
យើងគួរតែបម្រើដោយចិត្តរាបសានិងស្មោះត្រង់ដូចជាអ្នកយាមទ្វារ។ យើងគួរតែទទួលបាននូវ
កិត្តិយសកិត្តិយសដូចជាលោកម៉រដេកាយដែលបានបម្រើព្រះជាអ្នកថែរក្សាទ្វារ(អេសធើរ3:3-4)។

18. អ្នករក្សាបន្ទប់សុវត្ថិភាព(រូបាក្សត្រទី1,26:20-32)

ចេញពីអត្ថបទយើងអាចរៀនការពីរយ៉ាង។

ទីមួយ ព្រះដែលជាព្រះអម្ចាស់និងជាម្ចាស់របស់យើងបានត្រាស់ហៅយើងជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ ត្រី
សូបរិស័ទគួរតែរស់នៅជាអ្នកបម្រើដ៏ល្អដូចព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យថែរក្សាបន្ទប់សុវត្ថិភាពឱ្យជាប់នឹងរបស់
ដ៏បរិសុទ្ធ។

ទីពីរ ព្រះចង់បង្ហាញឧទាហរណ៍ដោយត្រូវបានផ្តល់ការថ្វាយមួយចំនួនដោយពួកហោរានិងស្តេច (26-
28) ដើម្បីធ្វើតាមគោលការណ៍នៃក្រុមជំនុំ។ គំរូដែលគោរពដល់ព្រះរបស់សាវកប៉ូលគឺទ្រង់ជាគ្រឹះនៃ
ព្រះវិហារ ហើយបានបញ្ជាគំរូនៃភាពស្មោះត្រង់ចំពោះក្រុមជំនុំអេភេសូរ ដោយបង្ហាញពីគំរូនៃការ
គោរពព្រះដល់ដីម៉ូថេ។ តម្រូវការនេះក៏ត្រូវការនៅថ្ងៃនេះដែរ។ កូនប្រុសពីរនាក់របស់អេលី ហ្វីនីនិងប៊ីន
ហាដែលបានមើលថែរក្សាបន្ទប់របស់ព្រះ បានមើលងាយវាត្រូវបានសម្លាប់ដោយព្រះនៅថ្ងៃមួយ។ ត្រី
សូបរិស័ទដែលត្រូវបានហៅជាបូជាចារ្យ គួរតែស្មោះត្រង់ចំពោះបេសកកម្មរបស់អ្នកបម្រើដោយភាព
បរិសុទ្ធនិងសុភាពរាបសា។

19. ភាពស្មោះត្រង់នៃភាពបរិសុទ្ធ (រូបាភូត្រី 1, 28:1-21)

សេចក្តីពិតដែលគ្មានអ្នកណាអាចមើលឃើញព្រះអម្ចាស់បានដោយមិនមានភាពបរិសុទ្ធនិងភាពសុខសាន្តនោះឡើយ (ហេប្រើរ 12: 14)។ គឺជាការពិតនៅថ្ងៃរបស់ដាវីឌ។

ទីមួយ តើដាវីឌចង់បានអ្វី? ទ្រង់ចង់សាងសង់ព្រះវិហារនេះដោយសារការដឹងគុណរបស់ទ្រង់ដោយការអរគុណដល់ព្រះ ដើម្បីមានការប្រកបជាមួយព្រះ។ វាបានបង្ហាញថាទ្រង់បានរស់នៅក្នុងជីវិតដែលមានព្រះជាចំណុចកណ្តាល។ ព្រះវិហារជាកំណល់ដើមរបស់ព្រះ ដែលជាកន្លែងដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះ។ យោងទៅតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលធ្វើការនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង យើងគួរតែមានព្រះគុណគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង (ភីលីព 2: 13)។ ព្រះធ្វើការក្នុងចិត្តរបស់ទ្រង់។

ទីពីរ ទ្រង់ត្រូវបានបដិសេធដោយព្រះដោយសារទ្រង់បានបាត់បង់ភាពបរិសុទ្ធ។ ព្រះជាម្ចាស់ព្យាយាមបង្កើតភាពបរិសុទ្ធនិងសេចក្តីសុខសាន្តជាងការកសាងព្រះវិហារ។ ទោះបីយើងលះបង់ទ្រង់ដើម្បីកសាងព្រះវិហារក៏ដោយ លុះត្រាតែទ្រង់មានភាពបរិសុទ្ធ នោះការងាររបស់ទ្រង់នឹងគ្មានន័យទេ។ ដូច្នេះព្រះអម្ចាស់បានសង្កត់ធ្ងន់ថា ដំបូងត្រូវស្វែងរកនគរនិងសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះអង្គដោយថ្វាយបង្គំដោយវិញ្ញាណនិងសេចក្តីពិត (យ៉ូហាន 4:24)។ គ្រីស្ទានដែលព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ នៅក្នុងចិត្តទ្រង់អាចមានវត្តមានរបស់ទ្រង់ដោយព្យាយាមប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយទ្រង់ផ្ទាល់។ ចូរយើងទៅជិតកន្លែងនោះ។

20. ចិត្តដែលប្រថ្នាកទីបរិសុទ្ធ (រូបាភូត្រី 1, 29:1-19)

ទោះបីជាសំណូមពររបស់ទ្រង់មិនត្រូវបានបដិសេធដោយព្រះក៏ដោយ ដាវីឌបានរៀបចំរបស់របរទាំងអស់ដើម្បីសាងសង់ប្រាសាទ(3) ហើយទ្រង់បានចូលទៅជិតដោយអរគុណនិងសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ (10-19)។ តើព្រះចង់បានចិត្តប្រភេទណា?

ទីមួយ ព្រះសព្វព្រះទ័យឱ្យមានព្រះទ័យអត់ធ្មត់ (3)។ ព្រះវិហាររបស់ព្រះដែលចង្អុលបង្ហាញព្រះហើយការប្រាថ្នាចង់បានព្រះវិហាររបស់ព្រះ មានន័យថាជាការប្រាថ្នាចង់បានព្រះ។ ដូចចិត្តដែលចង់ឃើញទីជម្រកខ្លួន គឺជាពរដ៏អស្ចារ្យ (ទំនុកដំកើង 42 :)។ ភាពពេញដោយការប្រថ្នាចង់បានគឺដើម្បីនៅជាប់នឹងព្រះគុណនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

ទីពីរ ទ្រង់ចង់បានអំណរខាងវិញ្ញាណ (6)។ ដាវីឌនិងពួកមេបញ្ជាការកងទ័ពមួយពាន់នាក់បានស្រែកយ៉ាងខ្លាំងៗ (6) ហើយមានអំណរលើសលប់ (9) ហើយបានថ្វាយតង្វាយដល់ព្រះដោយរីករាយ។ (14) ហើយពួកគេក៏បានជូនអ្វីៗទាំងអស់ដល់ព្រះដោយអំណរ (17)។ យើងគួរតែទទួលបានព្រះគុណរបស់

ព្រះដើម្បីបម្រើជីវិតរាយ។ ព្រះគុណនៅតែមាននៅក្នុងចិត្តរីករាយហើយចិត្តដែលដឹងគុណមានអំណរ។ នៅក្នុងគុក ភីលីព ប៉ូលនិងស៊ីឡាស់ត្រូវបានបៀតបៀនដោយខ្មាំងសត្រូវ ហើយបានអធិស្ឋាននិងសរសើរព្រះអម្ចាស់ដោយរីករាយនៅពេលយប់ ពីព្រោះព្រះដ៏បរិសុទ្ធបានធ្វើឱ្យពួកគេមានអំណរនៅស្ថានសួគ៌(កិច្ចការ16:28)។

21. នគរដែលព្រះបង្កើត (រូបាគូត្រទី 1, 29:20-30)

តើអ្វីទៅជានគរបស់ព្រះដែលត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងដោយដាវីឌនិងសាឡូម៉ូនអស់រយៈពេល 40 ឆ្នាំ? ទីមួយ វាគឺជាអាណាចក្រនៃការថ្វាយបង្គំ។ ខ 20 បង្ហាញពីសារៈសំខាន់នៃការថ្វាយបង្គំដោយថ្វាយតង្វាយដុតមួយពាន់ទៅព្រះ។ ព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅពួកគ្រីស្ទានជារាស្ត្រនៃសេចក្តីសញ្ញាថ្មី (រ៉ូម 12: 1-2)។ ហើយបានធ្វើអោយពួកគេធំឡើងជាកូនរបស់ព្រះ។ ពិភពលោកនាពេលអនាគតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទគឺជាពិភពនៃការថ្វាយបង្គំពិត។

ទីពីរ វាគឺជាពិភពនៃភាពរុងរឿង។ ព្រះដែលលើកតម្កើងសាឡូម៉ូនធ្វើឱ្យទ្រង់មានភាពរុងរឿង ពីព្រោះព្រះនឹងតាំងរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់តាមរយៈការរងទុក្ខ។ នៅពេលយើងរំពឹងគិតអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទាំងថ្ងៃទាំងយប់នោះយើងតែងតែរីកចម្រើននៅក្នុងជីវិតរបស់យើងដូចជារុក្ខជាតិនៅនិទាយរដូវ។ (យ៉ូស្វេ 1: 8) ខ 27 បានតាំងអ្នកអោយគ្រប់គ្រងលើដាវីឌជាប្រជាជាតិដ៏អស់កល្ប។ វាជារឿងអាថ៌កំបាំងណាស់ដែលឃើញជាតិសាសន៍ដែលនៅអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងអេសាយ និងដានីយ៉ែលដែលរស់នៅជារៀងរហូត ដើរក្នុងពិភពលោកដ៏អាក្រក់។ គ្រីស្ទបរិសុទ្ធដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពិភពលោកដ៏នៅអស់កល្បគួរតែលះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីជាតិ។

[Professor Lecture 2]

[សាស្ត្រាចារ្យបង្រៀន ២]

ការសិក្សាអំពីវិធីសាស្ត្រការរីកចម្រើននៃក្រុមជំនុំ

ការអធិប្បាយក្នុងគម្ពីរកិច្ចការដោយលោកបណ្ឌិត ប៉ុល ហាន

លោកបណ្ឌិត ប៉ុល ហាន គឺជាវេជ្ជបណ្ឌិតនៃការអធិប្បាយ និងទ្រឹស្តីដែលមើលឃើញ។ ហើយ
លោកក៏ធ្លាប់ធ្វើជាប្រធានមូលនិធិបេសកកម្មកម្ពុជា (CMF)

[ភាគចុងក្រោយ]

ជំពូកទី 6 ការរៀបចំសារមេរៀន

យើងបានឃើញកិច្ចការដ៏ស្វាហាប់របស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងកិច្ចការរហូតដល់បច្ចុប្បន្ន។ នៅក្នុងជំពូក
ចុងក្រោយ 6 យើងគិតពីរបៀបដើម្បីឈានទៅដល់សារដ៏មានប្រសិទ្ធភាពមួយទៅកាន់ទស្សនិកជន
សហសម័យ។ ទោះបីជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរក៏ដោយ ក៏មធ្យោបាយ និងវិធីនៃការ
ប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាដោយគ្មានការផ្អាក គួរតែត្រូវបានអភិវឌ្ឍ និងកែតម្រូវ។ សម្លៀកបំពាក់នៅវ័យ
ក្មេងមិនអាចយកទៅពាក់ពេលពេញវ័យបានទេ។ ឥឡូវនេះគឺជាសតវត្សទី 21 ។ វេទិការបស់យើងមិន
គួរប្រើដោយគំនិតនៃសតវត្សទី 19 ទេ។ យើងគួរពិចារណាសាររបស់បាទីស្ទយ៉ូហានដែលថា នៅទី
រហោស្ថានដ៏ស្ងាត់ជ្រងំ ស្លៀកពាក់ស្បែកអូដូ ស៊ីសតូកណូប និងទឹកឃ្មុំផ្ទុំ ហើយប្រកាសថា «ប្រែចិត្ត
ចុះ ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ជិតមកដល់ហើយ»។ ដូច្នេះ ដើមឈើណាដែលមិនផ្តល់ផ្លែល្អត្រូវកាប់រំលំចោល
ទៅក្នុងភ្លើង»។ (Mt 3:2, 10) ហើយសារដូចជាយ៉ូណាសដែលវិលត្រឡប់មកតំបន់ខ្លះបានស្រែកសារ
ថា «ក្រោយ៤០ថ្ងៃកន្លងផុតទៅ។ ទីក្រុងនីនីវនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល» (យ៉ែរ 3:3-4) មិនជួសជុលទៅ
បរិយាកាសសហសម័យនោះទេ។ ហើយក៏ដូចជាអេសេគាលដែរថា “ហើយមិនថាគេឮ ឬមិនព្រមស្តាប់
(ត្បិតពួកគេជាផ្ទះបះបោរ) នោះគេនឹងដឹងថា មានហោរាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ « (អេសេ
គាល ២:៥, ៣:១១) មានគម្លាតជាមួយនឹងការធ្វើឲ្យទស្សនិកជនខ្លាំងក្លា។ ព្រះបានចាត់អ្នកនាំសារដ៏
ត្រឹមត្រូវ ទៅតាមសម័យបច្ចុប្បន្ន។ ព្រះបានបង្កើតលោកម៉ូសេនិយាយថាឈើឆ្កាងសមុទ្រក្រហម
លោកយ៉ូស្វេបាននិយាយថាកាន់កាប់ទីក្រុងយេរីខូហើយពេត្រុសបាននិយាយថាការសុគតនិងការរស់
ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះមិនបានបញ្ជាឲ្យ«ឆ្លងសមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិក»ទេ។ ដល់ពួកយើងថ្ងៃនេះ
បុគ្គលដែលព្រះបានប្រើនៅអាយុកាលនីមួយៗ ហើយទិដ្ឋភាពគឺខុសគ្នាច្បាស់លាស់ ហេតុបែបនេះត្រូវ
បានបង្ហាញដោយបទគម្ពីរ។ មានតែអ្នកបម្រើដែលប្រើប៉ុណ្ណោះគឺខុសគ្នា ការធ្វើការរបស់ព្រះគឺដូចគ្នា។
ដូច្នេះ ការពិតដែលថាព្រះនៃបុព្វបុរសដែលត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ត្រូវបានហៅ
សម្រាប់ "ព្រះនៃអំប្រាហាំ, ព្រះនៃអ៊ីសាកនិងព្រះនៃយ៉ាកុប" ពន្យល់ដល់ចរន្តបែបនេះ។ ដោយសារនៅ

ទីនេះ ខ្ញុំមិនអាចចាត់ចែងទ្រឹស្តីទាំងអស់នៃការអធិប្បាយដល់ពួកគេបានទេ មានតែស្វ័យមួយចំនួន ដែលយើងមិនគួរភ្លេចប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវគិត។

1. យើងត្រូវដឹងពីថ្ងៃពិតប្រាកដ

ល្បឿនដ៏អស្ចារ្យនៃសម័យកាលនេះ មានទិដ្ឋភាពខ្លះនៃការរាវរាំងដំណឹងល្អ ប៉ុន្តែវាអាចជាឱកាសមួយ ដើម្បីពន្លឿនដំណឹងល្អ។ តាមរយៈអ៊ីនធឺណិត ពិភពលោកលែងជាតំបន់រស់នៅប្រចាំថ្ងៃទៀតហើយ ប៉ុន្តែជាតំបន់រស់នៅតាមពេលវេលាជាក់ស្តែងនៅក្នុងពិភពនិម្មិត។ ភ្លាមៗ រូបថត វីដេអូ និងសម្ភារៈត្រូវ បានចែករំលែក ហើយផលិតផលត្រូវបានជួញដូរដោយកាត។ លើសពីនេះ ការហៅជាវីដេអូតាមពេល វេលាជាក់ស្តែងគឺអាចធ្វើទៅបាន ហើយការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានកើតឡើង។ ប្រសិនបើមានភាពខុសប្លែក គ្នាធម្មតា វាមានភាពខុសប្លែកគ្នាបន្តិចបន្តួចរវាងស្រទាប់ព័ត៌មានដែលមាន និងស្រទាប់ព័ត៌មានដែល មិនអាចប្រើបាន និងល្បឿនខ្ពស់ និងល្បឿនព័ត៌មានទាប។ ដូចនេះ ទស្សនិកជនសម័យទំនើបកំពុង រស់នៅក្នុងយុគសម័យនៃការបញ្ជូនព័ត៌មាន និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាស្ទើរតែគ្រប់ពេលវេលា។ ព្រំ ដែនបានដួលរលំរួចទៅហើយតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ហើយមនុស្សទាក់ទងគ្នាក្នុងពេលជាក់ស្តែង តាមរយៈ Kakao talk, Facebook, YouTube និង Twitter ។ នៅក្នុងយុគសម័យបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មទី 4 ដ៏ទំនើបនេះ ខ្ញុំជឿថា អាទិភាពខ្ពស់បំផុតគួរតែត្រូវបានផ្តល់ដល់គ្រូគង្វាលដែលអភិវឌ្ឍស្មារតីនៃ សម័យកាល និងធ្វើតាមការណែនាំ និងការណែនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ថ្វីត្បិតតែខ្លឹមសារនៃធម្ម ទេសនាឈ្នួលនេះក៏ដោយ ក៏ភាពរសើបនៃសហសម័យ (ឈុតឆាក) មិនមែនជាជម្រើសក្រៅពីភាព ចាំបាច់នោះទេ។ គួរកែស្ថានភាពតំបន់ បរិស្ថាន កម្រិតឆ្លើយតប កម្រិតអប់រំ កម្រិតជីវភាពជាដើម ហេតុអ្វីបានជាហៅថាយើងឃើញតែមេឃ (បុងជុន)? ឥឡូវនេះគឺជាយុគសម័យបដិវត្តន៍ទីបួន ហើយយុគ បដិវត្តន៍ទីប្រាំត្រូវបានពិភាក្សារួចហើយ។ វាជាយុគសម័យនៃបដិវត្តន៍វិទ្យាសាស្ត្រខួរក្បាល ដែលជា យុគសម័យនៃអរិយធម៌ទីក្រុងដ៏ឆ្លាតវៃ។ គ្រូអធិប្បាយដ៏ល្អបំផុតគឺជាគ្រូអធិប្បាយដែលបញ្ចេញសារដ៏ សមរម្យមួយដោយយល់ច្បាស់ពីពេលវេលា និងទំនោររបស់មនុស្ស។ នៅតែដូចពាក្យស្លោកនៃថ្ងៃ រុងរឿងនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររស់ឡើងវិញក្នុងទសវត្សរ៍ទី 70 “ខ្ញុំជឿ។ តើអ្នកគ្រាន់តែនិយាយថា “អាមែន” ទេ? នេះក៏ជាការពិតផងដែរនៅក្នុងវិស័យបេសកកម្ម។ គាត់ត្រូវតែស្វែងយល់ពីភាពខុសគ្នារវាង អារម្មណ៍របស់មនុស្ស និងកម្រិតអប់រំ និងរវាងទីក្រុង និងជនបទ។ វាមិនគួរត្រូវបានមើលដោយងងឹត ងងុលពេក ឬមានស៊ីមតូចមួយសម្រាប់ myopic នោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សារនេះអាច យល់បាន ហើយសេចក្តីអំណរអាចត្រូវបានចែកចាយបានលុះត្រាតែអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបន្ទាប់ ភ្នែករបស់ពួកគេ ហើយមានភាពដូចគ្នាជាមួយពួកគេ។ ប៉ុន្តែ គ្រូអធិប្បាយមិនត្រូវខ្លាច ឬនិយាយចំអក ដល់អ្នកស្តាប់របស់គាត់ឡើយ។ ទោះបីជាពួកគេមានឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់ កិត្តិយស និងទ្រព្យសម្បត្តិក្នុង

ពិភពលោកក៏ដោយ ក៏ពួកគេមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយ ឬអ្នកជំនាញខាងព្រះគម្ពីរដែរ។ ព្រះបានត្រាស់
ហៅអ្នកឲ្យធ្វើជាគ្រូអធិប្បាយ មិនមែនពួកគេទេ ពួកគេជាក្មេងខាងវិញ្ញាណ។ មិនថាឧបាសកដឹងគម្ពីរ
ច្រើនប៉ុណ្ណាទេ ហើយពេលខ្លះផ្សាយជំនួសវិញ ឧបាសកគឺគ្រាន់តែជាឧបាសកប៉ុណ្ណោះ។ មិនបាន
និយាយថា បើមនុស្សមានអំនួតក្លាយជាមនុស្សតិរច្ឆាន? ធម្មទេសនារបស់យើងត្រូវតែដាក់ព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះចូលក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់មកវិញ។ នេះជាការ
អធិប្បាយរបស់សាវ័ក។ កិច្ចការ 2:36 ចែងថា៖ «ដូច្នេះ ចូរឲ្យវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ដឹងជាប្រាកដថា
ព្រះបានបង្កើតព្រះយេស៊ូវនេះ ដែលអ្នកបានឆ្កាងទាំងព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះគ្រីស្ទ»។ ប្រសិនបើអ្នកជា
គ្រូអធិប្បាយដ៏ល្អ អ្នកត្រូវតែប្រាកដថាមនុស្សផ្សេងៗគ្នាអាចទទួលបានចម្លើយ។ សេចក្តីផ្តើម និងខ្លឹម
សារសំខាន់នៃធម្មទេសនាចំពោះអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលកំពុងស្វែងរកព្រះវិហារ មនុស្សដែល
បរាជ័យ មនុស្សដែលមានបញ្ហាខាងវិញ្ញាណ មនុស្សដែលគ្រាន់តែចូលរួមព្រះវិហារ មន្ត្រីព្រះវិហារ
ដែលកម្រនឹងផ្លាស់ប្តូររដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ពួកគេ អ្នកជឿចាស់ដូចជាដើមឈើចាស់ អ្នកច្បាប់ អ្នកនិយម
មនុស្ស អាចកំបាំង និង សូម្បីតែអ្នកជឿថ្មី។ សរុបមក បើអ្នកប៉ះផ្នែកអំពីមនុស្សទាំងនេះ អ្នកនឹងរង
ផលប៉ះពាល់ដោយធម្មទេសនា។ ហើយការអធិប្បាយគួរត្រូវបានអធិប្បាយដោយការល្ងង់លោម ក្តី
សង្ឃឹម ចម្លើយផ្ទាល់ខ្លួន និងការព្យាបាលខាងវិញ្ញាណ ហើយដំណឹងល្អដែលត្រឹមត្រូវគួរតែត្រូវបាន
អធិប្បាយទៅកាន់ព្រលឹងដែលរង្វេង។

2. ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នានៃការផ្សព្វផ្សាយគឺសំខាន់។

អ្នកនិពន្ធនឿយហត់ដោយសារបញ្ហាការហូបចុក និងការរស់នៅ។ ដល់អ្នកនិពន្ធដែលនឿយណាយ
នឹងបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុក្នុងគ្រួសារ បញ្ហាកូន បញ្ហាថ្មីប្រពន្ធ បញ្ហាសុខភាព ទំនាក់ទំនងបុរស បញ្ហាអនាគត
ជាដើម ផ្តល់ក្តីសង្ឃឹម ក្តីស្រឡាញ់កក់ក្តៅជាងស្តីបន្ទោស។ កាលដើមផ្ការីក ផ្នែកកើតផ្លែ ព្រោះទឹកទន្លេ
ហូរមកដល់សមុទ្រ ហើយទៅប៉ះទន្លេម្ខាងទៀត។ កាលដែលគ្រូអធិប្បាយចាត់ទុកលោកយេស៊ូជា
មនុស្សសំខាន់ ក្រុមជំនុំក៏កើតឡើង។ នេះគឺជាការជាប់គាំងប្រសិនបើពួកសាវ័កនៅក្នុងកិច្ចការ។ ដូច្នេះ
ការអភិវឌ្ឍជំនាញនៃការទំនាក់ទំនងនៃការផ្សព្វផ្សាយនៅទីនោះ។ ប្រសិនបើគ្រូអធិប្បាយបង្ហាញភាព
ក្រអឺតក្រទម និងអំនួត នោះច្បាស់ណាស់ថា សាររបស់គាត់មិនអាចចូលទៅក្នុងបេះដូងនៃក្រុមជំនុំ
បានទេ។ ការអធិប្បាយរបស់គ្រូអធិប្បាយភាគច្រើនមានការប្រាស្រ័យទាក់ទងនៃអធិប្បាយ ការ
អធិប្បាយនៃចនាប័ទ្ធការបង្រៀនដោយគ្មានអំណាចជាកម្មសិទ្ធិរបស់មួយនេះ។ ថ្វីត្បិតតែគ្រូអធិប្បាយ
មុនក្រុមជំនុំក៏ដោយ តាមពិតការអធិប្បាយគឺជាការសន្ទនាគ្នាញ៉ាំអាហារជាមួយក្រុមជំនុំមួយទល់មួយ។
យើងមិនគួរបាត់បង់ចំណុចនេះទេ។ ការអធិប្បាយគឺដើម្បីបំភ្លឺពន្លឺនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទចូលទៅ
ក្នុងភាពងងឹត។ (គឺ 68 ការអធិប្បាយមិនមែនជាការប្រកាសទេតែនិយាយថាព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយវាគឺជា

បទពិសោធន៍របស់អេម៉ាញូអែលដើម្បីដើរជាមួយព្រះ។ ថ្មីៗនេះ កំហុសដ៏ធំបំផុតមួយគឺការទទួលស្គាល់មនុស្សដែលត្រូវបានគេដាក់ក្នុងព្រះវិហារ ហើយបានចូលរួមក្នុងការថ្វាយបង្គំជា “គ្រីស្ទបរិស័ទ” ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានអធិប្បាយទៅ។ ប៉ុន្តែការពិតដែលត្រូវអធិប្បាយមុនដំបូងគួរបានប្រមាណ ត្រូវតែជាសទ្ធាខាងវិញ្ញាណចំពោះអ្នកមិនជឿ។ នៅទីនេះ អ្នកមិនជឿត្រូវបានគេនិយាយថាជាគ្រីស្ទាននៃអនាគត។ អ្នកមិនជឿនៅក្នុងព្រះវិហារ (អ្នកកាន់សាសនា) ក៏ត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងនោះ។ តើអ្នកមានជំនឿយូរអង្វែងមានបញ្ហាអ្វី? មនុស្សដែលមិនយល់ពីដំណឹងល្អច្បាស់លាស់ ហើយធ្វើតាមជីវិតសាសនា មានបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរជាងអ្នកមិនជឿ។ គ្រូគង្វាលចាស់ទុំដែលមានបទពិសោធន៍ក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយដំណឹងល្អជាយូរយារណាស់មកហើយនឹងយល់ស្របជាមួយខ្ញុំ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកដែលមិនជឿគឺប្រសើរជាងនេះ ដោយសារការបញ្ចូលការពិតខាងវិញ្ញាណ។ ក្រោយពីរុះរើអ្វីៗដើម្បីសាងសង់ថ្មីគឺល្អជាងការជួសជុលផ្ទះចាស់ទៅទៀត។ អ្នកមិនជឿចំពោះគ្រូអធិប្បាយគឺខាងក្រៅបញ្ជាក់ អ្នកជឿចាស់គឺជាបញ្ហានៃខាងក្នុងព្រះវិហារ។ ពិតប្រាកដណាស់ អ្នកចាប់ផ្តើម ឬអ្នកមិនជឿ នឹងមិនកើតឡើងនូវបញ្ហានៃក្រុមជំនុំឡើយ។ ជាឧទាហរណ៍ ពេលគាត់ចូលរួមការប្រជុំអធិស្ឋានពេលព្រឹកព្រលឹម អស់រយៈពេល 30 ឆ្នាំ គ្មានការផ្លាស់ប្តូរអ្វីកើតឡើងនៅក្នុងគាត់ តើគាត់បានធ្វើអ្វីជាច្រើនថ្ងៃ? ប្រសិនបើគាត់មិនបានជួបព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ ហើយត្រូវបានអ្នកជិតខាងទទួលយកការអធិស្ឋានរបស់គាត់តែក្នុងកិច្ចការសាសនាប៉ុណ្ណោះ។ ហើយទោះបីជាគាត់ត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលពីភាពជាសិស្ស និងការសិក្សាព្រះគម្ពីរអស់រយៈពេល 10 ឆ្នាំក៏ដោយ ប្រសិនបើគាត់មិនមានការផ្លាស់ប្តូរជីវិតទេ គាត់គ្រាន់តែឆ្លងកាត់ដំណើរការនៃភាពជាសិស្សប៉ុណ្ណោះ។ នេះជាការឈឺចាប់របស់ពួកគេ ជាអន្ទាក់របស់គ្រូអធិប្បាយ និងចំណុចលំបាករបស់គ្រូអធិប្បាយ។ មានរឿងកំប្លែង។ បុរសម្នាក់មានបញ្ហាសត្វកណ្តុរច្រើនក្បាលនៅផ្ទះរបស់គាត់ភ្លាមៗ ហើយពួកគាត់បានទៅកាន់ឱសថស្ថាន ។ គាត់សួរថ្នាំពុលសត្វកណ្តុរនោះ ពេទ្យក៏ឆ្លើយថា «កណ្តុរឈឺត្រង់ណា? »នេះប្រហែលជាបញ្ហានៃការយល់ដឹងអំពីកន្លែងកើតហេតុ និងអធិប្បាយខ្លួនឯង។

3. គួរអង្គុំសំខាន់ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយគឺព្រះយេស៊ូ។

មានពាក្យថា “ការអធិប្បាយរបស់គ្រូគង្វាលទុកបទគម្ពីរ សមាជិកក្រុមជំនុំទុកគ្រូគង្វាល និងក្រុមជំនុំ។ ”រួចមកហើយ បន្ទាប់ពីក្រុមជំនុំបានចូលកាន់តំណែងតាមរយៈទូរទស្សន៍ និងសារព័ត៌មានអំពីព័ត៌មាន ការកម្សាន្ត នយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច ការលេងសើច គោលការណ៍នៃការគ្រប់គ្រង ការធ្វើឱ្យគ្រួសារមានសុភមង្គល ចំណេះដឹងទូទៅអំពីសុខភាព ការរៀបចំពេលវេលាចូលនិវត្តន៍ បញ្ហាកូនៗ

បញ្ហាគូស្នេហ៍ជាដើម។ មានតែហេតុផលដែលពួកគេស្វែងរកព្រះវិហារគឺសាមសិបខាងវិញ្ញាណ។ ចម្លើយនៃបញ្ហាខាងវិញ្ញាណចេញមកពីឈើក្តាងនៃព្រះគ្រីស្ទដែលបានប្រកាសថា « វាបានសម្រេចហើយ » ។ ប៉ុន្តែ យើងមិនអាចស្តាប់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាបុគ្គលសំខាន់ចេញពីវេទិកាជាច្រើននោះទេ។ វត្ថុបែបនេះត្រូវបានប្រើដោយធម្មទេសនា។ ក្នុងរោងកុន លេងរឿង ច្បាស់ជាមានតូងក និងតូតាំទ្រ។ នៅក្នុងភាសាអង់គ្លេស តួសំខាន់គឺតូងក តូងកជាអ្នកជំនួយ គឺជាតួសម្តែង។ ដូចពាក្យថាតួសម្តែងដឹកនាំតួសម្តែង តូតាំទ្រផ្តល់គ្រប់យ៉ាងឲ្យតួសម្តែង។ នោះគឺតូតាំទ្របម្រើតួខ្សែភាពយន្ត ហើយតូងកតែងមានចរិតតំណាងការងារ។ ស្រដៀងគ្នាដែរ ទោះជាមនុស្សទាំងអស់ក្នុងបទគម្ពីរអស្ចារ្យយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេគ្រាន់តែជាអ្នកគាំទ្រព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ។ ទោះបីជាយើងនិយាយថា អំប្រាហាំ យ៉ាកុប យ៉ូសែប ដាវីឌ និងដានីយ៉ែល នៅក្នុងការផ្សាយរបស់យើង យើងគួរត្រូវបានបញ្ចប់ដើម្បីផ្ដោតលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

សូមមើល ហេព្រើរ ១១:២៤-២៦ ដោយសារសេចក្តីជំនឿ លុះលោកធំហើយ នោះលោកមិនព្រមឲ្យគេហៅខ្លួន ជាកូនរបស់បុត្រីដាវ៉ានទេ លោកស្វែងទុក្ខលំបាកជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ព្រះ ជាជាងមានសេចក្តីអំណរខាងអំពើបាប ដែលនៅតែ១ភ្លែតនោះវិញ ដោយបានរាប់សេចក្តីជំនឿដែលគេតិះដៀលដល់ព្រះគ្រីស្ទ ទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិប្រសើរជាងអស់ទាំងរបស់ថ្លៃវិសេសនៅស្រុកអេស៊ីធូ ដ្បិតលោកសំឡឹងចំទៅឯរង្វាន់វិញ។

ខ្ញុំយល់ពីគ្រូអធិប្បាយដែលមិនបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលធម្មទេសនានេះ។ ដោយសារគាត់មិនបានទទួលការបង្ហាត់បង្រៀន ដូច្នេះគាត់ធ្វើដូច្នេះ។ ហើយប្រវត្តិនៃបទគម្ពីរ ប្រវត្តិរ៉ាំរ៉ៃព្រឹត្តិការណ៍ វប្បធម៌ ទំនៀមទម្លាប់ ក៏ជាសម្ភារៈបន្ថែមដើម្បីពន្យល់អំពីព្រះយេស៊ូវ។ (ភីលីព ២:៦-១១) ពួកគេមិនមែនជាតូងកនិងមិនសំខាន់នោះទេ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវគឺសំខាន់ណាស់។ អ្នកយកព័ត៌មាននិយាយតាមរយៈកំណត់ត្រា អធិការតាមរយៈការស៊ើបអង្កេត វេជ្ជបណ្ឌិតតាមរយៈការព្យាបាល ចៅក្រមតាមរយៈការវិនិច្ឆ័យ វាជារឿងធម្មតាទេដែលថាគ្រូគង្វាលអធិប្បាយអ្វីក៏ដោយ គាត់គួរតែនិយាយថាព្រះយេស៊ូវ ផ្តល់ចម្លើយរបស់គាត់ដូចដែលព្រះយេស៊ូវ និងពួកគេគួរតែត្រូវបានសន្និដ្ឋានដោយ ព្រះយេស៊ូវ។ (យ៉ូហាន ១៤:៦, កិច្ចការ ៤:១២ កាឡាទី ១:៧-៨) ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត និងជាជីវិត។ គ្មានអ្នកណាមកឯព្រះវរបិតាឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈខ្ញុំ» (យ៉ូហាន ១៤:៦)។

ហើយគ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះ ដោយសារអ្នកណាទៀតសោះ ដ្បិតនៅក្រោមមេឃ គ្មាននាមឈ្មោះណាទៀតបានប្រទានមកមនុស្សលោក ឲ្យយើងរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះនោះឡើយ (កិច្ចការ ៤: ១២) មិនមែនជាដំណឹងល្អ១ទៀតទេ គឺមានមនុស្សខ្លះបំភាន់អ្នករាល់គ្នាវិញ ហើយចង់បង្ខូចដំណឹងល្អ

ព្រះគ្រីស្ទផង ប៉ុន្តែ បើយើងខ្ញុំ ឬទេវតាពីស្ថានសួគ៌ នឹងប្រាប់ដំណឹងណាមកអ្នករាល់គ្នា ខុសពី ដំណឹងល្អ ដែលយើងខ្ញុំបានប្រាប់ហើយ នោះឲ្យគេត្រូវបណ្តាសាចុះ (កាឡាទី ១: ៧-៨)។ ប្តីប្រពន្ធ មួយគូបានឈប់ទៅព្រះវិហារ ដោយសារការអធិប្បាយរបស់គ្រូគង្វាលរួមបញ្ចូល 80% និយាយអំពី ការថ្វាយ និងបញ្ជាប្រាក់ ដើម្បីទទួលបានជ័យនៅក្នុងក្រុមពិភាក្សាអំពីពេលវេលានៅក្នុងឆានែល You tub ។ ខ្ញុំចង់ថាវាមិនពិត ប៉ុន្តែខ្ញុំសោកស្តាយចំពោះរូបភាពគ្រូគង្វាលដែលឆ្លុះបញ្ចាំងក្នុងចិត្ត របស់ពួកគេ។ ហេតុអ្វីបានជាគ្រូអធិប្បាយបញ្ចប់ការអធិប្បាយដោយលោក? ការមើលងាយរបស់ សំខាន់ (ព្រះយេស៊ូវ) ហើយសន្និដ្ឋានថាមិនសំខាន់? តើឥឡូវជាថ្ងៃនៃអ្នកអធិប្បាយរស់ឡើងវិញ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧០ ទេ? វិបត្តិព្រះវិហារមិនមែនជាវិបត្តិនៃវេទិការទេ ប៉ុន្តែជាមូលហេតុដែលគ្រូ អធិប្បាយមិនចាត់ទុកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាបុគ្គលសំខាន់។ តើខ្ញុំពិតជាបានគិតអំពីវេទិកាដែលព្រះ យេស៊ូវត្រូវបានបណ្តេញចេញក្នុងការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំឬ? បើខ្ញុំធ្វើបានប៉ុន្មានដង? ថ្មីៗនេះបញ្ហា ចម្បងនៅលើពិភពលោកគឺ "កាតប្រឆាំងមេរោគ Corona ។ កូវីដ-១៩ ប្តូរទៅជាប្រភេទផ្សេង ហើយ ថាមពលនៅតែខ្លាំង។ ដោយសារតែការចាកចេញរបស់ Sinchunji នៅ Dea Ku ការចាកចេញពី ព្រះវិហារដំបូង ការចាកចេញរបស់ Intachop BTJ ការចាកចេញរបស់ព្រះវិហារបេសកកម្ម IM, ការ ចាកចេញរបស់ព្រះវិហារ Kwang Joo Anthioch ដោយមិនអើពើការណែនាំការពារនិងការបង្ខំនៃ ការប្រហារជីវិត មុនពេលការភ្ញាក់ផ្អើលនៃការឆ្លង Corona ត្រូវបានបាត់នៅពេលនេះម្តងទៀត ប្រភេទពិសេស ការចាកចេញរបស់ព្រះវិហារដ៏ធំបានកើតឡើង។ ថ្ងៃទី 3 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2021 នៅ ឯការថ្វាយបង្គំថ្ងៃ Wends គ្រូគង្វាល Young Hoon Lee ដែលជាព្រះវិហារ yedido Full gospel ដែលជាព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យបំផុតក្នុងពិភពលោក បានបង្ហាញកាតប្រឆាំងមេរោគ Corona ក្នុងថ្ងៃ Corona។ ដូចគាត់បាននិយាយថា បើអ្នកណាយកកាតនេះដើរ គាត់នឹងយកឈ្នះកូរណាថ្មី។ ខ ណៈដែលក្រុមជំនុំដែលបានស្តាប់ការអធិប្បាយរបស់លោកសើចចំអកចំពោះការប្រកាសបែប កំប្លែងពេកនោះ លោកបានឆ្លើយតបថា វាមិនមែនជារឿងកំប្លែងទេ ប៉ុន្តែជាការពិត។ តើធម្ម ទេសនាកម្រិតទាបអាចកើតឡើងម្តងទៀតនៅឯណា? មិនមានការខ្មាស់អៀននៃគ្រីស្ទសាសនា ទេ។ ខ្ញុំផ្តល់ពិន្ទុជាច្រើនដល់គ្រូគង្វាល Lee ជាទូទៅ ដោយសារតែគាត់បានបញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ (សាកលវិទ្យាល័យ Yen se) ហើយបានជិះយន្តហោះទៅអាមេរិក ហើយបានសិក្សានៅសិក្ខា សាលា Westminster ដែលជាសាលាកម្រិតវិទ្យាល័យ ប៉ុន្តែនៅពេលនេះខ្ញុំមានការខកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង។ ដូចដែលយើងឃើញនៅក្នុងទិដ្ឋភាពនៃភាសាកូរ៉េ ការប្រកាសរបស់គាត់អំពីកាតនេះគឺដូចជា Talisman ដែលពុទ្ធសាសនិកយកវាហើយដើរក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ អាមេរិកអត់មានអក្សរទេ។ ដោយសារពួកអ្នកមិនជឿត្រូវបានប៉ះពាល់ខាងវិញ្ញាណ (យ៉ូហាន ៨:៤៤, អេភេសូរ ២:១-៣)។ ពួក គេបានទិញវត្ថុមានតម្លៃថ្លៃចេញពី Shaman ហើយយកវាទៅក្នុងខ្លួនរបស់គាត់ ហើយដាក់វាចូល

ទៅក្នុងកាបូប និងខ្នើយ។ ប្រសិនបើគេយកវត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិផ្ទៃមកដាក់ក្នុងខ្លួន នោះគេជឿថាវាបណ្តាញអារក្សចេញ ហើយបំបាត់ការថប់បារម្ភ និងនាំមកនូវប្រសិទ្ធភាពផ្លូវចិត្ត។ អ្នកមិនជឿថាយបង្គំបុព្វបុរសរបស់ពួកគេដោយភ័យខ្លាច ឬពួកគេមិនអាចកំណត់ថ្ងៃផ្លាស់ប្តូររបស់ពួកគេដោយសេរី ឬប្រធានក្រុមហ៊ុនដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងជួបបុរសដែលពួកគេរួមដំណើរជាមួយសាម៉ាន់ដ៏ពេញនិយម។ កូរិនថូសទី១ ១០:២០ ផ្តល់ចម្លើយដល់យើង។

(មិនមែនជាអ្វីទេ ឯរបស់ដែលសាសន៍ដទៃប្តូរជាថ្វាយ នោះមិនមែនថ្វាយដល់ព្រះទេ គឺថ្វាយដល់អារក្សវិញទេតើ ហើយខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តីប្រកបនឹងអារក្សឡើយ) ដល់ពេលដែលខ្ញុំប្រឹងធ្វើការហើយ។ ឌីកុនស្ត្រីម្នាក់បាននិយាយថា គាត់កើតបានកូនស្រីពីរនាក់ ហើយមើលថែពួកគេ នៅថ្ងៃមួយ គាត់ព្យាយាមបោកសម្លៀកបំពាក់ខ្នើយ។ ម្តាយក្មេករបស់នាង ដែលជឿលើព្រះយេស៊ូវ បានទិញវត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិមួយគូ ពីសាម៉ានរបស់នាង ហើយដាក់វាចូលទៅក្នុងនោះ។ អ្នកប្រហែលជានិយាយថាហេតុអ្វីបានជាអ្នកជឿដែលជឿលើព្រះយេស៊ូវស្វែងរកគ្រូបង្វឹក? ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដំណឹងល្អទេ សូម្បីតែអ្នកជឿយ៉ាងមកហើយក៏គ្មានជម្រើសអ្វីក្រៅពីធ្វើដូច្នោះដែរ។ ខ្ញុំដឹងថាគេទៅផ្ទះខ្មោចដើម្បីគេចពីគ្រូគង្វាល។ តើអ្នកជឿទេថាអ្នកធម្មតាភាគច្រើននៅផ្ទះខ្មោចគឺជាប្រូតេស្តង់? បើមិនជឿចូលទៅកាន់គេហទំព័រនោះនឹងដឹង។ “កាតកំចាត់មេរោគកូរ៉ូណា” ដែលគ្រូគង្វាល Young-Hoon Lee យកចេញនៅវេទិកាដូចជារូបសំណាកស្រដៀងគ្នា។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ឥឡូវនេះ វាគឺជាចំណុចចំអកសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន ហើយវាមានការភាន់ច្រឡំចំពោះគោលនយោបាយដាក់ឱ្យនៅដាច់ពីគេរបស់រដ្ឋាភិបាល និងអាជ្ញាធរផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ដែលកំពុងតែតស៊ូជាមួយនឹងការដាក់ឱ្យនៅដាច់ពីគេ។ តើសមាជិកក្រុមជំនុំកូរ៉េពិតជាស្ថិតក្នុងកម្រិតនេះឬ? តើអ្នកនៅតែមិនអាចផ្តាច់ចេញពីជំនឿក្នុងតំបន់ដែលមានសាសនាឥស្លាមឬ? វាជាកស្មកាងដែលបង្ហាញថាមានមនុស្សជាច្រើនដែលរស់នៅក្នុងជីវិតសាសនាដោយមិនដឹងខ្លួន ខ្វាក់ភ្នែក និងជ្រុលនិយម។ នេះគឺជាទំនួលខុសត្រូវទាំងអស់របស់គ្រូគង្វាល ហើយកម្រិតនៃគ្រូគង្វាលនៃក្រុមជំនុំនោះគឺជាកម្រិតនៃសមាជិក។ ប្រសិនបើ Luther ដែលជាអ្នកកែទម្រង់កាលពី 500 ឆ្នាំមុនត្រូវបានចាប់បដិសន្ធិឡើងវិញនោះ វាពិតជាគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល និងគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល។ វាមានមូលដ្ឋានខ្លះ គ្រូគង្វាល Young-Hoon Lee បានបង្ហាញអាថ៌កំបាំងមួយដោយនិយាយថា ភាពត្រឹមត្រូវនៃកាតត្រូវបានធ្វើដោយសាស្ត្រាចារ្យ Hyun-Won Kim នៃមហាវិទ្យាល័យវេជ្ជសាស្ត្រ Yenisei University College ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សាស្ត្រាចារ្យ Kim Hyun-won បាននិយាយថា គាត់បានទទួលប៉ាតង់សម្រាប់ឧបករណ៍ពិសេសសម្រាប់ព្យាបាលជំងឺក្នុងឆ្នាំ 2010 ហើយគាត់បាននិយាយថា គាត់អាចព្យាបាលគ្រប់ជំងឺដូចជាមហារីក ដោយលាយវា

ជាមួយទឹកហើយផឹកវា។ សាស្ត្រាចារ្យ Kim បានលក់សាស្ត្រាចារ្យរបស់គាត់ និងផ្សព្វផ្សាយ ផលិតផលនេះនៅលើអ៊ីនធឺណិត ដោយបង្កើតការលក់ដ៏ធំចំនួន 1.7 ពាន់លានរ៉ូនដល់មនុស្សជាង 5,000 ។ ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សទិញផលិតផល? គាត់មិនមែនជាឱសថការីក្នុងស្រុកទេ ប៉ុន្តែជា សាស្ត្រាចារ្យនៅសាកលវិទ្យាល័យ Yonsei ដូច្នេះគាត់នឹងមិនជឿពួកគេទាំងអស់។ ទោះបីជាយ៉ាង ណាក៏ដោយ នៅពេលដែលមានសេចក្តីរាយការណ៍ថា ផលិតផលដែលទិញក្រោយបង់លុយច្រើន មិនមានប្រសិទ្ធភាព ប៉ូលីសបានស៊ើបអង្កេត ហើយរកឃើញថា ផលិតផលនេះមិនត្រឹមតែមាន ប្រសិទ្ធភាពព្យាបាលប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងមិនគួរទទួលទានជាមួយទឹកផឹកទៀតផង។ នៅទីបំផុត សាស្ត្រាចារ្យត្រូវបានពិន័យជាប្រាក់ 20 លានរ៉ូន ហើយត្រូវបានដោះលែង។ នេះត្រូវបានរាយ ការណ៍យ៉ាងទូលំទូលាយនៅលើ SBS ប៉ុន្តែការកើតឡើងនៃសាសនាចក្រ Full Gospel គឺជាកាត ថាមពលដែលធ្វើដោយសាស្ត្រាចារ្យ។ និមិត្តសញ្ញានៅកណ្តាលកាតគឺ 100% ដូចទៅនឹងឡូហ្គោ នៅកណ្តាលកាតដែលគ្រូគង្វាល Young-Hoon Lee ឡើងមក។ ត្រង់ចំណុចនេះ ប្រសិនបើគ្រូ គង្វាលបាននិយាយទៅកាន់សមាជិកនៃសាសនាចក្រ Full Gospel ថា 'ខ្ញុំជឿថាវាលំបាកសា របស់ Corona នឹងរលាយបាត់ទៅ ប្រសិនបើខ្ញុំមានកាតនេះនៅក្នុងខ្លួនរបស់ខ្ញុំ' ពួកគេនឹងមិន ច្រៀង 'ហាលេលូយ៉ា អាម៉ែន' ទេ។ ? និយាយឱ្យត្រង់ទៅ ខ្ញុំមានការខ្មាស់អៀនក្នុងការសួរអ្នក ជំនាញផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រសម្រាប់ការណែនាំអំពីប្រសិទ្ធភាពវេជ្ជសាស្ត្រនៃកាតនេះ។ ព្រោះវាជាការ អាម៉ាស់ និងអាម៉ាស់របស់ព្រះវិហារកូរ៉េ។ ដូចមនុស្សដែលនិយាយថាឈឺផ្តាសាយកុំទៅពេទ្យដេញ ខ្មោចមុនអី... ខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនសមហេតុផល ហាត់នឿយហត់រហូតដល់ចុងច្រមុះត្រូវគ្រូគង្វាល ប្រគល់ កាត amulet ពីវេទិកា។ ខ្ញុំក៏គ្មានកម្លាំងខឹងទៀតដែរ។ មិនខុសពីការបោកប្រាស់មួយរយៈ មុនដែលអះអាងថាព្យាបាលជំងឺក្លរណាដោយប្រើគ្រឿងតុបតែងបិទស្ទើរក្រហម។ យើងត្រូវចាំថា ជំនឿនិងវិទ្យាសាស្ត្រមិនមែនជាសត្រូវទេ ប៉ុន្តែជាការបំពេញបន្ថែម។ ករណីនេះគឺជាឧទាហរណ៍ មួយដែលបង្ហាញពីទិដ្ឋភាពប្រឆាំងនឹងបញ្ញវន្តនៃក្រុមជំនុំកូរ៉េដោយគ្មានការចម្រោះ ហើយវាហាក់ ដូចជាថាបញ្ហានេះមិនងាយស្រួលបញ្ចប់ដោយការកើតឡើងដ៏សាមញ្ញនោះទេ។ គំនិត និងគំនិត នៃការជឿលើខ្លឹមសារនេះ ដែលពិបាកនឹងសូម្បីតែត្រូវបានគេគោរពថាជាវិទ្យាសាស្ត្រក្លែងក្លាយ ហើយការព្យាយាមផ្តល់ឱ្យវាដល់សមាជិកទាំងអស់នៃព្រះវិហារគឺធ្ងន់ធ្ងរ។ នេះប្រហែលជាមូល ហេតុដែល KBS Gag Concert ត្រូវបានបំផ្លាញ។ លើសពីនេះ វាមិនខុសពីការលក់គ្រឿងឥស្សរិយ យសនៅក្នុងព្រះវិហារមជ្ឈិមសម័យនោះទេ ហើយវាប្រៀបដូចជាការមើលឃើញមុខមាត់ពិតនៃ ការឡើងចុះនៃសេចក្តីជំនឿ។ វាមិនមែនជាផ្នែកខាងវិញ្ញាណវិមាត្រទី 4 ដែលពួកគេតែងតែ និយាយអំពីនោះទេ ប៉ុន្តែរលកកាតប្រឆាំងមេរោគវីរុសប្រភេទទី 4 ។ ដោយសារកម្រិតនៃការគិត និងបញ្ហារបស់គ្រូគង្វាលនៃព្រះវិហារធំគឺនៅកម្រិតនេះ តើពួកគេនឹងមិនជឿលើព័ត៌មានក្លែងក្លាយ

ដែលត្រូវបានបញ្ជូនដោយមិនរើសអើងតាមរយៈ SNS នៅក្នុងព្រះវិហារធំក្នុងពេលនេះទេ? យើង
 ឆ្លៀតឱកាសនេះដើម្បីមើលកំណែទំនើបនៃរូបចម្លាក់កូនគោមាសរបស់ Aaron និងជំនឿអាម៉ូញ
 មរបស់ Baal នៅក្នុង Mega Church ។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះវិហារកូរ៉េធ្លាក់ទៅក្នុងទីជ្រៅបំផុត? ហេតុ
 អ្វីបានជាមនុស្សត្រូវបានបញ្ឆោតដោយកាត talisman មិនសមហេតុសមផល? សូមកុំធ្វើឲ្យដំណឹង
 ល្អរបស់គ្រីស្ទសាសនិកមានតម្លៃទាបទៀតឡើយ។ ប៉ុលបាននិយាយថា សូម្បីតែទេវតាមួយអង្គ
 ដែលចុះពីស្ថានសួគ៌នឹងត្រូវបណ្តាសា បើគាត់ផ្សាយដំណឹងល្អមួយទៀត (កាឡាទី ១:៧-៨)។ ព្រះ
 បានប្រទានសារដ៏ច្បាស់មួយដល់យើងក្នុងសម័យកូរណានេះ។ វាហាក់ដូចជាយើងកំពុងបង្ហាញពី
 ការពិតនៃប៉មនៃ Babel នៃភាពឥតប្រយោជន៍ និងឥតប្រយោជន៍នៅក្នុងព្រះវិហារ ដែលយើងត្រូវ
 ដឹង ហើយបោះចោល (គីលីព 4:13-)។ កាតកំចាត់មេរោគ Corona នេះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីស្ថាន
 ភាពបច្ចុប្បន្ននៃព្រះវិហារកូរ៉េ។ វាជាព្រះវិហារ Mega Church នៃ shamanism shamanism ពរជ័យ
 បរិមាណ និងជំនឿតម្រង់ទិសជោគជ័យ និងមុខជំនួញថ្មី។ ប្រហែលជាប្រទេសតែមួយគត់ដែល
 គោរពប្រណិប័តន៍ព្រះជាអបិយជំនឿគឺព្រះវិហារកូរ៉េ។ ក្រឡេកមើលចំណុចនេះ យើងសង្ឃឹមថា
 សមាជិកនៃក្រុមជំនុំកូរ៉េនេះគួរតែស្វែងយល់ពីមូលហេតុដែលពួកគេត្រូវការលើកកំពស់ស្តង់
 ដាររបស់ពួកគេ ហើយក្លាយជាមនុស្សឆ្លាតជាងមុន។ សូមកុំឲ្យសាសនាចក្រធ្វើឲ្យសមាជិកខ្លួន
 ល្ងង់ជាងលោកយេស៊ូ។ តើសមាជិកក្រុមជំនុំចង់ថ្វាយដង្ហាយ និងទទួលកាតដូចជាតាលីករពីព្រះ
 វិហារដែរឬទេ? គ្រូគង្វាលកំពុងចោទយើងថាទៅឋាននរក បើយើងមិនមានការថ្វាយបង្គំទល់មុខគ្នា
 ក្នុងស្ថានភាពមេរោគកូរណានេះ។ យើងត្រូវដឹងថា ព្រឹត្តិការណ៍អបិយជំនឿ និងលោកិយទាំងនេះ
 គឺជាអន្ទាក់របស់សាតាំង ដែលយើងត្រូវប្រយ័ត្ន ហើយជាឧបសគ្គដល់កម្លាំងនៃភាពងងឹត (លោកុ
 ប្បត្តិ ៣:១-៧, ១យ៉ូហាន ២:១៥-១៦)។ ប្រសិនបើអ្វីដែលយើងកំពុងស្វែងរកគឺផ្នែកលើព្រះគម្ពីរ
 ព្រះវិហារ និងអ្នកជឿ ខ្ញុំនឹងស្វាគមន៍អ្នកដោយបើកចំហ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើពួកគេ
 មិនមែនជាព្រះគម្ពីរ និងមិនមែនជាការផ្សាយដំណឹងល្អទេ តើយើងមិនគួរស្វែងរកការគិត និងការ
 វែកញែកយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ទេឬ? វាចាំបាច់ដើម្បីគូសបន្ទាត់ច្បាស់លាស់រវាងជំនឿ និងសុភវិនិច្ឆ័យ
 រវាងជំនឿ និងវិទ្យាសាស្ត្រ និងរវាងជំនឿ និងអបិយជំនឿ។ ថ្ងៃនេះ ព្រះបានបញ្ជាឱ្យយើងដករូប
 ព្រះ និងអំពើគួរស្អប់ខ្ពើមចេញពីវត្តមានរបស់ខ្ញុំ ដែលមិនគួរត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ
 លើកលែងតែព្រះគ្រីស្ទ។ វាអាចយល់បានថាហេតុអ្វីបានជាម៉ូសេបានឃើញកំភួនជើងមាសរបស់
 អេវ៉ាន ហើយបានបោះបន្ទះថ្មនៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការ។ សុភវិនិច្ឆ័យ និងភាពល្ងង់ខ្លៅ ហេតុផល និង
 ភាពមិនសមហេតុផលគឺខុសគ្នាទាំងស្រុង។ សូមដោយសុភវិនិច្ឆ័យ និងសុដ៏រធម៌ ចូរត្រឡប់ទៅ
 ព្រះគម្ពីរវិញ មិនមែនទៅរកដំណឹងល្អពេញលេញដូចពាក្យស្លោករបស់អ្នកកែទម្រង់ឡើយ ។
 ដំណឹងល្អ (ព្រះយេស៊ូវ) គឺជាដំណឹងល្អ។ តើមានដំណឹងល្អពេញលេញបែបណា ហើយដំណឹងល្អ

ដែលផ្សាយដោយក្រុមជំនុំផ្សេងទៀតជាដំណឹងល្អក្លែងក្លាយ? ប្រហែលជានេះគឺជាការពិតនៃក្រុមជំនុំកូរ៉េ ដែលកំពុងធ្លាក់ចូលទៅក្នុងទីជ្រៅបំផុតនៃលទ្ធិសាសនានិយម ដែលបានបាត់បង់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ តើវាអាចថាគាត់ជាក្មេងដែលមិនអាចញាំទឹកដោះគោ ឬអាហាររឹង? សូមមើលហេតុអ្វី ៥:១២-១៤។ (គួរឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើជាគ្រូ ដោយព្រោះជឿយូរមកហើយ តែអ្នករាល់គ្នាត្រូវការ ឲ្យគេបង្រៀនទាំងខ្លឹមរបស់បឋមសិក្សា នៃព្រះបន្ទូលម្តងទៀត ហើយមិនត្រូវការនឹងអាហាររឹង គឺត្រូវការនឹងទឹកដោះវិញ ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលទទួលបានទឹកដោះ នោះមិនប្រសប់ខាងព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីសុចរិតទេ ពីព្រោះអ្នកនោះជាកូនតូចនៅឡើយ ឯអាហាររឹង នោះសំរាប់តែមនុស្សធំ ដែលបានបង្ហាត់ឥន្ទ្រីយ ដោយធ្លាប់ខ្លួន ហើយដើម្បីអោយបានដឹងខុសត្រូវ។

លោកបណ្ឌិត Seyoon Kim នៃសាលា Fuller Theological Seminary នៅសហរដ្ឋអាមេរិក បានធ្វើពោធិវិនិច្ឆ័យវិបត្តិទាំងមូលនៃព្រះវិហារកូរ៉េដូចខាងក្រោម។

- 1) ការបង្ខូចទ្រង់ទ្រាយនៃដំណឹងល្អ
- 2) ភាពចាស់ទុំខាងទ្រឹស្តីរបស់គ្រូគង្វាល
- 3) កំហុសជាមូលដ្ឋានក្នុងការបកស្រាយព្រះគម្ពីរ

លោកបានចង្អុលបង្ហាញថា នេះជាហេតុផលមូលដ្ឋានដែលធ្វើឲ្យព្រះវិហារកូរ៉េធ្លាក់ទៅនរក។ ខ្ញុំយល់ស្របទាំងស្រុងនឹងការធ្វើពោធិវិនិច្ឆ័យរបស់សាស្ត្រាចារ្យ Kim ។ ឥឡូវនេះ ព្រះវិហារកូរ៉េកំពុងស្ថិតក្នុងវិបត្តិទាំងស្រុង។ កាលពីឆ្នាំមុន (2020) វាត្រូវបានគេនិយាយថាអ្នកជឿដែលមានស្រាប់ 1.2 លាននាក់បានចាកចេញពីព្រះវិហារដោយសារតែការឆ្លើយតបនៃគ្រូគង្វាលស្នេហាជាតិលោក Jeon Kwang-hoon ។ ការពិតដែលអ្នកមិនជឿឃើញនៅពេលនេះគឺថា ភាពជឿជាក់នៃក្រុមជំនុំនៅតែមានកម្រិត 20%។ កំហឹងគឺអស្ចារ្យសូម្បីតែនៅក្នុងសហគមន៍កូរ៉េជុំវិញពិភពលោក ដែលជាកន្លែងរស់នៅប្រចាំថ្ងៃនៅលើអ៊ីនធឺណិត។ សូម្បីតែសម្រាប់ខ្ញុំដែលរស់នៅក្នុងទីក្រុង Los Angeles រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា វាជាការពិតដែលអ្នកមិនជឿកំពុងដាក់សម្ពាធដោយមិនបាននិយាយទៅកាន់ព្រះវិហារ និងគ្រូគង្វាលទាំងអស់សព្វថ្ងៃនេះ។ ឥឡូវនេះពិភពលោកកំពុងបង្រៀនពួកជំនុំ។ ក្នុងវិបត្តិកូរ៉េណាព្រះវិហារបានបង្កការឈឺចាប់ និងឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងដល់អ្នកជិតខាង ។ នៅពេលដែលអាជ្ញាធរដាក់ឱ្យនៅដាច់ពីគេស្ទើរតែបញ្ចប់វិបត្តិកូរ៉េណា ព្រះវិហារគឺជាពិរុទ្ធជនចម្បងក្នុងការរីករាលដាលឡើងវិញ។ ដូច្នេះ យើងនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនកូរ៉េទាំងអស់ដោយចិត្តក្រៀមក្រំថា « សាសនាចក្រសុំទោស ។ តើវាមិនគួរជាកំហុសរបស់ព្រះវិហារទេ» ហើយសុំការអភ័យទោស? ដូច្នេះ ខ្ញុំជឿ

ថានេះជាផ្លូវតែមួយគត់សម្រាប់ព្រះវិហារកូរ៉េដើម្បីរស់ឡើងវិញ ហើយវាគឺជាផ្លូវដែលព្រះវិហារកូរ៉េ អាចស្តារឡើងវិញបាន។

ផ្លូវសម្រាប់អ្នកអធិប្បាយរស់គឺថានៅក្នុងការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំ មានតែព្រះគ្រីស្ទដ៏មានព្រះជន្ម ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានអធិប្បាយ (កិច្ចការ 4:12 1 កូរិនថូស 1:18 កាឡាទី 2:20)។ សម្រាប់អ្នក អធិប្បាយ អាទិភាពគឺព្រះយេស៊ូវ (ជា) មិនធ្វើ (ការសម្តែង)។ វាមិនមែនជារបាំងដែលក្លែងខ្លួនជា ព្រះយេស៊ូវ និងដំណឹងល្អក្លែងក្លាយនោះទេ ប៉ុន្តែជា«ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃ ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់»។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅពេត្រុសថា គាត់នឹងសង់ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ នៅលើថ្ម ប៉ុន្តែមិនមែនព្រះវិហាររបស់ពេត្រុស និងព្រះវិហារគ្រូគង្វាលទេ (ម៉ាថាយ 16:18- ហើយខ្ញុំ ប្រាប់អ្នកថា អ្នកគឺជាពេត្រុស ហើយនៅលើថ្មនេះ ខ្ញុំនឹងសង់ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ ហើយ ទ្វារនៃ Hades នឹងមិនយកឈ្នះវាទេ) ។ ហើយគាត់មិនបានសូម្បីតែនិយាយថាគាត់នឹងសាងសង់សាសនាចក្រនៃ ព្រះនៅលើសាសនានិងសីលធម៌។ ខ្ញុំសង្កត់ធ្ងន់លើរឿងនេះ ព្រោះវានៅតែដាក់ ecclesiology របស់ពេត្រុសនៅជួរមុខនៅក្នុងសាសនាឡើយកាតូលិក។ នៅលើការសារភាពនេះ ព្រះអម្ចាស់បាន មានព្រះបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងប្រទានដល់ពេត្រុសនូវកូនសោទៅកាន់នគរស្ថានសួគ៌ ហើយកាត់ផ្តាច់ អំណាចនៃស្ថានសួគ៌។ ដូច្នេះ យើងត្រូវតែដឹងថាការផ្សព្វផ្សាយដោយគ្មានព្រះយេស៊ូវគឺទេ។ សូម អាន រ៉ូម 9:២-៥!

(ដ្បិតខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ពីគេថា គេមានសេចក្តីឧស្សាហ៍ដល់ព្រះ ប៉ុន្តែ មិនមែនដោយប្រាជ្ញាទេ ពីព្រោះគេ មិនបានចុះចូល តាមសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះ ដោយគេរកតាំងសេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្លួនគេ ឥតស្គាល់ សេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ឡើយ ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទជាចុងបំផុតនៃក្រឹត្យវិន័យ សំរាប់ជាសេចក្តីសុចរិត ដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ។)

ជាការពិត ខ្ញុំបានរៀបចំអធិប្បាយដោយភាពខ្លះខ្លះ និងខ្លះខ្លះជាមួយនឹងចំណេះដឹងនៃការ អធិប្បាយអំពីទ្រឹស្តី ដែលខ្ញុំបានរៀននៅថ្នាក់សិក្សាសាលា និងសៀវភៅ ហើយអធិប្បាយយ៉ាង ភ្លៀវភ្លា ប៉ុន្តែតើខ្ញុំមិនបានបោះបង់ឆន្ទៈពិតរបស់ព្រះ ហើយបណ្តេញព្រះគ្រីស្ទចេញពីវេទិកា ហើយ ខ្លះខ្លាញ់ពេលវេលាទេសនារបស់ខ្ញុំជាមួយ បញ្ហាផ្សេងទៀត? អ្នកដែលជឿនលឿន និងតម្រង់ ទិសដោយសេរី កំពុងទទួលបានការចាប់អារម្មណ៍ពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយក្រោមលេសនៃ "ការផ្តល់ ជំនួយសង្គ្រោះ និងសេវាសង្គម" ហើយសៀវភៅរបស់ពួកគេបានក្លាយជាអ្នកលក់ដាច់បំផុតរួច ហើយ និងបន្ត "បង្កើតវិវបុរស"។ វានៅឯណា? បាត់បង់ខ្លឹមសារនៃដំណឹងល្អ (ព្រះយេស៊ូវ) ហើយ ក្រឡេកមើលវេទិកាទំនើប ដែលមិនមានខ្លឹមសារកំពុងរីករាលដាល! ម៉្យាងវិញទៀត ក្រុមជំនុំអភិ រក្សាមួយចំនួនក្រោមឈ្មោះគ្រូគង្វាលនៃពាក្យ Calvinism និងទ្រឹស្តីគ្រីស្ទអូស្តូដិកដែលបានកែ

ទម្រង់ធ្វើឱ្យខូចដល់ភាពពិសេសរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាដំណឹងល្អបរិសុទ្ធ ហើយដូចជាពួកជានិស្សិត មានទំនោរធ្វើតាមនិន្នាការច្បាប់។ កម្រិតទ្រឹស្តីគឺល្អបំផុត ប៉ុន្តែមិនមានដំណឹងល្អទេ ហើយផ្ទុយទៅ វិញ អ្នកដែលផ្សាយដំណឹងល្អត្រូវបានថ្កោលទោសដល់កម្រិតទាប។ យើងនឹងចងចាំថា ក្នុងអំឡុង ពេលនៃការចោទប្រកាន់របស់រដ្ឋបាលលោកស្រី Park Geun-hye មានពាក្យស្លោកដែលពិបាក យល់ និងមិនអាចយល់បានសម្រាប់ប្រជាជន។ ទាំងនេះគឺជានយោបាយថ្មីរបស់ Ahn Cheol-soo និងសេដ្ឋកិច្ចច្នៃប្រឌិតរបស់ Park Geun-Hye ។ ប្រសិនបើអ្នកជំរុញព្រះយេស៊ូវទៅជាយក្រុង ហើយបង្វែរទស្សនិកជនទៅជាខ្យល់កូចនៃបញ្ហាសង្គម វេទិកានឹងបាត់បង់អំណាចដោយជៀសមិន រួច។ ដូច្នេះ ទោះបីថ្ងៃនេះលំបាក និងថ្ងៃស្អែកមិនដោះស្រាយក៏ដោយ អ្នកគួរតែរកមើលវិបត្តិ ឬការ លំបាករបស់ក្រសួងនៅក្នុងបរិយាកាសព្រះវិហារ មិនមែននៅក្នុងខ្លួនអ្នកទេ។ ពីយុគសម័យជនបទ និងឧស្សាហកម្ម ឥឡូវនេះជាយុគសម័យនៃបញ្ហាសិប្បនិម្មិតឌីជីថល។ ល្បឿននៃការផ្លាស់ប្តូរគឺ កាន់តែលឿនជាងមុននិងកាន់តែទូលំទូលាយ។ អនាគតជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដែលរៀបចំ។ វិស័យ គ្រួសាររបស់យើងក៏ស្ថិតក្នុងយុគសម័យនៃការផែនដៃ។ គ្រូអធិប្បាយត្រូវតែផ្លាស់ប្តូរ និង អភិវឌ្ឍឥតឈប់ឈរ។ តើអ្នកដឹងទេថាព្រះវិហារធំៗផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានគ្រួសារក្នុងចំណោមពួក គេ? ប្រសិនបើអ្នកនៅក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយដែលប្រឈមមុខនឹងវិបត្តិ ខ្ញុំសូមណែនាំឱ្យអ្នកអានកិច្ច ការរបស់សាវកឱ្យបានហ្មត់ចត់ជាច្រើនដង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកដែលរស់ជាមួយ នយោបាយនិកាយនឹងមិនចាប់អារម្មណ៍ទេ។ យើងបានឃើញថាមានដង្ហើមរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាមួយនឹងសាវ័ក។ នោះហើយជាចម្លើយ។ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ខ្ញុំបានទៅលេងប្រទេសកូរ៉េ។ គ្រូ គង្វាលម្នាក់ដែលជាសាច់ញាតិបានហុច USB មកខ្ញុំ ហើយប្រាប់ខ្ញុំឱ្យស្តាប់ការពិត ដែលអ្នកកំពុង បង្រៀនអំពីការអធិប្បាយ។ ពេលខ្ញុំស្តាប់វាមិនមែនជាវីដេអូទេ។ វាគឺជាការថតសំឡេងនៃការ បង្រៀនសិក្ខាសាលាមួយ។ នៅក្នុងពាក្យមួយ សាស្ត្រាចារ្យនៅដើមដំបូងមានកិច្ចបម្រើដ៏រាបទាប ដែលមានមនុស្សតិចជាង 100 នាក់ ប៉ុន្តែបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងសៀវភៅកិច្ចការ ហើយអធិប្បាយតែ ជាមួយនឹងសៀវភៅកិច្ចការអស់រយៈពេល 10 ឆ្នាំជាប់ៗគ្នា។ ត្រូវបានគេនិយាយថាបានរីកចម្រើន យ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ជឿឬមិនជឿ ខ្ញុំយល់ស្របទាំងស្រុងជាមួយនឹងការរស់ឡើងវិញនេះ។ កិច្ចការ របស់ពួកសាវ័កគឺដោយសារវាជាព្រះដែលកំពុងធ្វើការដូចនេះនៅថ្ងៃនេះ. ខ្ញុំឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជា គ្រូគង្វាល Kyung-jik Han និយាយថា "គ្រូគង្វាលជឿលើព្រះយេស៊ូវ" នៅក្នុងសិក្ខាសាលាគ្រូ គង្វាលចុងក្រោយមិនយូរប៉ុន្មានមុនពេលគាត់ស្លាប់? លើកចុងក្រោយនេះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះ បន្ទូលទៅគ្រូគង្វាលដែលមានចិត្តស្នេហាជាតិឈ្មោះ Jeon Kwang-hoon ថា «ព្រះអើយ បើទ្រង់ យោរយៅពេក អញនឹងសម្លាប់ឯង»។ ព្រះអម្ចាស់បានឮសំឡេងមួយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើអ្នក គិតថាខ្ញុំត្រូវបានគេឆ្កាងដើម្បីឱ្យអ្នកនិយាយដូច្នេះឬ?»។ ហើយវាមានអារម្មណ៍ថាបេះដូងរបស់ខ្ញុំ

កំពុងបែកបាក់។ តើ Jeon Kwang-hoon ពិតជាជឿលើព្រះយេស៊ូវមែនទេ? ឬជាសិប្បករដែលផ្សំ
ព្រះយេស៊ូវក្នុងក្នុងនាមយោបាយ ហើយជំរិតយកប្រាក់ពីខ្លួន? នៅក្នុងការពិតនេះ ក្នុងនាមជាគ្រូ
អធិប្បាយដែលព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅ យើងត្រូវពិនិត្យមើលរបៀបបង្កើតការអធិប្បាយដែល
ផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទពិតនៅក្នុងវេទិកាដ៏បំផ្លាញនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ ប៉ុលដឹងថាចំណេះអំពី
ព្រះគ្រីស្ទគឺជាសេចក្តីថ្លៃថ្នូរដ៏ថ្លៃថ្នូរ ហើយសារភាពថាខ្លួនបានរាប់អ្វីៗទាំងអស់ជាលាមកសម្រាប់ជា
ប្រយោជន៍ដល់ព្រះគ្រីស្ទ (ភីលីព ៣:៨)។ គាត់ឲ្យតម្លៃលើសិរីល្អដែលគាត់មានជាមួយព្រះគ្រីស្ទ
ច្រើនជាងភាពរីករាយ និងរីករាយមួយគ្រា ហើយគាត់មិនច្រឡំតម្លៃនៃពេលវេលាសម្រាប់តម្លៃដាច់
ខាតនោះទេ ប៉ុន្តែគាត់មានជីវិតរីករាយនឹងព្រះគ្រីស្ទ និងអេម៉ាញុអែល ពោលគឺគាត់មានការយល់
ដឹងអំពីតម្លៃដែលបានផ្លាស់ប្តូរ។ (ភីលីព ៣:១២-)។ ដូចគ្នាដែរ ប្រសិនបើយើងអាចកាន់លើព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទជាតម្លៃខ្ពស់បំផុត និងជាគោលដៅខ្ពស់បំផុតក្នុងជីវិតរបស់យើង វិបត្តិនៃសេចក្តី
អធិប្បាយរបស់យើងថ្ងៃនេះនឹងមិនកើតឡើងម្តងទៀតទេ។ ប៉ុលបាននិយាយបន្តថា៖ «ខ្ញុំបានតាំង
ចិត្តមិនដឹងអ្វីក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាឡើយ លើកលែងតែព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងទ្រង់ដែលត្រូវគេ
ឆ្កាង» (កូរិនថូស ទី១ ២:២-, កាឡាទី ៦:១៤-) ហើយគាត់បាននិយាយថា « សារនៃឈើឆ្កាងគឺ វិនា
ស។ ចំពោះពួកគេ វាគឺជាភាពល្ងង់ខ្លៅ ប៉ុន្តែចំពោះយើងដែលកំពុងត្រូវបានសង្គ្រោះ វាគឺជា
អំណាចនៃព្រះ។ ដ្បិតដំណឹងល្អនេះជាប្រទានភាពនៃព្រះសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះដល់អស់អ្នក
ដែលជឿ ដល់សាសន៍យូដាមុនគេ និងដល់សាសន៍ក្រិកផងដែរ» (១កូរិនថូស ១:១៨-កិច្ចការ ២:
៣៦; ៤:១០-)។ នេះគឺជាដំណឹងល្អបរិសុទ្ធ និងដើមកំណើតនៃសហគមន៍សាក្សីព្រះគ្រីស្ទ។ យើង
ដឹងថាកន្លែងណាដែលប៉ុលបានទៅ គាត់បានឮពាក្យរបស់ប៉ុល ហើយកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យបានកើត
ឡើងនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ការស្សៀនរបស់សាសន៍យូដា សាលាប្រជុំរបស់សាសន៍យូដា ហើយអេភេ
សូរត្រូវបានរំលំ ហើយវប្បធម៌បានផ្លាស់ប្តូរ (កិច្ចការ 18:40-19:8-2) ។ មនុស្សម្នាក់ដែលបានបញ្ចប់
ការសិក្សាពីសាកលវិទ្យាល័យដ៏មានកិត្យានុភាពមួយបានទទួលការងារជាអ្នករាយការណ៍សម្រាប់
សារព័ត៌មានដ៏ធំមួយ។ ប្រពន្ធរបស់គាត់មានជំនឿល្អ ប៉ុន្តែបុរសម្នាក់នេះបានទៅព្រះវិហារដោយ
ចៃដន្យ នៅពេលដែលប្រពន្ធរបស់គាត់សុំគាត់ទៅព្រះវិហារ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយគាត់បានកើតជំងឺមហារី
ក។ នាងសង្កេតឃើញថា គ្រូពេទ្យប្រាប់គ្រូសារនាងថា ពិបាករស់នៅណាស់ ហើយនាងបានសុំឱ្យ
គ្រូពេទ្យប្រាប់នាងគ្រប់យ៉ាង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែលនាងជាសមាជិកនៃក្រុម
ជំនុំ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អម្នាក់បានមកលេងបន្ទប់របស់នាង ហើយនាងបានសុំអធិស្ឋាន ដូច្នេះនាង
បានកាន់ដៃរបស់នាង ហើយអធិស្ឋាន ហើយនៅពេលដែលនាងចេញមក នាងបានកត់ចំណាំដល់
នាង។ នោះគឺអេសាយ ៤១:១០។ «កុំខ្លាចឡើយ ដ្បិតខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា។ កុំភ្ញាក់ផ្អើល
ឡើយ ខ្ញុំជាព្រះរបស់អ្នក។ ខ្ញុំនឹងជួយអ្នកយ៉ាងពិតប្រាកដ...» បុរសម្នាក់នេះបានជាសះស្បើយ

ហើយបានថ្លែងទីបន្ទាល់ ហើយបានសារភាពថា ពាក្យទាំងនោះមានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់។ ចិត្តខ្ញុំក្តៅចម្អែក ហើយទឹកភ្នែកក៏ហូរ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅទីនោះ ។ រឿងធំបំផុតនោះគឺគ្រូពេទ្យដែលទទួលបន្ទុកមិនដែលឃើញគាត់ជាសះស្បើយលឿនបែបនេះទេ។ ហើយគាត់បានធ្វើតេស្តម្តងទៀត ហើយគាត់បាននិយាយថា ជំងឺមហារីកបានជាសះស្បើយទាំងស្រុង។ តាមរបៀបនេះ ពាក្យមួយរបស់ព្រះមានឥទ្ធិពល និងសំខាន់។

មនុស្សម្នាក់ដែលបានបញ្ចប់ការសិក្សាពីសាកលវិទ្យាល័យដ៏មានកិត្យានុភាពមួយបានទទួលការងារជាអ្នករាយការណ៍សម្រាប់សារព័ត៌មានដ៏ធំមួយ។ ប្រពន្ធរបស់គាត់មានជំនឿល្អ ប៉ុន្តែបុរសម្នាក់នេះបានទៅព្រះវិហារដោយចៃដន្យ នៅពេលដែលប្រពន្ធរបស់គាត់សុំគាត់ទៅព្រះវិហារ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយគាត់បានកើតជំងឺមហារីក។ នាងសង្កេតឃើញថា គ្រូពេទ្យប្រាប់គ្រូសារនាងថា ពិបាករស់នៅណាស់ ហើយនាងបានសុំឱ្យគ្រូពេទ្យប្រាប់នាងគ្រប់យ៉ាង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែលនាងជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អម្នាក់បានមកលេងបន្ទប់របស់នាង ហើយនាងបានសុំអធិស្ឋាន ដូច្នេះនាងបានកាន់ដៃរបស់នាង ហើយអធិស្ឋាន ហើយនៅពេលដែលនាងចេញមក នាងបានកត់ចំណាំដល់នាង។ នោះគឺអេសាយ ៤១:១០។ «កុំខ្លាចឡើយ ដ្បិតខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា។ កុំភ្ញាក់ផ្អើលឡើយ ខ្ញុំជាព្រះរបស់អ្នក។ ខ្ញុំនឹងជួយអ្នកយ៉ាងពិតប្រាកដ...» បុរសម្នាក់នេះបានជាសះស្បើយ ហើយបានថ្លែងទីបន្ទាល់ ហើយបានសារភាពថា ពាក្យទាំងនោះមានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់។ បេះដូងខ្ញុំស្រក់ទឹកភ្នែកយ៉ាងកក់ក្តៅ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅទីនោះ។ រឿងធំបំផុតនោះគឺគ្រូពេទ្យដែលទទួលបន្ទុកមិនដែលឃើញគាត់ជាសះស្បើយលឿនបែបនេះទេ។ ហើយគាត់បានធ្វើតេស្តម្តងទៀត ហើយគាត់បាននិយាយថា ជំងឺមហារីកបានជាសះស្បើយទាំងស្រុង។ តាមរបៀបនេះ ពាក្យមួយរបស់ព្រះមានឥទ្ធិពល និងសំខាន់។

សេចក្តីបញ្ចប់

វិធីសាស្ត្រនៃការផ្សាយដំណឹងល្អតាមព្រះគម្ពីរនៅក្នុងកិច្ចការបានផ្តល់ឱ្យយើងនូវការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង។ យើងបានឃើញថា ចលនាដើមនៃដំណឹងល្អជាការអប់រំដែលយើងបានទទួលនៅថ្នាក់សិក្សាសាលាត្រូវបានសម្រេចដោយ Gillian ដែលខ្សោយ និងជាអ្នកប្រាជ្ញដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុល និងសិស្សរបស់គាត់ ហើយក៏មិនមែនជាសកម្មភាពផ្ទាល់របស់ពួកគេដែរ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យពួកគេបានជួប ព្រលឹងដែលបានរៀបចំ។ (កិច្ចការ ១៣:៤៨)។ ដូចដែលយើងឃើញ កិច្ចការគឺជាសៀវភៅនៃការសារភាពដែលបានកើតឡើងក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន។ នៅក្នុងជំពូកទីមួយ ព្រះអម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញបានបង្គាប់ឱ្យធ្វើជាសាក្សីរបស់ខ្ញុំដល់ពួកសិស្ស (កិច្ចការ 1:8) ហើយបានសន្យានឹងការយាងមកជាលើកទីពីរ ហើយបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌។ ពួកសិស្ស

បានយកសេចក្តីសញ្ញានេះ និងថ្ងៃបុណ្យទី៥០នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ជំពូក២) ហើយអព្វហេតុ ដំបូងបានកើតឡើង។ (ជំពូក) ទីបំផុត មេដឹកនាំសាសនាយូដា (សត្រូវនៃឈើឆ្កាង) ត្រូវបាន ប្រកែកជាមួយពួកសាវ័ក ហើយការបៀតបៀនបានកើតឡើង។ ពួកសាវ័កបានបោះចោលការភ័យ ខ្លាចរបស់ពួកគេដែលនៅចំពោះមុខឈើឆ្កាងរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយបានប្រកាសថា ការរស់ឡើង វិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានសម្រេចដោយព្រះដោយក្លាហាន។ (នៅកិច្ចការ 2:23-32-33)

ប៉ុន្តែ ព្រះវិហារនៃក្រុងយេរូសាឡឹមមិនបានខ្ចាត់ខ្ចាយឡើយ ហើយត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងភាពខ្ជិលច្រអូស ទោះបីជាមានបញ្ជាពីព្រះអម្ចាស់ក៏ដោយ។ បន្ទាប់មកនៅក្នុងក្រុមជំនុំ អាណាណាស និងសាតីវ៉ា បានស្លាប់យ៉ាងឆាប់រហ័ស ដោយសារពួកគេបានបញ្ជោតព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើ ឲ្យក្រុមជំនុំខ្ចាត់ខ្ចាយដោយការបៀតបៀនរបស់ប៉ុល ។ “បទបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់” ត្រូវបានអនុវត្ត ន៍ដោយព្រឹត្តិការណ៍នេះ។ តាមរយៈការធ្វើទុក្ខរកម្មរបស់ស្តេចនា ដែលជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ សូលបានកើត ហើយភីលីពបានចុះទៅស្រុកសាម៉ារី ហើយវាបានធ្វើឱ្យគាត់ប្រកាសដំណឹងល្អ។ បន្ទាប់ពីនោះ ដោយការប្រែចិត្តរបស់សូល (ប៉ុល) ពួកសិស្សបានកើតមានឡើង។ នេះដូចជាពាក្យ នៃកិច្ចការ 13:48 បង្ហាញកន្លែងកើតហេតុដើម្បីជួបប្រលឹងដែលបានរៀបចំ។ ដូចដែលយើងឃើញ វាងាយស្រួល ដោយសារពួកគេជួបនឹងប្រលឹងដែលបានរៀបចំដោយព្រះ។ ខ្ញុំហៅម្នាក់នេះ សម្រាប់ការស្វែងរកកំណប់ពីមុន។ យើងមិនដឹងពីអនាគតរបស់យើងទេ ហើយគួរផ្សព្វផ្សាយពីចិត្ត ខ្លួនឯងឲ្យអស់ពីចិត្ត។ ដូច្នេះ សាវ័កបានបើកសម្តែងនៅក្នុងកិច្ចការ ទោះបីជាពួកគេមិនត្រូវបាន បង្ហាញដោយផ្ទាល់ក៏ដោយ ពួកគេបានយកតុល្យភាពនៃ triplex នៅក្នុង "តែដំណឹងល្អ" "តែការ ផ្សាយដំណឹងល្អ" និង "ការអធិស្ឋានតែប៉ុណ្ណោះ" ហើយយើងឃើញថាពួកគេរត់ឆ្ពោះទៅរកទិសដៅ ដែលបានតាំងទីលំនៅរហូតដល់ចក្រភពរ៉ូម និង ពង្រីកបន្តិចម្តង ៗ ។ សាវ័កមិនអាក់អន់ចិត្ត ហើយលះបង់មុននឹងការបៀតបៀនខ្លះ និងការស្លាប់ដោយសារការនិមិត្តដែលព្រះអម្ចាស់បាន ប្រទានមក។ នេះគឺជាដំណើរការនៃការផ្សាយដំណឹងល្អដែលពេត្រុស និងប៉ុលបានបង្ហាញដល់ យើង និងកាលវិភាគនៃការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ព្រះ។ ជាទូទៅនៅក្នុងការណែនាំនៃការអធិប្បាយ ដូចដែលយើងឃើញ វាបង្រៀនឱ្យក្លាយជាពួកបរិសុទ្ធដែលមានភាពចាស់ទុំ និងជីវិតសាសនា ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ការលះបង់ និងឧបករណ៍។ ហើយបើតាមការលះបង់ផ្តល់រង្វាន់ដល់គេ ហើយលើកឡើងតាមលក្ខណៈសម្បត្តិ។ ដូច្នេះ តើសមាជិកក្រុមជំនុំស្វែងរកអ្វី? វាគឺជាការស្រេក ទឹកខាងវិញ្ញាណ។ សាកសពខ្លះត្រូវបានដាក់ពិន័យមុនពេលធ្វើអត្តឃាត។ ឬស្វែងរកផ្សេងទៀត បន្ទាប់ពីគាត់ត្រូវបានបំផ្លាញ។ បញ្ហាទាំងនេះមានគោលបំណងទទួលបានចម្លើយនៃបញ្ហាខាង វិញ្ញាណ។ គ្រូអធិប្បាយតែងតែមានចម្លើយ។ ទុក្ខព្រួយឥឡូវនេះ យើងមិនអាចស្តាប់ព្រះយេស៊ូវគ្រី

ស្ន ដែលជាស្នូលនៃការអធិប្បាយទាំងអស់បានទេ? ទោះបីជាគ្រូអធិប្បាយបានសង្កត់ធ្ងន់លើអ្វីមួយក៏ដោយ វាមិនមែនជាព្រះយេស៊ូវទេ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវត្រូវបានសន្មតថាត្រឹមតែសាររបស់បក្សី (ដោយក្រុង) ប៉ុណ្ណោះ។ អ្នកណាដែលអធិប្បាយពីបទគម្ពីរ ប៉ុន្តែការអធិប្បាយភាគច្រើននិយាយថា ជោគជ័យជាងដំណឹងល្អ នោះជាពរដ៏យូរជាសម្ភារៈជាងព្រះយេស៊ូវ។ ពួកគេប្រកាសសារដូចខាងក្រោម :

ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ មិនមែនដោយខ្ញុំខ្វះខាតទេ ដ្បិតខ្ញុំបានរៀនឲ្យមានសេចក្តីសន្តោសក្នុងសណ្ឋានគ្រប់យ៉ាង ខ្ញុំធ្លាប់ទ្រាំឲ្យមានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ ហើយក៏ធ្លាប់មានសេចក្តីរីករាយដែរ ខ្ញុំធ្លាប់ទាំងឆ្អែត ទាំងឃ្លាន ទាំងមានទាំងខ្វះ ក្នុងសារព័ត៌មានអស់ហើយ ខ្ញុំអាចនឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់បានដោយសារព្រះគ្រីស្ទដែលទ្រង់ចម្រើនកំឡាំងដល់ខ្ញុំ (ភីលីព ៤:១១-១៣)។

(ចូរឲ្យទៅគេ នោះនឹងបានឲ្យមកអ្នកដែរ គេនឹងវាល់ឲ្យអ្នកយ៉ាងល្អ ទាំងញាតិ ទាំងរលាក់ ហើយដាក់ឲ្យហៀរ នឹងយកមកដាក់បំពេញចិត្តអ្នកផង ដ្បិតគេនឹងវាល់ឲ្យអ្នក តាមរង្វាល់ណាដែលអ្នកវាល់ឲ្យគេ។ » លូកា ៦:៣៨) ។

ប៉ុន្តែអ្នកនិពន្ធសំបុត្ររបស់ហេព្រើរបាននិយាយដូចតទៅ។ (ហេព្រើរ ៥:១២-១៤)។

(កាលព្រះយេស៊ូវគង់នៅក្នុងទីក្រុង១ នោះមានមនុស្សម្នាក់កើតឃ្លង់ពេញទាំងខ្លួន គាត់ឃើញទ្រង់ក៏ទំលាក់ខ្លួនផ្តាប់មុខទូលអង្វរថា ព្រះអម្ចាស់អើយ បើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ នោះទ្រង់អាចនឹងប្រោសឲ្យទូលបង្គំជាស្អាតបាន ទ្រង់ក៏លូកព្រះហស្តទៅពាល់គាត់ ដោយបន្ទូលថា ខ្ញុំចង់ដែរ ឲ្យជាស្អាតចុះ ស្រាប់តែឃ្លង់ចេញពីគាត់ជា១រំពេចទៅ រួចទ្រង់ហាមមិនឲ្យគាត់ប្រាប់ដល់អ្នកណាឡើយ តែត្រូវទៅបង្ហាញខ្លួនឲ្យសង្ឃពិនិត្យមើល ហើយថ្វាយដង្ហាយដោយព្រោះបានជាស្អាតវិញ ដូចជាលោកម៉ូសេបានបង្ហាបមក ទុកជាទីបន្ទាល់ដល់ពួកលោក)

នៅពេលយើងរៀបចំសេចក្តីអធិប្បាយរបស់សាវ័កនៅនោះ វាមាន «តែដំណឹងល្អ» «មានតែការផ្សាយដំណឹងល្អ» «មានតែការអធិស្ឋាន»។ ចុះហេតុអ្វីបានជាយើងធ្វើបាយចម្រុះជាបន្តបន្ទាប់។ វាជាការព្រមានមួយថា ទោះបីជាយើងប្រើកំណាព្យរបស់កវី ការប្រៀបធៀប នយោបាយ ព័ត៌មានថ្មីៗ ជាដើម នៅក្នុងធម្មទេសនា ឬដំណើរស្វែងរករបស់អំប្រាហាំ អ៊ីសាក យ៉ូសែប ដាវីឌ សាឡូម៉ូន ពេត្រុស និងប៉ុលក្នុងធម្មទេសនាក៏ដោយ យើង មិនគួរធ្វើជាចំណុចកណ្តាលរបស់បុរសជំនួសឲ្យមជ្ឈមណ្ឌលនៃព្រះគ្រីស្ទឡើយ។ ប្រវត្តិសាស្ត្រ គំនិតនៃយុគសម័យនោះ អំប្រាហាំ អ៊ីសាក យ៉ូសែប និងដាវីឌ មិនមែនជាមនុស្សសំខាន់ទេ ប៉ុន្តែជាការសម្តែងដ៏សាមញ្ញ។ ក្នុងនាមជារោងកុន នេះ

មិនមែនជាច្បាប់ដែលយើងបានគិតមកទល់ពេលនេះទេ។ ដូចជាសាវ័កនៃកិច្ចការដែរ វេទិការបស់យើងត្រូវត្រូវបានស្តារឡើងវិញចំពោះព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីត្រូវបានបណ្តេញចេញ ។

យើងទាក់ទងការអធិប្បាយដែលដំណើរការដោយ SNS Christianity ផ្សាយតាមយូធូប ហ្វេសប៊ុក ពួកគេគ្មានព្រះយេស៊ូវទេ ប៉ុន្តែជាផ្នែកតូចមួយនៃបញ្ហា ហើយអធិប្បាយយ៉ាងក្លាហាន។ «ដោយយើងមានភាពល្ងង់ខ្លៅ យើងអាចធ្វើដោយក្លាហាន។ « ទីបំផុត ហេតុអ្វីបានជាក្រុមជំនុំរបស់យើងមិនរស់ឡើងវិញ? ហេតុអ្វីកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់យើងនាំមកនូវបញ្ហាដែលយើងគួរដោះស្រាយយ៉ាងឆាប់រហ័ស? ដោយការអាន ហេព្រើរ 11:24-26 សូមស្វែងរកចម្លើយ។

(ដោយសារសេចក្តីជំនឿ លុះលោកធំហើយ នោះលោកមិនព្រមឲ្យគេហៅខ្លួន ជាកូនរបស់បុត្រីជាញាតិទេ លោកស្វិតទុក្ខលំបាកជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ព្រះ ជាជាងមានសេចក្តីអំណរខាងអំពើបាបដែលនៅតែឆ្កែតនោះវិញ ដោយបានរាប់សេចក្តីជំនឿដែលគេតិះដៀលដល់ព្រះគ្រីស្ទ ទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិប្រសើរជាងអស់ទាំងរបស់ផ្លែវិសេសនៅស្រុកអេស៊ីញ ដ្បិតលោកសំឡឹងចំទៅឯរង្វាន់វិញ)

[មេរៀនសាស្ត្រាចារ្យ២]
រឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដោយលោកស្រីបណ្ឌិត ប្រេសអូ
លោកស្រីបណ្ឌិត ប្រេសអូ មានការអប់រំគ្រីស្ទាន Ph. D. នឹងផ្នែកតន្ត្រីក្នុងព្រះវិហារ MA
នេះជាមេរៀនដែលត្រូវបានធ្វើឡើងដោយលោកស្រីនៅក្នុងសិក្ខាសិលាអ្នកដឹកនាំស្ត្រីក្នុងសាលា អាយធីស៊ីអេស នៅឆ្នាំ២០១៨

[ផ្នែកទី៣]

ការបង្គាប់របស់ព្រះយេស៊ូវ (ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០)

ខ្ញុំចង់ចែកចាយជាមួយអ្នកអំពីសាររបស់ព្រះយេស៊ូវដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ទាក់ទងនឹងបេសកកម្មរបស់ទ្រង់ ដែលអាចសំដៅទៅលើការផ្សាយដំណឹងល្អផងដែរ ។ ការហៅរបស់យើងឱ្យធ្វើបេសកកម្មរបស់ទ្រង់មិនត្រឹមតែអនុវត្តចំពោះពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏មានចំពោះគ្រីស្ទបរិស័ទទាំងអស់ រួមទាំង WLS ផងដែរ។

ព្រះយេស៊ូវបានហៅពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ទៅភ្ជាប់នឹងទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ព្រះយេស៊ូវបានយាងឡើង នឹងត្រឡប់ទៅនគរព្រះវិញ។ បទបញ្ជាចុងក្រោយដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ មុនពេលដែលទ្រង់បានបញ្ចប់ព័ន្ធកិច្ចទាំងអស់នៅលើផែនដី ហើយបានឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌គឺ «ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍»។

បើក្រលេកមើលខាងក្រោយ ព្រះយេស៊ូវបានរំលឹកពួកសិស្សរបស់ទ្រង់អំពីការផ្សាយដំណឹងល្អ នៅពេលពួកគេត្រូវបានហៅដោយទ្រង់ជាលើកដំបូង។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវហៅពួកសិស្សទ្រង់ជាលើកដំបូង ពួកគេជាអ្នកនេសាទ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មកតាមខ្ញុំ" ព្រះយេស៊ូវមិនបានសន្យានឹងពួកគេដោយភាពចម្រើន ឬសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកឱ្យជាអ្នកនេសាទមនុស្ស"។ អ្នកនេសាទត្រី ពេលក្រោយមកបានក្លាយជាអ្នកនេសាទមនុស្ស ហើយពួកគេបានក្លាយជាសិស្សពិតរបស់ទ្រង់។ ពួកសិស្សត្រូវបានទ្រង់ហៅមក បញ្ជូនទៅពិភពលោកដើម្បីនេសាទព្រលឹងដែលបាត់បង់។

ភាពដូចគ្នា គឺជាការពិតនៃ WLS ដែលត្រូវបានហៅឱ្យធ្វើជាសិស្សរបស់ទ្រង់ផងដែរនៅក្នុងទឹកដីនេះ។ យើងគួរធ្វើតាមស្នាមជើងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ យើងជឿថាហេតុផលរបស់យើងដើម្បីដើរតាមព្រះយេស៊ូវ មិនមែនមកពីខាងក្នុងរបស់យើងទេ ប៉ុន្តែមកពីព្រះដែលបានហៅយើងដោយមានគោលបំណងដ៏អស្ចារ្យតាំងពីដើមដំបូងមក។ នៅពេលដែលយើងត្រូវបានត្រាស់ហៅ តើយើងគួរក្លាយជានរណា? ព្រះយេស៊ូវមានផែនការមួយដើម្បីហៅអ្នកនេសាទត្រីមកធ្វើជាសិស្សរបស់ទ្រង់ ។

វាមិនមែនជាបញ្ហានោះទេដែលថាតើយើងមានស្ថានភាពបែបណា ឬកាលៈទេសៈបែបណាដែលយើងប្រឈមមុខ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ត្រាស់ហៅ ទ្រង់ចង់ឱ្យយើងក្លាយជាអ្នកនេសាទមនុស្ស។

ដូច្នេះ WLS ដែលត្រូវបានហៅដោយព្រះយេស៊ូវ សំណួរដំបូងដែលយើងគួរមានគឺ «តើយើងអាចក្លាយជាអ្នកនេសាទមនុស្សដោយរបៀបណា? ម្យ៉ាងទៀត តើយើងអាចផ្សាយដំណឹងល្អយ៉ាងដូចម្តេច?

1. តើនរណាជាអ្នកដែលអាចសម្រេចបេសកកម្ម (ផ្សាយដំណឹងល្អ)បាន?

អ្នកណាក៏អាចសម្រេចបាននូវការបង្គាប់ដែលសម្រេចគោលបំណងរបស់ព្រះចំពោះសិស្សរបស់ទ្រង់។

ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសថា «អំណាចទាំងប៉ុន្មាននៅស្ថានសួគ៌ និងនៅផែនដីបានប្រទានមកខ្ញុំហើយ» អំណាចដែលព្រះយេស៊ូវបានទទួលគឺគ្រប់ទាំងអំណាចនៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី នេះមានន័យថា ស្ថានសួគ៌ និងផែនដីគ្មានសិទ្ធិអំណាចខ្ពស់ជាងព្រះយេស៊ូវឡើយ។ «ចូរទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍» ជាបញ្ជាដាច់ខាតដែលព្រះយេស៊ូវចង់ឲ្យសិស្សទ្រង់បំពេញ។

នៅក្នុង ម៉ាថាយ ៨ មានរឿងរបស់មេទ័ពម្នាក់ដែលមានអ្នកបម្រើប្រហែលមួយរយនាក់។ គាត់បានអង្វរព្រះយេស៊ូវដោយស្មោះអស់ពីចិត្តដើម្បីព្យាបាលជំងឺអ្នកបម្រើរបស់លោកពីជំងឺស្លាប់ដៃស្លាប់ជើង។

បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបទៅវិញថា៖ «ខ្ញុំនឹងទៅជួបអ្នកបម្រើរបស់លោក។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាយទាហានឆ្លើយតបថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំមិនគួរនឹងទទួលទ្រង់នៅក្នុងផ្ទះទូលបង្គំទេ សូមទ្រង់គ្រាន់តែមានព្រះបន្ទូលមួយព្រះឱស្ឋមកប៉ុណ្ណោះ នោះបាវទូលបង្គំនឹងបានជាហើយ ដ្បិតទូលបង្គំជាមនុស្សនៅក្រោមបង្គាប់គេដែរ ហើយមានទាហាននៅក្រោមឱវាទទូលបង្គំ បើទូលបង្គំប្រាប់ទៅម្នាក់ថា ទៅ នោះវាក៏ទៅ ប្រាប់ទៅម្នាក់ទៀតថា មក វាក៏មក ហើយប្រាប់ទៅបាវថា ធ្វើការនេះ នោះវាក៏ធ្វើតាម។ នេះគឺជាការចម្លងពិតនៃអ្វីដែលមើលទៅដូចជាអំណាច។

មានអំណាចជាច្រើននៅលើពិភពលោក។ បទបញ្ជាកាន់តែតឹងរ៉ឹង ដោយផ្អែកលើកម្រិតនៃអំណាចដែលមាននៅក្នុងដីនេះ។ ក្នុងជួរទាហានត្រូវតែគោរពសិទ្ធិអំណាចខាងលើដាច់ខាត។

ប្រសិនបើអំណាចជាន់ខ្ពស់បញ្ជាឱ្យទៅសមរភូមិដ៏គ្រោះថ្នាក់បំផុត ដែលជីវិតរបស់គាត់អាចប្រឈមនឹងគ្រោះថ្នាក់ គាត់គួរតែនៅតែគោរពតាម ហើយចេញទៅ។ គាត់ត្រូវលះបង់ជីវិតរបស់គាត់ទៅនឹងការបញ្ជារបស់អំណាចនោះ ហើយគោរពតាមវា។

នៅពេលពួកសិស្សបានទទួលបញ្ជាពីព្រះយេស៊ូវ គឺមកពីអំណាចកំពូលនៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី។ ពួកសិស្សត្រូវធ្វើតាមបញ្ជារបស់ព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីធ្វើតាមទ្រង់អស់មួយជីវិត។

ចាប់តាំងពីពេលនោះមក មានបេសកជនដែលស្តាប់បង្គាប់ជាច្រើន (អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ) បានចេញទៅពីការគោរពប្រតិបត្តិ ហើយខ្លះទៀតត្រូវបានរស់នៅកន្លែងមនុស្សឃោឃោ ហើយត្រូវបានសម្លាប់។ ពួកគេខ្លះទៅក្នុងភូមិដែលមានរោគឃ្លង់ ហើយជំងឺក៏ឆ្លងមកពួកគេ។ ពួកគេខ្លះបានទៅតំបន់ដែលពួកគេត្រូវបានគេបៀតបៀនដោយសារពួកគេជាគ្រីស្ទាន។

ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកពីរឿងរបស់បេសកជនម្នាក់ដែលបានមកប្រទេសកូរ៉េជាលើកដំបូង។

រ៉ូប៊ីត ថូម៉ាស អ្នកបេសកជនប្រូតេស្តង់ (អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ)។

ដើមឡើយ គាត់ត្រូវបានបញ្ជូនទៅប្រទេសចិននៅឆ្នាំ 1863។ ប៉ុន្តែប្រពន្ធរបស់គាត់បានស្លាប់នៅក្នុងទឹកដីនោះ។ គាត់បានរងទុក្ខយ៉ាងក្រៀមក្រំជាខ្លាំង ហើយបានបញ្ចប់ការចាកចេញពីប្រទេសចិន ហើយធ្វើដំណើរទៅកាន់ប្រទេសកូរ៉េ បន្ទាប់ពីគាត់បានដឹងអំពីទឹកដី Chosun ប្រទេសកូរ៉េ។ បេសកកម្មរបស់គាត់បានផ្លាស់ប្តូរទៅទឹកដីកូរ៉េ។

បន្ទាប់មកនៅឆ្នាំ 1866 កប៉ាល់ឈ្មួញប្រដាប់អាវុធរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកគឺឧត្តមសេនីយ៍ Sherman បានយកកប៉ាល់ពាណិជ្ជករទៅកាន់ទន្លេ Taedong ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលនោះ Chosun បានប្រឆាំងនឹងកងកម្លាំងណាមួយនៃមហាអំណាចបរទេស ហើយមិនបានស្វាគមន៍ពួកគេទេ។

ប្រជាជនរបស់ឧត្តមសេនីយ៍ Sherman ក៏ត្រូវបានប្រដាប់ដោយអាវុធដើម្បីបាញ់ នៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានវាយប្រហារ។ ដូច្នេះទំនាក់ទំនងរវាងពួកគេបានក្លាយជាសត្រូវយ៉ាងខ្លាំង។

បន្ទាប់មកកប៉ាល់ត្រូវបានជាប់គាំងនៅតាមមាត់ខ្សាច់។ ឃើញបែបនេះ ទាហានកូរ៉េបានវាយប្រហារលើកប៉ាល់ ហើយសម្លាប់អ្នករាល់គ្នានៅលើកប៉ាល់។ នៅពេលនេះ បេសកជន ថូម៉ាស ក៏បានព្យាយាមរត់គេចចេញពីកប៉ាល់ ប៉ុន្តែនៅទីបំផុតត្រូវបានគេសម្លាប់ ដោយមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ Park Chun-kwon។ ដូច្នេះ ថូម៉ាស ដែលជាបេសកជនប្រូតេស្តង់ដំបូងគេ (អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ) នៅក្នុងប្រទេសកូរ៉េ ដែលសូម្បីតែមិនបានទទួលឱកាសដើម្បីធ្វើជាសាក្សីនៃការផ្សាយដំណឹងល្អនោះ បានបញ្ចប់ជីវិតរបស់គាត់នៅទីនោះ។

ដែលជាភ័ព្វល្អ ការស្តាប់របស់ថូម៉ាសមិនមែនជាទីបញ្ចប់នៃការផ្សាយដំណឹងល្អនោះទេ។ ថូម៉ាសបានប្រគល់តម្កើរដល់យាតករ គឺជាក ឈុនក្វាន់ មុនពេលគាត់ស្លាប់។ ជាក ឈុនក្វាន់ បានអានព្រះគម្ពីរ

ហើយគាត់បានរកឃើញថាវាជាសារដែលគាត់មិនធ្លាប់បានឮពីមុនមក។ នៅទីបំផុតគាត់បានក្លាយជាអ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវ ហើយក៏ជាអ្នកចាស់ទុំនៃក្រុមជំនុំនៅទីក្រុងល្បុងយ៉ាងផងដែរ។ ហើយមនុស្សដែលមានឈ្មោះថា ដាក យុងស៊ីក ដែលបានប្រើព្រះគម្ពីរជាផ្ទាំងរូបភាពនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ នៅចុងក្រោយក៏បានជឿព្រះយេស៊ូវ ហើយបានបើកផ្ទះរបស់គាត់ដើម្បីប្រើជាការជួបជុំក្រុមជំនុំ។ ផ្ទះរបស់គាត់បានក្លាយជាព្រះវិហារទី 1 នៅ ល្បុងយ៉ាង ។

សម្រាប់អ្នកដែលបង្រៀនដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះយេស៊ូវបានបង្គាប់ឲ្យចេញទៅក្នុងពិភពលោកគឺជាបញ្ហាដែលមានឥទ្ធិពលខ្លាំងជាងការបញ្ជាណាមួយផ្សេងទៀត។

បេសកជនដ៏ពិត (អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ) គឺជាអ្នកដែលទទួលយកបេសកកម្ម (ការផ្សាយដំណឹងល្អ) របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាចាំបាច់ដាច់ខាត។

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើងបានប្រទានឱ្យយើងនូវសិទ្ធិអំណាចដើម្បីទទួលការហៅឱ្យផ្សព្វផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ក្នុងម៉ាកុស ១៦:១៥,១៧ “ទ្រង់ផ្តាំគេថា ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅពេញសព្វក្នុងលោកីយ៍ទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល្អទូទៅដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់ចុះ ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងជាប់តាមអស់អ្នកដែលជឿ គឺថា គេនឹងដេញអារក្សដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ហើយនិងចេះនិយាយភាសាថ្មី;”។

អស់អ្នកណាដែលគោរពតាមបទបញ្ជានៃបេសកកម្មដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ (ការផ្សាយដំណឹងល្អ) អំណាចនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងស្ថិតនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ យើងជឿថាការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាបទបញ្ជារបស់អំណាចដ៏ខ្ពស់ដែលបានទទួលសិទ្ធិអំណាចទាំងអស់នៃស្ថានសួគ៌ និងដែនដី ហើយថាយើងគួរតែរក្សាបទបញ្ញត្តិក្នុងនាមជាអ្នកជឿ។

2. ព្រះយេស៊ូវបង្គាប់ឲ្យសិស្សទ្រង់ចេញទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍នៃពិភពលោកដោយអំណាចដែលទទួលបានពីខាងលើ ហើយបន្តបង្កើតសិស្ស។

ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានត្រាស់ហៅ និងបង្ហាត់មនុស្សឲ្យក្លាយជាសិស្សរបស់ទ្រង់ អស់អ្នកណាដែលបានក្លាយជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវក៏គួរ

ដូច្នេះ ការធ្វើជាអ្នកនេសាទមនុស្សមានន័យថាផ្សាយដំណឹងល្អ និងបង្កើតសិស្ស។

ភាពជាសិស្សមានពីរប្រភេទផ្សេងគ្នា។

1) ទីមួយ វាជាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក

នៅពេលពេត្រុសផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅសម័យក្រុមជំនុំដំបូង មនុស្សជាច្រើនបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកមានន័យថា មនុស្សម្នាក់នឹងជឿព្រះយេស៊ូវជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ ពេលសិស្សម្នាក់ទទួលបទពិសោធន៍ពីដំណឹងល្អតាមរយៈព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះពួកគេនឹងទទួលបានការអភ័យទោស និងសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ វាត្រូវបានសរសេរថាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគួរតែត្រូវបានធ្វើដោយព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកអាចយកជាការបានមានតែព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើងប៉ុណ្ណោះ។

2) ទីពីរ ដើម្បីធ្វើជាសិស្ស អស់អ្នកណាដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក គួរតែរៀនគ្រប់ការបង្រៀន ហើយគោរពតាមព្រះបន្ទូលដែលបានមានបន្ទូលតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សិស្សពិតមិនគ្រាន់តែពឹងផ្អែកលើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងជឿលើព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីរក្សាបទបញ្ញត្តិទាំងអស់ដែលបានមានបន្ទូលដោយព្រះអម្ចាស់នៃយើង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អ្នកនឹងក្លាយជាសិស្សដ៏ពិតម្នាក់ ពេលអ្នកកាន់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ ទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់ ហើយក្លាយជាគំរូនៃអ្នកដើរតាមពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ គំរូជីវិតនេះអាចពន្យល់បានថាជាជីវិតរបស់សិស្សពិត ដែលអាចផ្សាយដំណឹងល្អយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព។

យើងជឿថា ការងារទាំងនេះមិនអាចធ្វើដោយមនុស្សខ្លួនឯងបាននោះទេ ប៉ុន្តែតាមរយៈព្រះចេស្ដារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតែមួយអង្គគត់។ នៅពេលដែលយើងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូល ហើយគោរពតាមដោយសេចក្តីជំនឿ ហើយចាប់ផ្តើមផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះព្រះអម្ចាស់របស់យើងនឹងធ្វើការក្នុងនោះ។ យើងជឿថា ការធ្វើតាមបង្គាប់ដើម្បីបង្កើតភាពជាសិស្ស គឺជារឿងដ៏ល្អបំផុតដែលយើងអាចមានបទពិសោធន៍ក្នុងការចូលរួមកិច្ចការរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់អាណាចក្ររបស់ព្រះ។

បេសកកម្មដំបូងបង្អស់ (អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ) មិនមែនជាសិស្សទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់។ ព្រះយេស៊ូវបានយាងមកពីស្ថានសួគ៌មកកាន់ផែនដីដែលពុករលួយបំផុត គឺផែនដី។

បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាង ហើយបានក្លាយជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។ ហើយអ្នក និងខ្ញុំត្រូវបានហៅឲ្យឆ្លើយតបនឹងការបញ្ជារបស់ទ្រង់ដើម្បីទទួលយកកិច្ចការនៃបេសកកម្ម

(ការផ្សាយដំណឹងល្អ) ដូចជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ យើងយល់ថាការងារនៃបេសកកម្ម (ការផ្សាយដំណឹងល្អ) គឺជាជីវិតរបស់សិស្សដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទពេញមួយជីវិតរបស់ពួកគេ។

ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានដល់សិស្សទ្រង់នូវបទបញ្ជានៃកិច្ចការបេសកកម្ម (ការផ្សាយដំណឹងល្អ) «ហើយមើលចុះ ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច ដរាបដល់ទីបំផុតកល្ប»។ ព្រះយេស៊ូវនឹងគង់ជាមួយយើងនៅកន្លែងដែលយើងផ្សាយដំណឹងល្អ ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ផ្សាយព្រះបន្ទូល និងធ្វើជាសិស្ស។ ដូច្នេះ យើងអាចជួបបទពិសោធន៍នឹងវត្តមានរបស់ទ្រង់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅក្នុងវិស័យបេសកកម្ម។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

បេសកកម្ម (ការផ្សាយដំណឹងល្អ) គឺជាច្បាប់មួយចេញពីសិទ្ធិអំណាចទាំងស្រុងរបស់អ្នកបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងសកលលោក។

វាជាច្បាប់ដ៏ធំបំផុតដែលត្រូវបានផ្តល់ឲ្យយើង។

ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានត្រាស់ហៅឲ្យធ្វើជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយប្រសិនបើអ្នកហៅខ្លួនឯងថាជាសិស្សដ៏ពិត នោះអ្នកគួរតែយកដំណឹងល្អទៅកាន់អ្នកបាត់បង់ ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដោយទៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងពិភពលោកនេះ ហើយធ្វើជាសាក្សីពិតនៃដំណឹងល្អ។

យើងជឿថា តាមរយៈពួកសិស្សដែលស្តាប់បង្គាប់ចំពោះបទបញ្ជាដ៏ដាច់ខាតបែបនេះពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង នោះយើងបានឮដំណឹងល្អ ហើយត្រូវបានសង្គ្រោះដោយការស្តាប់បង្គាប់របស់ពួកគេ។

ឥឡូវនេះបេសកកម្មត្រូវបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ និងអ្នកជាបទបញ្ជាដាច់ខាត។ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបានហៅឱ្យធ្វើជាសិស្សរបស់ទ្រង់។ ព្រះយេស៊ូវត្រាស់ហៅយើងឲ្យបង្កើតសិស្ស ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអង្គកំពុងចាត់យើងឲ្យទៅកាន់ពិភពលោក។ មិនថាគោលដៅនៃបេសកកម្មរបស់យើង (ការផ្សាយដំណឹងល្អ) គឺទៅកាន់ប្រទេសជិតខាង ឬអ្នកណាក៏ដោយ យើងត្រូវបានហៅឱ្យយកដំណឹងល្អនេះទៅកាន់ចុងផែនដីជាមួយនឹងសិទ្ធិអំណាចដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រទានដល់យើង។

ព្រះយេស៊ូវបានសន្យានឹងរាស្ត្រទ្រង់ថា «ហើយមើល ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទីបំផុតកល្ប»។

នៅពេលយើងផ្សាយដំណឹងល្អ នោះយើងនឹងទទួលបានបទពិសោធន៍ពីសិទ្ធិអំណាច និងភាពជាដៃគូរបស់
ព្រះក្នុងនាមជាសិស្ស និងក្រុមជំនុំ។ ទោះបីជា WLS របស់យើងអាចខ្វះផ្នែកជាច្រើនក៏ដោយ យើងចង់
បំពេញបេសកកម្មរបស់យើងដោយក្លាយជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អពិតប្រាកដ។ យើងអធិស្ឋានថាយើង
នឹងជួបប្រទះវត្តមានរបស់ព្រះនៅក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយដំណឹងល្អរបស់យើង ហើយថាយើងនឹងស្មោះ
ត្រង់ក្នុងការសង្គ្រោះព្រលឹងជាច្រើនដែលបានបាត់បង់។

[សេចក្តីបញ្ចប់]

ក្នុងគ្រាមានបញ្ហាច្រើនក្នុងឆ្នាំមុន CRFI បានបោះពុម្ពសំឡេងកំណែទម្រង់ចំនួន ៦ រ៉ូលូម ក្នុងវិស័យ
បេសកកម្មនៅកម្ពុជា។ ហើយក្នុងព្រះគុណនៃព្រះជាមួយនឹងការនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យ យើងរៀបចំភាគផ្សេង
ទៀតសម្រាប់ការមើលឃើញគ្រាប់ពូជនៃកំណែទម្រង់ជំនឿនៅក្នុងទីវាលដ៏លំបាកក្នុងពូជជំនុំកម្ពុជា។
ពិតជាអរគុណសំរាប់ព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកើតឡើងក្នុងព្រះវិហារកម្ពុជា។ នៅក្នុងបញ្ហា Covid-19 ធ្វើ
ឱ្យព័ន្ធកិច្ចអក្សរសាស្ត្ររបស់យើងរីកចម្រើនជាងពេលមុន តាមរយៈការបកប្រែសៀវភៅជាច្រើន ទ្រឹស្តី
គម្ពីរ គោលលទ្ធិកំណែទម្រង់ជាដើម។ ហើយយើងបានផ្តល់កូនសៀវភៅមួយក្បាល ឈ្មោះ “ជីវិត
គ្រីស្ទានពិត” តាមរយៈលោក ចន ខាលវីន ទៅកាន់ខេត្តរតនៈគិរី ស្រុកអូរយ៉ាដាវដល់គ្រូគង្វាលចំនួន
១៥ ដោយបានបង្ហាញពីឆន្ទៈរបស់យើងក្នុងការដាំការបង្រៀនដែលបានកំណែទម្រង់នៅក្នុងព្រះវិហារ
នៅកម្ពុជានៅក្នុងព្រះវិហារដែលកំពុងរង្វេង។

ឥឡូវនេះនៅក្នុងរ៉ូលូមនេះរួមមានការបន្តអត្ថបទរបស់សាស្ត្រាចារ្យដូចគ្នាដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយ
ចន ខាលវីន និងបណ្ឌិត យុន ស៊ុនផាកជាដើម។

ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះអ្នកនិពន្ធ និងអ្នកបកប្រែ ដែលបានស្រលាញ់ពេញចិត្តចំពោះព័ន្ធកិច្ចកម្ពុ
ជា។ សូមឲ្យព្រះគុណរបស់ព្រះគង់នៅជាមួយពួកគាត់។

ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

មករា ០១ ២០២២

លោកបណ្ឌិត វ៉ាយ យុងជុន ប្រធាន CRFI & អ្នកនិពន្ធលិខិតពត៌មាន
